

รายงานการวิจัย

การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
ขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตร
เป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่าน
กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

The Research and Development for Enhance the
Achievement Ordinary National Educational Test by
Teaching base on Curriculum and Integration English in
Learning through Lesson Study and Supervision of
Teaching On-line.

แขก บุญมาทัน

อิศราพร ชัยงาม

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ปีงบประมาณ 2561

รายงานการวิจัย

การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
ขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตร
เป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่าน
กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

The Research and Development for Enhance the
Achievement Ordinary National Educational Test by
Teaching base on Curriculum and Integration English in
Learning through Lesson Study and Supervision of
Teaching On-line.

แขก บุญมาทัน กลุ่มวัดผล ประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์
อิสราพร ชัยงาม กลุ่มเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะครุศาสตร์

ทุนอุดหนุนโดย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ งบประมาณ
แผ่นดินพิจารณาผ่านความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ประจำปีงบประมาณ 2561

ชื่องานวิจัย

การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

The Research and Development for Enhance the Achievement Ordinary National Educational Test by Teaching base on Curriculum and Integration English in Learning through Lesson Study and Supervision of Teaching On-line.

ผู้วิจัย

ดร.แขก บุญมาทัน

ผู้ร่วมวิจัย

อาจารย์อัคราพร ชัยงาม

สาขาวิชา

กลุ่มวิชาทดสอบ ประเมินผลและวิจัยทางการศึกษาคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีเสร็จวิจัย 2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้นำเสนอผลรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์8ประการได้แก่1)เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ 2)เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ 3) เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ 4) เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติการสอนของครูโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์5)เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์6) เพื่อศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ 7)เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์8) เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology)

ประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research & Develop : R&D) ดำเนินการวิจัย เป็น 4 ระยะ **คือ ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁)** ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละการวิเคราะห์เนื้อหา และการสังเคราะห์เนื้อหา **ระยะที่ 2 การพัฒนา (Develop : D₁)** ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์เอกสารโดยผู้วิจัยจัดทำ รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ มีค่าIOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0และค่า $E_1/E_2 = 86.75/87.33$ เอกสารประกอบรูปแบบประกอบด้วย Power Point มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าIOC. อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.0แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าIOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.77 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 - .076 และค่าความเชื่อมั่น = 0.824 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ มีค่าIOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0และมีค่าความเชื่อมั่น = 0.989**ระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R₂)** มี 3 กิจกรรม ดังนี้**กิจกรรมที่ 1**การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pre-Posttest Desingกับครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้คือ รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และเอกสารประกอบ ดำเนินการพัฒนาครูด้วยรูปแบบฯ โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการพัฒนาก่อนหลังด้วยค่าที **กิจกรรมที่ 2**ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์กับครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ จำนวน 4 ชนิด คือแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0และแบบสอบถามความคิดเห็น

ของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการสังเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน **กิจกรรมที่ 3** ศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 ที่เรียนกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้มี 3 ชนิด คือ แบบสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เครื่องมือทั้ง 3 ชนิด มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 การเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยแจกเครื่องมือแต่ละชนิดให้นักเรียนดำเนินการในชั่วโมงสุดท้ายและผู้วิจัยรับกลับด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการสังเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน **ระยะที่ 4 การพัฒนา (Develop : D₂)** เป็นการปรับปรุงแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์โดยผู้วิจัย

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์สรุปดังนี้ การจัดการเรียนรู้ของครู ดำเนินการโดยใช้เอกสารสิ่งพิมพ์ของสำนักพิมพ์ ยังไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง ทำให้เกิดปัญหาที่นักเรียนยังไม่ได้รับการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด ครูส่วนใหญ่ยังต้องการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบโดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดทำคำอธิบายรายวิชา จนกระทั่งถึงการวัดและประเมินผลโดยบูรณาการภาษาอังกฤษเข้าไปใช้ในการสื่อสาร และนำปัญหาไปสู่การพัฒนาครูนักเรียน ในรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ครูมีการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันและจัดการพัฒนาครูที่โรงเรียน มีการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการเป็นพี่เลี้ยง และสามารถติดต่อสื่อสารถามปัญหาได้ตลอดเวลา 2) รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พีแคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียม (Prepare : P) 2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K) 3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action) 4. ขั้นประเมินผล (Assessment) 5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways) 3) ผลการพัฒนาครูพบว่า ครูมีคะแนนหลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์สูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4) ครูมีความพึงพอใจต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด 5) ผลการประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 รอบ พบว่า รอบที่ 1 ครูมากกว่าร้อยละ 50 ไม่ทำตามที่ได้รับการอบรม แต่ยังคงดำเนินการตามปกติ คือดาวน์โหลดแผนการจัดการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต ยกเว้นข้อ 6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา 12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน รอบที่ 2 ครูมีพัฒนาการดีขึ้นจนรอบที่ 3 พบว่า ครูร้อยละ 100 ทำตามที่ได้รับอบรม 6) ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบจำนวน 3 ครั้ง พบว่า ครั้งที่ 1 ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด ยกเว้นข้อ 2. การวิเคราะห์หลักสูตร ข้อ 3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครูและข้อ 5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก ส่วนครั้งที่ 2 พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด ยกเว้นข้อ 4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครูและครั้งที่ 3 พบว่า การปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบของครูมีพัฒนาเพิ่มขึ้นในทุกข้อแต่ยังพบว่ามี การวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยเพื่อนครูน้อยกว่าการวิพากษ์โดยกลุ่มคนอื่น ๆ 7) ความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนจากการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด 8) ทักษะภาษาอังกฤษของครูจำนวน 3 ครั้ง พบว่า ครูมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในแต่ละครั้งทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์และความคล่องแคล่วในการสื่อสารครูส่วนใหญ่ยังประเมินตนเองว่ามีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย 9) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก 10) ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษพบว่า คะแนน O-NET ในปี 2560 ของโรงเรียนที่ 1 และ 2 ลดลงทุกวิชา ส่วนโรงเรียนที่ 3 ลดลงจำนวน 3 รายวิชา คือ คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และเพิ่มขึ้น 2 รายวิชา คือ ภาษาไทยและสังคมศึกษาฯ ซึ่งผลของคะแนนยังไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 11) ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 รอบ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษดีขึ้น ทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่วและประเมินตนเองว่า ทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย 12) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์อยู่ในระดับมาก สรุป รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พี แคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียม (Prepare : P)
2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K)
3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A)
4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A)
5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways : N)

คำสำคัญ : ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน การบูรณาการภาษาอังกฤษ กระบวนการศึกษาชั้นเรียนการนิเทศออนไลน์

Title The Research and Development for Enhance the Achievement Ordinary National Educational Test by Teaching base on Curriculum and Integration English in Learning through Lesson Study and Supervision of Teaching On-line.

Author Dr.KhakBoonmatun

Researcher MrsItsarapornChaingam

Subject matter Faculty of Education Phetchabun Rajabhat University

Academic Year 2561

ABSTRACT

This research presents the results of a course-based teaching model and the integration of English into the subject matter through lesson study and supervision of teaching On-line. There are eight objectives. 1) To study the problems and needs in teacher development. 2) To create a teaching-based teaching model and to integrate English into the curriculum. Classroom learning and online tutoring 3) To develop teachers with the teaching-based teaching model and to integrate English into the subject matter through the process of classroom study and online supervision. 4) To study the teacher's teaching performance using the model. Practice-based teaching and integration of English in the classroom through online classroom and online tutoring. 5) To study problems, obstacles, suggestions and satisfaction of teachers towards teaching practice using the teaching-based teaching methodology and integrating English into the subject. 6) To study the level of the national basic education test results of students using the curriculum-based teaching model and the integration of English in the subject matter. Learn through the classroom process and Online supervision 7) To study English skills and the students' opinions on the practice. 8) to present a model of teaching practice using a foundation curriculum and the integration of English into the subject matter through the process of classroom study and online supervision. Practice-based teaching and integration of English in the classroom through online classroom and online tutoring. Research on Mixed Methodology Research and Development (R & D) is conducted in four phases : **Phase1 Research (R₁)** Research Methodology qualitative Sample The teachers were taught at the Mathayomsuksa 3 level under the office of the Secondary Education Area Office of Education Region 40, academic year 2560 and under the municipal administration academic year 2060. The total of 40 students selected 40 students. The tool used is the interview form. Problems

and Needs in Teacher Development in Teaching-Based Teaching and Integration in English. Classroom learning and online tutoring Content validity by IOC was between 0.8-1.0. Data were collected by interview method. Analyze data using frequency, percentage, content analysis. And content synthesis. **Phase 2 (Develop: D₁)** uses the research synthesis method. By the researcher. The curriculum-based teaching and integration of English in the classroom through online curriculum and online supervision has an IOC ranging between 0.66-1.0 and $E1 / E2 = 86.75 / 87.33$. The model consists of Power Point with IOC value between 0.66-1.0. The curriculum analysis for learning management and research for student development has an IOC ranging from 0.66 to 1.0. The pre-test and post-coursework curriculum for learning management and research for student development had an IOC ranging between 0.66-1.0. Difficulty ranged from 0.33 to 0.77. The discriminative power ranged from 0.33 to .076. Reliability = 0.824. Training The teaching-based curriculum and the integration of English in learning, the IOC value ranged from 0.66 to 1.0 and the confidence level was 0.989. **Phase 3 Research (R₂)** has 3 activities as follows: Activity 1: Developing Teachers in Teaching Operations by Using Curriculum-Based Teaching Methodology and Integrating English in the Learning Object Study and Online Supervision with One-Group Pre-Posttest Desing Methodology for Teachers in Mathayomsuksa3 Students under the Office of Veterans Affairs. The secondary zone of 20 to 40 years in 2560 and 2560 under the municipal school year, 20 people, including 40 purposively selected. The instrument used was a teaching-based teaching model, and the integration of English into the learning process through classroom and classroom processes. Online supervision and documentation. The teacher develops the model. By workshop Analyze data by mean Standard Deviation And compare the results before the development with the value. **Activity 2 :** To study the results of teaching practice using the teaching-learning model. It is the base and integration of English into the learning process through the classroom and classroom process. Online supervision with teachers taught at the MathayomSuksa 3 level, under the jurisdiction of the Office of the Region 4 0 Secondary Education Area, academic year 2560 and 20 municipalities. Four types of instruments were used: the evaluation form, the learning management plan, the teaching record form, the IOC format, the mean score ranged from 0.8-1.0, the satisfaction questionnaire for teaching practice and the obstacle problem. The IOC value ranged from 0.8-1.0. The English proficiency questionnaire consisted of IOC values ranging between 0.8-1.0 and a questionnaire. Teaching practices using IOC values ranged from 0.8-1.0. Data collection through classroom education. Analyze data Content Analysis Activity 3 : Study the level of national educational test results. Basic Student Study English skills And the

opinions of the students on the teaching style. Practice-based teaching and integration of English in the classroom through online classroom and online tutoring. Use quantitative research. The study was conducted with 400 elementary school students under the jurisdiction of the Office of the Secondary Education Region 40 and under the jurisdiction of the municipality. There are three types of instruments used: the National Basic Education Test English Language Proficiency Test The students' questionnaire was used for the teaching of the curriculum-based teaching model and the integration of the English language into the curriculum through classroom and online tutoring. All three instruments had an IOC value of between 0.8 and 1.0. Data were collected by the researcher and distributed to the students at the last hour. data analysis By content analysis The frequency, percentage, mean, standard deviation. **Phase 4 (Develop: D₂)** is a curriculum-based instructional modeling and integration of English into the curriculum through classroom and online supervision.

The research findings were as follows: 1) The problems and needs of teacher development in the use of curriculum-based teaching and the integration of English into the subject matter through the process of classroom study and online supervision. Know of the teacher Processed using print publications. There is no course analysis to handle serious learning. The problem that students have not learned as the course. Most teachers want to develop their own systematically, starting with the curriculum analysis. Course Description Until the measurement and evaluation, by integrating English into the communication. And bring problems to student development. In the form of classroom research or research to improve the learning of students. Training should be provided to create a consistent understanding and management of teacher development at the school. Have observations in class. There are experts or academic staff. Can communicate at any time. 2) The curriculum-based teaching model and the integration of English into the curriculum through classroom-based and online-supervised learning. The PKAAN Model reads as a pecan model or model for developing pecan teachers. There are 5 steps: 1. Prepare: 2. Knowledge (K) 3. Action 4. Assessment 5. New Ways) 3) The results of teacher development show that teachers with a grade point average have been developed with a curriculum-based teaching approach and greater integration of English into the classroom through online classroom and online tutoring. Developed with a statistically significant level of 0.01, which is in line with the assumptions set forth. 4) Teachers are satisfied with the training. The teaching of the curriculum is based on the integration of English into the subject. 5) The results of the 3-cycle learning plan were as follows:

Round 1 : Teachers more than 50 % did not follow the training. But also the normal operation. Download the learning plan from the Internet, except for Clause 6. Naming the unit appropriately with the content. 12. Using the learning media suitable for students around the second teacher has improved until the third round. 100% done according to the training. 6) The results of this study were as follows: 1. The majority of teachers conducted the teaching using the form as prescribed, except for item 2. The curriculum analysis 3. The preparation of the learning plan. 4. Criticism of the plan by the third party. Part 2 found that most teachers practice teaching using the format prescribed by the exception. Teacher at the No. 3 and find that the teaching style of the teacher development has increased in all of the above. However, it has also been found that there is less criticism of the teacher-led learning plan than that of other groups. 7) The teachers' satisfaction toward the instructional practice was the highest level. 8) The three teachers' English skills showed that each teacher improved their vocabulary, grammar and vocabulary. Fluent in communication 9) The opinions of the teachers on the teaching style were at a high level. 10) The results The basic national education test of students learning through the use of curriculum-based instruction and the integration of English into the curriculum through the curriculum. Educational classes and online communication skills and study English. The O-NET scores of the first and second trimesters of school in the first and second trimesters of school were reduced by 3 subjects, namely mathematics, science and English, and two subjects were Thai and social studies. 11) English skills of the three students were found to improve the English language. Both vocabulary, vocabulary, grammar and fluency. And self assessment 12) The opinions of the students towards the instructional practice using the curriculum-based teaching method and the integration of the English language into the subject matter through the educational process. The curriculum-based instruction and the integration of English into the curriculum are at a high level. The PKAAN Model reads that the PECAN model is composed of 5 steps.

1. Prepare (P)
2. Knowledge (K)
3. Action (A)
4. Assessment (A)
5. New Ways (N)

Key Word : The Achievement Ordinary National Educational Test, Teaching-based teaching model, Integration English in Learning , Lesson Study, Supervision of Teaching On-line.

(ฅ)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยคำแนะนำต่าง ๆ จากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบูรณ์ และความร่วมมือช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคลากรคณะครุศาสตร์และสถาบันวิจัย
และพัฒนาที่สละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมถึงเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานต่าง ๆ อัน
เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะในการ
ปรับปรุงแก้ไข ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียนเป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความกรุณาเข้า
ร่วมการวิจัยและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยมา ณ ที่นี้

แขก บุญมาทันและคณะ

28 พฤศจิกายน 2561

(ญ)

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฅ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูป.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	8
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาชั้นเรียน.....	12
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศ.....	16
2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร.....	25
2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	29
2.5 หลักสูตร : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551.....	41
2.6 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้.....	53
2.7 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้.....	57
2.8 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	69
2.9 การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET).....	80
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	83
2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	105
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	106
3.1 ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R ₁).....	107
3.2 ระยะที่ 2 การพัฒนา (Develop : D ₁).....	109
3.3 ระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R ₂).....	112
3.4 ระยะที่ 4 การพัฒนา (Develop : D ₂).....	123

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	124
4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์.....	125
4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์.....	128
4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์.....	133
4.4 ตอนที่ 4 นำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์.....	161
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	163
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	163
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	164
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	166
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	169
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	172
บรรณานุกรม.....	174
ภาคผนวก.....	181
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ.....	182
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	184
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	189
ประวัติคณะผู้วิจัย.....	212

(ก)

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่	
1.1 แสดงวิธีดำเนินการวิจัย.....	5
4.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน (n = 40).....	125
4.2 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์(n = 40).....	126
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทีของการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบ(n = 40).....	133
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้.....	134
4.5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 1.....	135
4.6 ค่าความถี่และค่าร้อยละของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 2.....	137
4.7 ค่าความถี่และค่าร้อยละของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 3.....	138
4.8 ค่าความถี่ของการทำ/ไม่ทำตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 รอบ.....	139
4.9 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 1.....	140
4.10 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 2.....	141
4.11 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 3.....	141
4.12 ค่าความถี่ของการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ จำนวน 3 รอบ.....	142
4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนจากการใช้รูปแบบ.....	142
4.14 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ.....	143
4.15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู โดยครูครั้งที่ 1.....	145
4.16 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู.....	146
4.17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู โดยครูครั้งที่ 2.....	146
4.18 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู.....	147
4.19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู โดยครูครั้งที่ 3.....	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่	
4.20 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู.....	149
4.21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ.....	149
4.22 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครั้งที่ 1 (n = 400).....	155
4.23 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน....	156
4.24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครั้งที่ 2 (n = 400).....	156
4.25 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน....	157
4.26 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครั้งที่ 3 (n = 400).....	158
4.27 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน....	159
4.28 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนจำนวน 3 ครั้ง.....	159
4.29 ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์(n = 400).....	160
4.30 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อเสนอแนะ (n = 400).....	161

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่	
2.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	105
4.1 รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการ ภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศ ออนไลน์.....	129
4.2 องค์ความรู้ในการพัฒนาครูทั้งระบบ.....	130

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบรมราโชวาทเกี่ยวกับ “เศรษฐกิจพอเพียง”.....ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นเริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือ ความมีกิน มีใช้ของประชาชนก่อนด้วยวิธีการที่ประหยัด อดออม ระวังแต่ถูกต้องตามหลักวิชาเมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นสูงขึ้นตามลำดับต่อไป.....ด้วยความรอบคอบระมัดระวังและประหยัดนั้นก็เพื่อป้องกันความผิดพลาด ล้มเหลวและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์...” พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 19 กรกฎาคม 2517

จากพระบรมราโชวาทข้างต้น ทำให้เกิดแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมว่า การดำเนินกิจกรรมใด ๆ ก็ตามต้องเริ่มต้นที่พื้นฐานที่มั่นคงเสียก่อน จึงสามารถต่อยอดให้เกิดความเจริญที่สูงขึ้นไปได้

ในการจัดการศึกษาก็เช่นเดียวกัน การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดหรือเป้าหมายของการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ถือเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานที่ผู้จัดการศึกษาต้องตระหนักและดำเนินการเป็นสิ่งแรก

ผู้จัดการศึกษาที่สำคัญที่สุด คือ ครู เนื่องจากครูเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ครูต้องจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นครูต้องจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนด้วยการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน

การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานเป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดตามที่หลักสูตรกำหนด โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ออกแบบสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ออกแบบการวัดและการประเมินผลและการพัฒนาผู้เรียน

การที่จะทราบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่นั้น เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ต้องทำการวัดและประเมินผล ซึ่งเรียกว่า การวัดผลในชั้นเรียน และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงมีการการวัดผล 4 ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่และระดับชาติ ในการประเมินระดับชาตินั้น มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประเมินผลที่เรียกว่า การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ดำเนินการโดยสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน : สทศ.)

จากการดำเนินการวิจัย เรื่อง การจัดการข้อมูลการวัดและประเมินผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2553 และ 2556 ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตร (แขก บุญมาทัน และคณะ.2557) มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ 2 ประการคือ 1) ผลการวัดและประเมินผลในระดับชั้นเรียนและระดับชาติไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผลการวัดและประเมินในระดับชั้นเรียนสูงกว่าผลการทดสอบระดับชาติ 2) ผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนไม่ถึงเป้าหมายที่กำหนด เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุ มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ คือ ในระดับ

โรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือสำนักพิมพ์ ซึ่งอาจมีสาระการเรียนรู้ตรงหรือขาด หรือเกิน สาระการเรียนรู้ในหลักสูตรฯ นอกจากนั้นครูจัดสร้างเครื่องมือวัดผลเอง ซึ่งพบว่า ยังไม่มีการวิเคราะห์ หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้และจัดทำเครื่องมือวัดผล

การจัดการเรียนรู้ของครูจึงยังไม่เป็นไปตามที่หลักสูตรฯ กำหนด ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาให้ ครูได้ปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานเพื่อเป็นพื้นฐานที่แข็งแรงในการต่อยอดเพื่อรองรับ นักเรียนเข้าสู่การเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากกว่า ยุคอื่นๆ ที่เคยผ่านมา มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว มีการติดต่อสื่อสารกันในระหว่าง ประเทศต่างๆ ข้ามซีกโลกอย่างรวดเร็ว ดังนั้น คนควรมีทักษะทางภาษา และการสื่อสารเพื่อที่จะทำ ให้ตนเองประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้รองรับยุคศตวรรษที่ 21 การปฏิบัติการสอนของครูนอกจากจะ ใช้หลักสูตรเป็นฐานแล้วยังมีการบูรณาการภาษาอังกฤษเข้าไปในสาระการเรียนรู้กล่าวคือ ครู ปฏิบัติการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการจัดการเรียนรู้

การดำเนินการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานโดยบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระ การเรียนรู้ในครั้งนี้มีการพัฒนาครูผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

กระบวนการการศึกษาชั้นเรียน เป็นขั้นตอนและวิธีการศึกษาชั้นเรียน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1. จัดตั้งกลุ่มการศึกษาชั้นเรียน โดยมีกิจกรรมดังนี้ หาสมาชิก นัดหมายวันเวลาที่ แน่นนอน จัดทำแผนการพบกัน และตั้งกฎระเบียบในการทำงานกลุ่ม 2.กำหนดเป้าหมายการพัฒนา นักเรียนประกอบด้วย 2.1 ครูวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อวางแผนบทเรียน 2.2 ครูวางแผน บทเรียน โดยเลือกชนิดและกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ การวัด และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ 2.3 ครูจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้และเป็นผู้จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 2.4 ผู้บริหาร ศึกษา นิเทศก์ และ เพื่อนครูสะท้อนคิดแผนการจัดการเรียนรู้ 3. พัฒนาแผนการสอนครูปรับแผนการจัดการเรียนรู้ตาม การสะท้อนคิดใน 2.4 4. ปฏิบัติการสอนและสังเกตการสอนบุคคลใน 2.4 สังเกตการสอนและวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน 5. อภิปรายและวิเคราะห์ผลการวิจัยชั้นเรียน 6. สะท้อนคิดพฤติกรรมการสอน ครูและบุคคลใน 2.4 สะท้อนคิดพฤติกรรมการสอน เสนอแนะแนวทางพัฒนา โดยครูผู้สอนจะเป็น ผู้เสนอความคิดก่อนว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพหรือไม่อย่างไรและอะไรคือปัญหาสำคัญหลังจากนั้น บุคคลใน 2.4 จะเสนอความคิดโดยมุ่งประเด็นที่ว่าส่วนใดของบทเรียนที่ตนคิดว่าเป็นปัญหาโดยมุ่งเน้น ที่ตัวบทเรียนมิใช่ที่ตัวครูผู้สอนซึ่งบทเรียนที่ได้ในท้ายที่สุดแล้วถือเป็นผลงานของกลุ่มและสมาชิกทุก คนรู้สึกรับผิดชอบร่วมกันในผลที่เกิดขึ้น สรุปลองค์ความรู้ที่ได้รับครูและบุคคลใน 2.4 สรุปลองค์ความรู้ ทั้งวิธีการจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ที่เกิดกับผู้เรียน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขบทเรียนโดยอาจ เปลี่ยนแปลงสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม ปัญหาที่ใช้ คำถามที่ใช้ถามหรือทั้งหมดซึ่งส่วนใหญ่ครูมักจะ เปลี่ยนแปลงตามหลักฐานที่แสดงถึงความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดของนักเรียนในการเรียน เรื่องนั้น ๆ เมื่อปรับแผนการจัดการเรียนรู้แล้วครูอาจดำเนินการตามวงจรรอบ 1-6 เพื่อหาวัตรกรรมการ จัดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดและครูเขียนรายงานบอกเล่าถึงการทำงานของครู

กระบวนการการศึกษาชั้นเรียนจึงถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เป็นการพัฒนาครูด้วยเพื่อนครู นอกจากนั้นศึกษานิเทศก์และนักวิชาการยังสามารถนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครู โดยใช้การนิเทศออนไลน์ กล่าวคือ ครูมีการถ่ายคลิปที่ครูดำเนินการแต่ละขั้นตอนเพื่อติดต่อขอความคิดเห็นจากศึกษานิเทศก์และนักวิชาการได้ โดยศึกษานิเทศก์และนักวิชาการไม่จำเป็นต้องลงพื้นที่จริง ซึ่งถือว่าเป็นการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จากการปฏิบัติการสอนของครูโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์นี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะสามารถยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เนื่องจากผลการทดสอบระดับชาติของจังหวัดเพชรบูรณ์ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าระดับชาติ ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
2. เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
3. เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
4. เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติการสอนของครูโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
5. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
6. เพื่อศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
7. เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
8. เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research & Develop : R&D) ใน 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Develop : D₁) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์เอกสาร (Documentary research)

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

การดำเนินกิจกรรมในระยะนี้ มี 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pre-Posttest Desing

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

กิจกรรมที่ 3 ศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็น

ฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Develop : D₂) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยนำเสนอดำเนินการวิจัย โดยสรุปดังตาราง 1.1

ตาราง 1.1 แสดงวิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่	วิธีดำเนินการ	สถานที่	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้
1.สร้าง รูปแบบการ ปฏิบัติการ สอนโดยใช้ หลักสูตรเป็น ฐานและ การบูรณา การ ภาษาอังกฤษ ในสาระ การเรียนรู้ ผ่าน กระบวนการ ศึกษาชั้น เรียนและ การนิเทศ ออนไลน์	1.ศึกษาสภาพปัญหาและ ความต้องการในการพัฒนา ครู 2. สร้างรูปแบบฯ	1.โรงเรียน 2.มรภ.พช.	ครูมัธยมศึกษาปี ที่ 3	แบบสัมภาษณ์
2.การพัฒนา ครู	1. ติดต่อขออนุญาต ดำเนินการวิจัยกับผอ. และศึกษานิเทศก์ สพม. 40และโรงเรียนในสังกัด เทศบาล	สพม.40	ผอ. และ ศึกษานิเทศก์ สพม.40	โครงร่างการวิจัย
	2. รับสมัครครู	โรงเรียนใน สังกัด สพม. 40และ	ครูมัธยมศึกษาปี ที่ 3	หนังสือนำเสนอ และ กิจกรรมในการเข้าร่วมโครงการ

ระยะที่	วิธีดำเนินการ	สถานที่	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้
		โรงเรียนในสังกัดเทศบาล		
	3. ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจง กำหนดภาระงาน ระยะเวลา และพัฒนาครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบฯ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ หรือ สถานที่ที่ครูสะดวก	ผอ.สพม.40 ศึกษาพิเศษ และครู จำนวน 40 คน	เอกสาร - คำชี้แจง - กรอบการดำเนินงาน - เอกสารประกอบการประชุม -รูปแบบ
3. ครูจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียนและเก็บข้อมูล	1. ดำเนินการพัฒนาตามรูปแบบด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน 5 ขั้นตอนอย่างน้อย 3 วงรอบ	โรงเรียน	ครู จำนวน 40 คนและนักเรียนจำนวน 400 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้ -สื่อ -เครื่องมือวัดผล
	2. นิเทศออนไลน์	สพม.40 และ มรภ.พช.	ศึกษานิเทศก์และผู้วิจัย	เครื่องมือ -ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ -แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ -แบบสอบถามปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ -แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
3 เก็บข้อมูล O-NET	เก็บข้อมูล O-NET ของนักเรียนกับครู ปี 2559 และปี 2560	โรงเรียน	ครูที่เข้าร่วมโครงการและนักเรียนที่เรียน	แบบบันทึกคะแนน

ระยะที่	วิธีดำเนินการ	สถานที่	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้
			กับครูที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 400 คน	
4 สะท้อนคิด	สะท้อนคิด และให้ข้อเสนอแนะ	โรงเรียน/ มรภ.พช.	ครูที่เข้าร่วมโครงการและ ผู้วิจัย	แบบบันทึก
5 สรุปและเขียน รายงานการวิจัย	วิเคราะห์ สรุปและเขียน รายงาน	มรภ.พช.	ผู้วิจัย	-

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน เลือกแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและความสนใจของกลุ่มตัวอย่างและนักเรียนที่เรียนกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจัดการเรียนรู้ของครูดำเนินการโดยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยในการจัดการเรียนรู้นี้ใช้การบูรณาการภาษาอังกฤษ
วิธีการพัฒนาครู ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ 1 ปี 2 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2560 – เดือนธันวาคม 2561

1.5 สมมติฐานการวิจัย

1. ครูมีคะแนนหลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ สูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา
2. นักเรียนมีผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานสูงขึ้น หลังจากครูปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนได้รับการเรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการต่อยอดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. ครูได้รับการพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้รับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. นักเรียนและครูได้นำทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. เป็นแนวทางในการพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติของจังหวัดเพชรบูรณ์ให้สูงขึ้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

การวิจัยและพัฒนาการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง การศึกษาข้อเท็จจริงในการพัฒนาคะแนนการสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล โดยผ่านกระบวนการพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน หมายถึง คะแนนการสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ในปี 2559-2560 ซึ่งดำเนินการสอบโดยสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน : สทศ.)

สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง ปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่และก่อให้เกิดปัญหาการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ และสิ่งที่ครูอยากให้มี/เกิดขึ้นเพื่อให้สามารถดำเนินการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษใน

สาระการเรียนรู้เรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ซึ่งวัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง แนวทางการพัฒนาครูเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการจัดการเรียนรู้นั้นใช้การสื่อสารด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ซึ่งดำเนินการพัฒนาครูด้วยการอบรม กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูตามที่กำหนดในหลักสูตรเป็นขั้นพื้นฐาน ซึ่งเริ่มจาก การเลือกสาระการเรียนรู้ การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครูและบุคคลภายนอก การปฏิบัติการสอน การสะท้อนผลหลังสอน และการปรับปรุงเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอนรอบใหม่ ทั้งนี้ครูอาจจัดเพิ่มเติมหรือเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็นตามความเหมาะสม

การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนเกิดการใช้ภาษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนมีประสบการณ์ในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษหรือเป็นการนำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อสารในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

การศึกษาชั้นเรียน หมายถึง แนวทางที่ครูทำงานแบบร่วมมือกันเพื่อศึกษาเนื้อหา การสอนที่จะทำให้ เกิดความเข้าใจของนักเรียนและปรับปรุงการสอนและการเรียนในชั้นเรียนก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการศึกษาและก่อให้เกิดความสำเร็จในแง่ของตัวครูและนักเรียน

กระบวนการศึกษาชั้นเรียน หมายถึง การพัฒนาครูและนักเรียนด้วยกระบวนการที่ประยุกต์จากแนวคิดของ Lewis และ Yoshida มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดตั้งกลุ่มการศึกษาชั้นเรียน โดยมีกิจกรรมดังนี้ หาสมาชิก นัดหมายวันเวลาที่แน่นอน จัดทำแผนการพบกัน และตั้งกฎระเบียบในการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ทำการศึกษาชั้นเรียน มีกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ ตกลงเรื่องแนวการทำวิจัย เลือกเนื้อหาวิชา และคัดเลือกหน่วยที่จะทำ

ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการทำวิจัย โดยการศึกษาแผนการวิจัย พัฒนาแผนการสอนและขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 สอนและสังเกตการสอน โดยการเก็บข้อมูลตามที่ตั้งเอาไว้

ขั้นตอนที่ 5 อภิปรายและวิเคราะห์ผลการวิจัยชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 6 สะท้อนผลและวางแผนขั้นตอนต่อไป

การนิเทศ หมายถึง กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพการศึกษาโดยการแนะนำ วางแผน ปรึกษาหารือร่วมกันของ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน และส่งผลสะท้อนต่อการพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

เทคโนโลยีการสื่อสาร หมายถึง การนำระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมต่าง ๆ มาใช้ในการติดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์ผ่านแอฟริเคชั่น ในการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เช่น E-Mail, Line, Facebook และการโทรศัพท์

การนิเทศออนไลน์ หมายถึง กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพการศึกษาโดยการแนะนำ วางแผน ปรัชญาหรือร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน และส่งผลสะท้อนต่อการพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ โดยใช้คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์ผ่านแอพลิเคชั่นในการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เช่น E-Mail, Line, Facebook และการโทรศัพท์

ผลการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง สิ่งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวครูทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านพุทธิพิสัย คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่าเกี่ยวกับวิชาชีพครู ตั้งแต่การเรียนรู้หลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร จิตวิทยาการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติการสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การวัดและการประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 2) ด้านทักษะพิสัย เป็นทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร และทักษะการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติการสอน 3) ด้านจิตพิสัย เป็นการสะท้อนคิดและสร้างค่านิยมในการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งทั้ง 3 ด้าน จะสะท้อนผลงาน/ชิ้นงานครูประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการสอน เครื่องมือการวัดและประเมินผล และรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ วัดผลจากชิ้นงานและการสะท้อนคิดของครู

ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง ข้อขัดข้องหรือสภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ วัดจากแบบสอบถามและการสะท้อนคิดจากครู

ความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของครูที่เกิดจากการเข้าร่วมปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ โดยวัดจากแบบสอบถามและการสะท้อนคิดในกิจกรรมการวิจัย

ทักษะภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของครูและนักเรียนโดยประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ Carrall จำนวน 9 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User) ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ภาษาได้ในวงจำกัด (Extremely Limited User) ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว (Marginal User) ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก (Modest User) ระดับที่ 6 ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อ เรื่องราวที่พูดได้ (Competence User) ระดับที่ 7 ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน (Good User) ระดับที่ 8 ผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก (Excellent User) ระดับที่ 9 ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ

(Expert User) และเกณฑ์ความสามารถด้านการพูดของ Harris. (1988 : 81 – 82) กล่าวว่า ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ ดังนี้ 1. การออกเสียง (Pronunciation) 2. ไวยากรณ์ (Grammar) 3. คำศัพท์ (Vocabulary) 4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) 5. ความเข้าใจ (Comprehension) วัดจากแบบประเมินตนเอง และการสะท้อนคิดของครู

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ หมายถึง ความรู้สึนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ วัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยดังนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาชั้นเรียน
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศ
- 2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.5 หลักสูตร : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551
- 2.6 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้
- 2.7 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้
- 2.8 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 2.9 การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
- 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

รายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาชั้นเรียน

การศึกษาชั้นเรียน หรือการศึกษาบทเรียน ใช้แทนคำภาษาอังกฤษว่า Lesson Study และใช้คำว่า Jyugyokenkyu ในภาษาญี่ปุ่น คำว่า Jyugyokenkyu ประกอบด้วยคำ 2 คำ คือ Jyugo ซึ่งหมายถึง ชั้นเรียน กับ kenkyu หมายถึง การศึกษา (Study) หรือการท้าวิจัย (Research) (Yoshida. 2004 อ้างถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. 2552)

ความหมายของการศึกษาชั้นเรียน

ตามวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นนั้น เมื่อครูญี่ปุ่นต้องการสอนนักเรียนด้วยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียน สิ่งที่เขาทำก็คือ เขาจะเข้าร่วมในกระบวนการที่สร้างไว้อย่างดี ซึ่งประกอบด้วย การอภิปรายเกี่ยวกับแผนการสอน (lessons) ที่พวกเขาวางแผนและสังเกตการสอนร่วมกัน แผนการสอนนี้เรียกว่า Kenkyujyugo ซึ่งเป็นคำที่กลับกันกับคำว่า Jyugyokenkyu และแปลตามตัวว่า ศึกษา หรือ วิจัย บทเรียน หรือกล่าวให้เฉพาะเจาะจงลงไป บทเรียนในความหมายของญี่ปุ่นมีความหมายว่า เป็นสิ่งที่คนใดคนหนึ่งศึกษา การศึกษาบทเรียนหรือการศึกษาชั้นเรียน คือการ “ศึกษา” ด้วยการดำเนินการตามขั้นตอนในการพยายามเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่ครูทุกคนเล็งเห็นว่าทำงานร่วมกัน ถึงแม้ว่า

การศึกษาชั้นเรียน จะแพร่หลายไม่นาน แต่การศึกษาชั้นเรียน คือ รูปแบบหลักในการพัฒนาวิชาชีพครู ที่ถูกเลือกโดยครูญี่ปุ่น

Yoshida (2004 อ้างถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. 2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการศึกษาชั้นเรียนไว้ว่า หมายถึง แนวทางการพัฒนาวิชาชีพที่นิยมในญี่ปุ่น เป็นแนวทางที่ครูทำงานแบบร่วมมือกันเพื่อศึกษาเนื้อหา การสอนที่จะทำให้เกิดความเข้าใจของนักเรียน ในอันที่จะปรับปรุงการสอนและการเรียนในชั้นเรียน

Sotirhos (2005 อ้างถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. 2552) กล่าวว่า การศึกษาชั้นเรียน คือ วิธีการหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งมีฐานอยู่บนความพยายามที่จะปรับปรุงโรงเรียนจากภายใน การศึกษาชั้นเรียนในลักษณะนี้ เป็นแนวทาง (Approach) หรือวิธีการ (Method) หนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูหรือการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งกำเนิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการศึกษาและก่อให้เกิดความสำเร็จในแง่ของตัวครูและนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การศึกษาชั้นเรียน หมายถึง แนวทางที่ครูทำงานแบบร่วมมือกันเพื่อศึกษาเนื้อหา การสอนที่จะทำให้เกิดความเข้าใจของนักเรียน และปรับปรุงการสอนและการเรียนในชั้นเรียน ก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการศึกษาและก่อให้เกิดความสำเร็จในแง่ของตัวครูและนักเรียน

ความเป็นมาของการศึกษาชั้นเรียน

แนวคิดการศึกษาผ่านชั้นเรียนนี้เริ่มต้นขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น โดยพบร่องรอยหลักฐานตั้งแต่ก่อนปี 1900 (Nakatome, 1984 อ้างถึงใน Fernandez และ Yoshida, 2004 : 15) สำหรับประเทศไทยมีข้อมูลว่ามีการนำแนวคิดนี้มาใช้ใน การพัฒนาครูตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2545 โดยมีคำเรียกแนวคิด การศึกษาบทเรียนหรือการศึกษาชั้นเรียน ที่นิยมเรียกทับศัพท์ว่า Lesson Study นอกจากนี้ยังมีคำในภาษาไทยอีกหลายคำ เช่น การวิจัยบทเรียน การศึกษาและพัฒนาบทเรียน การวิจัยแผนการสอน การพัฒนาแผนการสอน เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้คำว่า การศึกษาชั้นเรียน ซึ่งไม่ว่าจะใช้คำเรียกว่าอย่างไร ก็สามารถอธิบาย ถึงแนวคิดนี้ได้ว่า เป็นแนวคิดที่ว่าด้วย ลักษณะการทำงานของกลุ่มครูที่ร่วมกันศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการสอนและการเรียนรู้ในชั้นเรียน แบบร่วมมือรวมพลังอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในระยะยาว ในบริบทการทำงานจริงของตน เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตน และเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยดำเนินงานตามขั้นตอนของกระบวนการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study Process) ซึ่งถือเป็นกระบวนการทำงาน พัฒนาวิชาชีพร่วมกันของกลุ่มครู ที่ให้ความสำคัญกับการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงการคิด และการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรงในชั้นเรียน และการอภิปรายสะท้อนความคิดร่วมกัน ในปัจจุบันนานาประเทศรวมถึงประเทศไทยมีการนำแนวคิดนี้มาใช้ในหลายมิติ ทั้งในมิติของการพัฒนานักเรียน มิติของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงมิติของการพัฒนาวิชาชีพครู ทั้งในส่วนของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู และการพัฒนาครูประจำการ

ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์ (2549 อ้างถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. 2552) กล่าวถึง การศึกษาชั้นเรียนในประเทศไทย สรุปได้ว่า ประวัติศาสตร์ของการศึกษาชั้นเรียนในประเทศไทยเริ่มต้นที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีการพัฒนาควบคู่มากับการพัฒนาการใช้ปัญหาปลายเปิด

(Open approach) โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์ ได้ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียน ในโครงการส่งเสริมความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งได้ทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นในปี พ.ศ. 2545 โดยโครงการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ของนักศึกษาฝึกสอนเอก คณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 15 คนที่เข้าร่วมโครงการ และสำรวจ ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนกับนักศึกษาฝึกสอนกลุ่มดังกล่าวตลอดภาคเรียนต้น ปีการศึกษา 2545 โดยในการร่วมโครงการดังกล่าว มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาทั้ง 15 คน เข้าร่วมแผนการสอนแบบเปิดกับ ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์ ในฐานะโค้ช และผู้วิจัยในช่วงปิดภาคฤดูร้อนของปีการศึกษา 2544 เป็นเวลา 2 เดือน เพื่อสร้างแผนการสอนแบบ เปิด 10 แผน

2. นักศึกษาฝึกสอนทั้ง 15 คน ออกฝึกสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 7 โรงเรียนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ตลอด 1 ภาคการศึกษา

3. ในระหว่างภาคการศึกษา นักศึกษาทุกคนบันทึกหลังการสอนโดยละเอียด จากนั้นกลับมา สะท้อนประสบการณ์การสอนร่วมกันกับโค้ชทุกวันศุกร์วันละอย่างน้อย 3 ชั่วโมง

4. นักศึกษาฝึกสอนทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนคนละหนึ่งเรื่องหลังจากได้ร่วมกิจกรรมแล้ว นักศึกษาฝึกสอนทั้ง 15 คน มีการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์อย่างมากในประเด็นสองประเด็น คือ ประเด็นแรก เกี่ยวกับการเรียนการสอนนักศึกษาทั้ง 15 คน มีทรรศนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ว่า ควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจของนักเรียนมากกว่าการสอนให้ครอบคลุมเนื้อหา ที่มีในหลักสูตรซึ่งเป็นความเชื่อของครูประจำการส่วนใหญ่ ประเด็นที่สอง นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลง โลกทัศน์เกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายต้องเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต สิ่งนี้ เป็นผลมาจากการที่นักศึกษาฝึกสอนดังกล่าวได้เห็นพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนของตนเองที่เรียนรู้ อย่างกระตือรือร้นและมีความหมายต่อตัวนักเรียนเอง ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่แตกต่างจาก ประสบการณ์ของนักศึกษาฝึกสอนเองในสมัยที่เรียนมัธยม

ตั้งแต่ปี 2545 จวบจนปัจจุบัน 2552 นวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียนค่อย ๆ เจริญเติบโตอย่างช้า ๆ ในประเทศไทย นวัตกรรมนี้ได้รับการยอมรับถึงคุณค่าและมีจำนวนโรงเรียนมากกว่า 20 กว่าโรงเรียน ที่ใช้นวัตกรรมนี้ในการพัฒนาวิชาชีพครู และมีแนวโน้มว่าจะมีโรงเรียนรับนวัตกรรมนี้มากขึ้น

กระบวนการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study Process)

คำว่า ชั้นเรียน หรือบทเรียน ใช้คำในภาษาอังกฤษเดียวกันคือ lesson ตามแนวคิดการพัฒนา บทเรียนร่วมกันมีความหมายครอบคลุม ใน 3 ประการ ดังนี้

1. บทเรียน หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอน
2. บทเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครู ตามแผนที่ได้วางไว้ ซึ่ง รวมถึงการใช้สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
3. บทเรียน หมายถึง การเรียนรู้ของผู้เรียน อาจเป็นมโนทัศน์ ข้อความรู้ เจตคติ และทักษะ กระบวนการต่างๆ

กระบวนการศึกษาชั้นเรียนนั้น นักวิชาการแต่ละคนจะเรียกชื่อแตกต่างกันไป บางคนก็เรียกว่า กระบวนการ (Process) บางคนก็เรียกว่าวงจร (Cycle) บางคนเรียกว่าขั้นตอน (Step) ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยเรียนว่า กระบวนการศึกษาชั้นเรียน และนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการศึกษาชั้นเรียนตามที่นักวิชาการกล่าวถึง ดังนี้

Lewis (2002 ถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. 2552) ได้กล่าวถึง กระบวนการศึกษาชั้นเรียนเรียกว่า ครูญี่ปุ่นมีวัฏจักรการทำงานหรือวงจรการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study Process) ดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายและวางแผน

วิเคราะห์เป้าหมายสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน และการพัฒนาระยะยาวออกแบบวางแผนการสอนร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งสร้างแผนการวิจัยบทเรียน (Research lesson) ที่จะสังเกต

2. วิจัยการสอน

สอนด้วยแผนการสอนที่เตรียมไว้และสังเกตการสอนและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการคิดของนักเรียน การเรียนรู้ของนักเรียน การมีส่วนร่วม พฤติกรรม และอื่น ๆ

3. การอภิปรายเกี่ยวกับการสอน

แลกเปลี่ยนและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันพิจารณาว่า หลักฐานที่แสดงว่านักเรียนไปถึงเป้าหมายคืออะไร และการพัฒนาเกิดขึ้นหรือไม่ ควรพัฒนาการสอนตนเองอย่างไร

4. สรุปผลการเรียนรู้ของครู

ถ้าจำเป็นก็ขัดเกลา และ สอนใหม่อีกครั้ง เขียนรายงานที่ประกอบด้วยแผนการสอน ข้อมูลของนักเรียนและสะท้อนได้ว่าเรียนรู้อะไร

Yoshida (2005 อ้างถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์, 2552) ได้กล่าวถึงวงจรการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study Cycle) ว่า คือกิจกรรมหลัก ๆ เป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนแรกของกระบวนการศึกษาชั้นเรียนเริ่มด้วยการนิยามหัวข้อการวิจัยทั้งระดับกว้างและระดับโรงเรียน ที่เน้นไปที่คุณลักษณะของนักเรียนที่ครูต้องการ ครูตั้งกลุ่มการทำแผนการสอน อาจเป็นกลุ่มตามระดับชั้น หรือกลุ่มตามวิชา แล้วคัดเลือกเป้าหมายของการศึกษาชั้นเรียนที่ตั้งอยู่บนหัวข้อการวิจัยระดับโรงเรียนแต่คำนึงถึงระดับชั้นหรือวิชา

2. กลุ่มครูเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอก เพื่อให้เข้ามาร่วมกันทำงานกับครูในกลุ่มเพื่อเพิ่มความเข้าใจด้านเนื้อหา แนะนำการคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน และสนับสนุนการทำงานของกลุ่ม

3. กลุ่มการทำแผนแต่ละกลุ่มเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาชั้นเรียนและเลือกหัวข้อในหน่วยนั้นมาเป็นหัวข้อสำหรับการวิจัย สมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำแผนการสอน

4. สมาชิกหนึ่งคนในกลุ่มนำแผนไปใช้สอน ในขณะที่ครูกลุ่มอื่นในกลุ่ม (มากกว่า 1 คน) และผู้สังเกตคนอื่น ๆ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญภายนอกสังเกตการณ์สอน ผู้สังเกตเหล่านี้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการคิดและการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้สังเกตอาจรวมทั้งครูคนอื่น ๆ นอกกลุ่มหรือครูจากโรงเรียนอื่น ๆ

5. หลักจากการศึกษาชั้นเรียนจบสิ้นลง สมาชิกในกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับชั้นเรียนในช่วงที่จัดสำหรับการอภิปราย

6. ข้อมูลจากการอภิปรายถูกใช้เพื่อปรับปรุงชั้นเรียนในครั้งต่อไป หลังจากนั้นวงจรการสอน การสังเกต การอภิปราย จะเริ่มอีกครั้ง ข้อสรุปจากการอภิปรายที่เป็นสิ่งที่ครูเรียนรู้ในช่วงแรกของวงจรสามารถช่วยให้การวิจัยดำเนินไปในแนวทางที่ถูกต้อง

7. ในปลายปีการศึกษา กลุ่มการศึกษาชั้นเรียนสะท้อนผลการศึกษาและการเรียนรู้และเสนอรายงานเกี่ยวกับข้อค้นพบและผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัย โดยเฉพาะในประเด็นที่เป็นเป้าหมายของกลุ่ม และหัวข้อที่เป็นวิจัยของโรงเรียน โดยจุดมุ่งหมายปลายทางของกิจกรรมในกระบวนการนี้มีอยู่ 2 ประการ คือ การสร้างแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการสอน และการเรียนที่มีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดของนักเรียน

การวิจัยในครั้งนี้ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนประยุกต์แนวคิดของ Lewis (2002 ถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์, 2552) และ Yoshida (2005 อ้างถึงใน นฤมล อินทร์ประสิทธิ์, 2552) เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดตั้งกลุ่มการศึกษาชั้นเรียน โดยมีกิจกรรมดังนี้ ทาสมาชิก นัดหมายวันเวลาที่แน่นอน จัดทำแผนการพบกัน และตั้งกฎระเบียบในการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ทำการศึกษาชั้นเรียน มีกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ ตกลงเรื่องแนวการทำวิจัย เลือกเนื้อหาวิชา และคัดเลือกหน่วยที่จะทำ

ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการทำวิจัย โดยการศึกษาแผนการวิจัย พัฒนาแผนการสอนและขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 สอนและสังเกตการสอน โดยการเก็บข้อมูลตามที่ตั้งเอาไว้

ขั้นตอนที่ 5 อภิปรายและวิเคราะห์ผลการวิจัยชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 6 สะท้อนผลและวางแผนขั้นตอนต่อไป

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศ

การนิเทศใช้คำในภาษาอังกฤษว่า Supervision มีการนำมาใช้ในหลากหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะทางการศึกษา ในที่นี้เน้นที่การนิเทศการศึกษา

ความหมายของการนิเทศการศึกษา

นักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้แตกต่างกันไป

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 1) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การที่ผู้นิเทศใช้กระบวนการกระตุ้น ยั่วยุ ทำทลาย ริเริ่ม ร่วมทำ สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนตามความจำเป็นของการพัฒนาโดยผ่านครูและผู้บริหารโรงเรียน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 1488) ระบุ ว่า นิเทศ หมายถึง การให้คำแนะนำช่วยเหลือในการดำเนินการภารกิจงานของโรงเรียนและการสอนแต่ละวิชาโดยผู้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาหรือศึกษานิเทศก์

ซารี มณีสรี (2542 : 19) ; สุรวิช แก้วอำไพ (2544 : 16) ; ณะชัย อยู่มน (2547 : 14) ; ไพศาล ทองเนื้อแปด (2547 : 13) ; สุทธนู ศรีไสย์ (2549 : 4) ให้ความหมายของ การนิเทศ การศึกษา หมายถึง กระบวนการ ความพยายามร่วมกันระหว่างผู้นิเทศ ผู้บริหาร ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการนิเทศการศึกษา โดยมีจุดหมายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนโดยให้ความช่วยเหลือแก่ครูหรือผู้สอนให้เป็นครูที่มี

คุณภาพ รวมทั้งการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพต่าง ๆ ที่ช่วยให้ครูนำความรู้ ความเข้าใจไปพัฒนา และปรับปรุงประสิทธิภาพนักเรียนตามกระบวนการให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษาให้มี คุณภาพดียิ่งขึ้น

กรมวิชาการและคณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้ (ชนิตา ยินดีเขต. 2550 : 2) กล่าวถึง ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า เป็นกระบวนการที่ผู้นิเทศการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้ ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา ครูชำนาญการ ครูผู้ร่วมนิเทศ ครูแกนนำ ดำเนินการโดยใช้ภาวะผู้นำ ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ และใช้ศักยภาพการทำงานอย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนางานของ โรงเรียนนั้น ๆ โดยส่วนรวมให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและ มาตรฐานการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548 : 15-16) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมาย การศึกษา

ทัศนีย์ ใจห้าว (2548 : 14) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการจัด กิจกรรมทุกอย่างร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ โดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือ การพัฒนาปรับปรุง การเรียนการสอน การพัฒนาครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการพัฒนาศักยภาพส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพครู ทำให้ครูมีคุณภาพ ซึ่งผลการพัฒนา ครูดังกล่าว จะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

ประจักษ์ โพพิจิตร (2549 : 12) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การใช้ กระบวนการ บริหารและจัดการของผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการศึกษา เพื่อให้งานการศึกษามีคุณภาพ

สุทธนู ศรีไสย์. (2549 : 3) ได้สรุปแนวคิดของนักการศึกษาและให้ความหมายใหม่ว่า การ นิเทศการศึกษา หมายถึง การวางแผนการทำงานร่วมกันทั้ง ผู้บริหาร ครู และ บุคลากรในโรงเรียน ใน การพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ถึงเป้าประสงค์ที่ได้วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการกระบวนการอย่างหลากหลายในการทำให้บรรลุในสิ่งที่ตั้งไว้ คือ คุณภาพนักเรียน

Desai. (1963 : 58) ; Neagley and Evans. (1964 : 3) ; McKean and Mills. (1965 : 10) ; Eye and Netzer. (1965 : 12) ; Wiles. (1967 : 15) Spears. (1967 : 16) ได้ให้ความหมายของ การนิเทศการศึกษาไว้ในทิศทางเดียวกันว่า การนิเทศการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโรงเรียน เป็นการศึกษาค้นหาของแต่ละโรงเรียนให้มีความเข้าใจในกระบวนการศึกษาทุกรูปแบบ โดยผู้ศึกษาที่ เรียกว่า “ผู้นิเทศก์” พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำช่วยเหลือครู และผู้บริหารการศึกษาตามความเหมาะสม ในรูปแบบประชาธิปไตยที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตลอดจนสร้าง ความเจริญต่อเนื่องไปถึงบุคคลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้นิเทศการศึกษา ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน หรือบุคคลอื่นที่สนใจการศึกษา ผู้สั่งการในระบบเจ้าขุนมูลนาย (Autocracy) นอกจากนี้จะมีการตรวจสอบ (Inspection) และตรวจเยี่ยม (Visitation) การปฏิบัติงานของครูโดยใช้ วิธีการสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนและการสอนของครูในภาพรวมทั่ว ๆ ไป เพื่อให้กระบวนการ เรียนการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความคาดหวังการนิเทศการศึกษา ซึ่งเป็นการแนะนำ วางแผน

ปรึกษาหารือร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน เพื่อหาแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

Good. (1973 : 572) ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามทุกอย่างของเจ้าหน้าที่ ผู้จัดการศึกษาในการแนะนำครูหรือบุคคลอื่นที่ทำงานเกี่ยวกับการศึกษาให้ความรู้วิธีการเกี่ยวกับการปรับปรุงการสอน ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพการศึกษา (Professional Growth) ช่วยในการพัฒนาครู (Development of Teachers) ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Selection and Vision of Educational Objectives) ช่วยปรับปรุงเนื้อหาการสอน (Materials of Instruction) ปรับปรุงวิธีสอน (Methods of Teaching) และช่วยปรับปรุงการประเมินผลการสอน (Evaluation of Instruction)

Marks and Kings. (1978 : 14) ; Gold and others. (1980 : 15-16) ; Alfonso and others. (1981 : 17) ; Wiles and Lovell. (1983 : 46) ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาไปในทางเดียวกันว่า เป็นการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และส่งผลสะท้อนต่อการพัฒนานักเรียนโดยเน้นถึงทักษะในการติดต่อสื่อสาร จะช่วยเหลือครูแก้ปัญหาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสร้างบรรยากาศที่ดีระหว่างครูและนักเรียนทำให้สัมฤทธิ์ผลถึงเป้าหมายขององค์การโดยแสดง เป็นระบบพฤติกรรมขององค์การซึ่งเป็นการทำงานที่มีผลกระทบสู่พฤติกรรมการสอนของครูในระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนแก่เด็กนักเรียนให้ดีขึ้น

Harris. (1985 : 19) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง สิ่งที่เป็นบุคลากรในโรงเรียนกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคงไว้หรือเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียน มุ่งให้เกิดประสิทธิภาพในด้านการสอนเป็นสำคัญ

Glickman. (1985 : 52) ให้ความหมายของการนิเทศว่า หมายถึง หน้าที่ของทางโรงเรียนที่จะต้องปรับปรุงการสอนรวมทั้งการให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับครู (Direct Assistance to Teachers) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) การให้บริการเสริมวิชาการ (In service Training) การพัฒนากลุ่ม (Group Development) และการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

กล่าวโดยสรุป การนิเทศ หมายถึง กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพการศึกษาโดยการแนะนำ วางแผน ปรึกษาหารือร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน และส่งผลสะท้อนต่อการพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

หลักการนิเทศการศึกษา

การนิเทศศึกษามีหลักการหลากหลายตามแนวคิดของนักวิชาการ ดังนี้

ธนะชัย อยู่มัน (2547 : 20) กล่าวว่า หลักในการนิเทศการศึกษาต้องยึดหลักการวางแผน แก้ไขปัญหาเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นวิทยาศาสตร์ ที่มีความเป็นประชาธิปไตย มีการร่วมมือกันเป็นการสร้างสรรค์และส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ชาวี มณีศรี (2542 : 27-28) กล่าวว่า หลักการนิเทศการศึกษา เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร การศึกษาได้ประสบผลสำเร็จในการช่วยครู นักเรียน และโรงเรียน ให้เป็นครู นักเรียน และโรงเรียนที่ดี มีคุณภาพ ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยกระตุ้นเตือน การประสานงานและแนะนำให้เกิดความเจริญ อกงามแก่ครู

2. การนิเทศการศึกษาตั้งอยู่บนรากฐานของประชาธิปไตย

3. การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการส่งเสริมสร้างสรรค์

4. การนิเทศการศึกษากับการปรับปรุงหลักสูตรเป็นงานที่เกี่ยวข้องกัน

5. การนิเทศการศึกษา คือ การสร้างมนุษยสัมพันธ์

6. การนิเทศการศึกษามุ่งส่งเสริมบำรุงขวัญ

7. การนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จัดช่องว่างระหว่างโรงเรียนและชุมชน โดยเฉพาะในชนบท

Burton and Brueckner. (1965 : 71-72) กล่าวว่า หลักการนิเทศการศึกษามี 4 ประการ คือ

1. การนิเทศการศึกษาควรมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ (Theoretical sound) การ นิเทศ การศึกษาที่ดีควรจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายที่วางไว้ ควรเป็นไปตามความจริงและกฎเกณฑ์ ที่แน่นอน

2. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific) การนิเทศการศึกษาควรเป็นไปอย่าง มีระบบ และวิธีการในการศึกษา ปรับปรุงและประเมินผลการนิเทศการศึกษาควรมาจากการรวบรวม ข้อมูล และการสรุปผลอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่เชื่อถือได้

3. การนิเทศการศึกษาควรเป็นประชาธิปไตย (Democratic) การนิเทศการศึกษาควร เป็น การแสวงหาความพิเศษของบุคคล แล้วเปิดโอกาสให้ได้แสดงออกและพัฒนาความสามารถ เหล่านั้น อย่างเต็มที่

4. การนิเทศการศึกษาควรจะเป็นการสร้างสรรค์ (Creative) การนิเทศการศึกษาควรเป็น การแสวงหาความพิเศษของบุคคล แล้วเปิดโอกาสให้ได้แสดงออกและพัฒนาความสามารถเหล่านั้น อย่างเต็มที่

กล่าวโดยสรุป **หลักการนิเทศ** คือ แนวทางในการช่วยเหลือผู้บริหาร ครู นักเรียน และโรงเรียน ให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้โดยมีหลัก 9 ข้อ ดังนี้ 1) ความถูกต้องตามหลักวิชาการ 2) เป็นวิทยาศาสตร์ 3) เป็นการช่วยกระตุ้นเตือน การประสานงานและแนะนำให้เกิดความเจริญอกงาม 4)ตั้งอยู่บนรากฐานของประชาธิปไตย 5) เป็นกระบวนการส่งเสริมสร้างสรรค์ 6) เป็นงานที่เกี่ยวข้องกัน 7) เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ 8) มุ่งส่งเสริมบำรุงขวัญ 9) มีจุดมุ่งหมายที่จัดช่องว่างระหว่างโรงเรียนและชุมชน

รูปแบบการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษามีหลายหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้นิเทศได้นำไปใช้นิเทศหรือประยุกต์การนิเทศ ให้เหมาะสมกับบริบทในการนิเทศของตนเอง และเพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดของนักวิชาการ ดังนี้

Harris ได้จำแนกการนิเทศตามบทบาทของผู้ทำการนิเทศ คือ

1. ศึกษาพิเศษทั่วไป เป็นผู้มีความสามารถพิเศษแต่ไม่ได้มีความสามารถพิเศษในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ ทำการนิเทศทั่วไป ทำงานหลายระดับชั้น มีประสบการณ์ในวิธีการสอนทั่วไป ร่วมในการวางแผนหลักสูตร ปรับปรุงการสอนในทุกระดับและทุกวิชา
2. ศึกษาพิเศษผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชา เป็นผู้มีความชำนาญทั่วไปคล้ายแบบที่หนึ่ง แต่ความรับผิดชอบจำกัดอยู่เพียงแผนงานที่มีอยู่เฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น
3. ศึกษาพิเศษพิเศษทำหน้าที่พิเศษในบางวิชาในทุกระดับชั้นเรียน
4. ศึกษาพิเศษผู้มีความเชี่ยวชาญในบางสาขาวิชาการและทำการนิเทศเฉพาะวิชาหรือในการบริการเฉพาะสาขาที่ตัวเองมีความชำนาญเท่านั้น

หน่วยศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา แบ่งรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการนิเทศจากภายนอก ประสานการนิเทศภายใน ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การนิเทศจากภายนอก หมายถึง การจัดการของศึกษาพิเศษที่กระทำต่อโรงเรียนเพื่อให้เกิดความร่วมมือหรือประสานงานกันของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยเฉพาะบุคลากรในโรงเรียนในอันที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
2. การนิเทศภายใน ได้แก่ การจัดการของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความร่วมมือ หรือประสานงานกันของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยเฉพาะบุคลากรในโรงเรียนในอันที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

กล่าวโดยสรุป การดำเนินการนิเทศในครั้งนี้ เป็นการบูรณาการทั้งการนิเทศภายในและภายนอก โดยผู้บริหารและครูภายในโรงเรียน และบุคลากรภายนอกโดยศึกษาพิเศษและอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา (ผู้เชี่ยวชาญ)

ขอบข่ายการนิเทศการศึกษา

การดำเนินการนิเทศการศึกษาตามขอบข่ายของงาน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหารและครูเพื่อให้บรรลุตามภารกิจของงานอย่างมีคุณภาพนั้นได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

นันทนา เต่าทอง (2542 : ก) ได้กล่าวไว้ว่าขอบข่ายการนิเทศการศึกษามี 5 ประการ ดังนี้ 1. การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง 2. การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ 3. การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม 4. การพัฒนาหลักสูตร 5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 20-21) กล่าวถึงขอบข่ายการนิเทศการศึกษาตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ว่ามี 9 ด้าน ดังนี้ 1. การนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. การนิเทศการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม 3. การนิเทศการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 4. การนิเทศการจัดแหล่งเรียนรู้ 5. การนิเทศการวัดและประเมินผลการศึกษา 6. การนิเทศการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 7. การนิเทศความมุ่งหมายของหลักสูตรทุกระดับ 8. การนิเทศการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน 9. การนิเทศการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 37-38) กล่าวว่า ขอบข่ายการนิเทศการศึกษามี 5 ประการ ดังนี้ 1. จัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในโรงเรียน 2. ดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา 3. ประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา 4. ติดตาม ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศ งานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา 5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายใน สถานศึกษากับสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

ไพศาล ทองเนื้อแปด (2547 : 69-71) ได้กล่าวไว้ว่า ขอบข่ายการนิเทศการศึกษามี 9 ด้าน ดังนี้ 1. การนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. การนิเทศการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม 3. การนิเทศการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 4. การนิเทศการจัดแหล่งเรียนรู้ 5. การนิเทศการวัดและประเมินผลการศึกษา 6. การนิเทศการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 7. การนิเทศความมุ่งหมายของหลักสูตรทุกระดับ 8. การนิเทศการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน 9. การนิเทศการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

ประจักษ์ โพธิ์จิตร (2549 : 19) กล่าวว่า ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้การนิเทศการศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือ ครูผู้สอนในการพัฒนาการเรียนการสอนอันส่งผลให้นักเรียน ให้มีคุณภาพโดยมีขอบข่ายการนิเทศการศึกษา 5 ด้าน คือ 1. ด้านหลักสูตร 2. ด้านการเรียนการสอน 3. ด้านบุคลากร 4. ด้านสื่อการเรียนและแหล่งเรียนรู้ 5. ด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษา

Lucio and Mc Neil. (1969 : 23-25) กล่าวว่า ขอบข่ายการนิเทศการศึกษามี 6 ประการ ดังนี้ 1. มีหน้าที่วางแผนร่วมกับครูเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะในการกำหนดนโยบายและจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา 2. มีหน้าที่ในการบริหาร โดยวินิจฉัย สั่งการ ประสานงานและกำหนดแนวทางที่จำเป็น 3. มีหน้าที่นิเทศการศึกษา โดยการให้คำปรึกษาหารือ เป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอน 4. มีหน้าที่พัฒนาหลักสูตร โดยมีส่วนร่วมโดยตรงในการกำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกเนื้อหาวิชา สร้างคู่มือครูและการคัดเลือกอุปกรณ์การสอน 5. มีหน้าที่สาคิตการสอน โดยเป็นผู้จัดให้มีการสาธิต หรือสาธิตการสอนด้วยตนเอง ในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน รวมทั้งการช่วยเหลือด้านอื่น ๆ แก่ครูผู้กำลังสอนในชั้นเรียน 6. ทำการวิจัยอย่างมีระบบแบบแผน เช่น การสำรวจ การทดลอง และศึกษาค้นคว้าแนวคิดต่าง ๆ ที่ดี เพื่อเผยแพร่ให้ครูนำไปใช้ในชั้นเรียน

Harris. (1985 : 10-13) กล่าวว่า ขอบข่ายการนิเทศการศึกษามี 10 ประการ ดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดระบบการเรียนการสอน 3. การบริหารงานบุคคล 4. การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก 5. การจัดฝึกอบรมครูประจำการ 6. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ 7. การปฐมนิเทศครูใหม่ 8. การจัดบริการพิเศษแก่ครู 9. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 10. การประเมินผล

กล่าวโดยสรุป การกำหนดขอบข่ายของการนิเทศการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการกำหนดเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้ **ขอบข่ายของการนิเทศการศึกษา** ประกอบด้วยสาระ 6 ด้าน คือ 1. มีหน้าที่วางแผนร่วมกับครูเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะในการกำหนดนโยบายและจุดมุ่งหมายในการจัด

การศึกษาตามหลักสูตร 2. มีหน้าที่ในการบริหาร โดยวินิจฉัย สั่งการ ประสานงานและกำหนดแนวทางที่จำเป็น 3. มีหน้าที่นิเทศการศึกษา โดยการให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอน 4. มีหน้าที่พัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยมีส่วนร่วมโดยตรงในการกำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกเนื้อหาวิชา ร่วมสร้างคู่มือครูและเลือกสื่อ อุปกรณ์ประกอบการสอน 5. เป็นผู้จัดให้มีการสาธิตในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน รวมทั้งการช่วยเหลือด้านอื่น ๆ แก่ครูผู้กำลังสอนในชั้นเรียน 6. ทำการวิจัยอย่างมีระบบแบบแผน

ความจำเป็นของการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2543 : 13) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นดังนี้

1. สังคมมีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้านตลอดเวลา
2. การพัฒนาคุณภาพครูประจำการมีความซับซ้อนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการนิเทศ

3. การพัฒนาสถานศึกษา ครู และผู้เกี่ยวข้องสู่มาตรฐานการศึกษา

4. การประสานงานทำให้เกิดการปฏิบัติที่มีคุณภาพในสถานศึกษา

ธนะชัย อยู่มั่น (2547 : 16) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นคือ เป็นการสร้างความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงกับความต้องการของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ไพศาล ทองเนื้อแปด (2547 : 17) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษามีความจำเป็น คือ เพื่อช่วยเหลือครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พัฒนา แก้ปัญหาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัยและศักยภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

ทัศนีย์ ใจห้าว (2548 : 17) กล่าวว่า การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องทำการนิเทศครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พัฒนา แก้ปัญหาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัยและศักยภาพเป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษา

ประจักษ์ โพพิจิตร (2549 : 13) กล่าวว่า ความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาคือ การให้บริการกับบุคลากรทางการศึกษาในด้านการจัดการศึกษาของบุคลากรที่มีความสามารถต่าง ๆ กัน ได้พัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและช่วยให้เกิดความรู้ใหม่ที่สอดคล้องต่อการปฏิบัติงานกับความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ชนิดา ยินดีเขต. (2550 : 3) กล่าวถึง ความจำเป็นของการนิเทศ การศึกษา ดังนี้ 1. ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้มี ผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน 2. สภาพแวดล้อมทางสังคมและต้นทุนทางวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงทำให้การช่วยเหลือ เพื่อแก้ในระดับต่างองค์กร และภายในองค์กรเดียวกันลดลงแต่กลับผูกพันสู่เศรษฐกิจการศึกษาซึ่งโรงเรียนส่วนมากในประเทศไทยยังขาดความพร้อมในการแข่งขัน 3.

การเปลี่ยนแปลงปรัชญา หลักการ เป้าหมาย กระบวนการและการประเมินผลการจัด การศึกษา ทำให้เกิดการแตกต่างจากการรับรู้และการเรียนรู้เดิมของผู้บริหารและครูในการปรับแปลงมาเป็นแผนการเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องมีผู้นิเทศเข้าไปช่วยเหลือ 4. ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานการเรียนการสอนโดยตรง ทำให้เกิดความยุ่งยากและซับซ้อนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารการศึกษา เพื่อสนองตอบการปฏิรูปการศึกษาทำให้เกิดการยุบเลิก ยุบรวม และขยายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำเป็นต้องสร้างเครือข่าย ติดต่อสื่อสารเครือข่ายพัฒนาใหม่ โดยเฉพาะเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และคุณภาพการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุป การนิเทศการศึกษามีความจำเป็น คือ จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้มี ผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางสังคมและทางวัฒนธรรม การนิเทศการศึกษาจึงเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การพัฒนาเพื่อให้บรรลุผล คือ คุณภาพนักเรียน

แนวทางการนิเทศการศึกษา

แนวทางการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา เป็นการกระทำที่มีแบบแผน มีลำดับขั้นตอน มีระบบ มีขั้นตอน มีนักวิชาการกล่าวถึง แนวทางการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

กนกกร ฉัตรศิริฤเลิศ. (2546 : 22) กล่าวถึงแนวทางการนิเทศการศึกษาดังนี้ 1. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา 2. วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยเพื่อกำหนดจุดที่จะพัฒนา 3. การหาแนวทางเลือกเพื่อพัฒนา 4. การลงมือปฏิบัติ 5. การติดตามประเมินผลและปรับปรุง 6. การเผยแพร่ขยายผล

ขาริ มณีสรี (2542 : 202) กล่าวว่ากระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนว่า ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ 2. การวางแผน 3. การปฏิบัติการนิเทศ 4. การประเมินผล

กรมวิชาการ (2543 : 42) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการนิเทศการศึกษา มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียมการนิเทศ 2. ขั้นวางแผนการนิเทศ 3. ขั้นปฏิบัติการตามแผนการนิเทศ 4. ขั้นประเมินผลการนิเทศ 5. ขั้นปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศ

นันทนา เต่าทอง (2542 : ก) กล่าวว่า แนวทางการนิเทศการศึกษา มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา 2. การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย เพื่อกำหนดจุดที่จะพัฒนา 3. การหาแนวทางเลือกเพื่อพัฒนา 4. การลงมือปฏิบัติ 5. การติดตามประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

สมานจิต พงษ์สนาม (2542 : 36) กล่าวว่า การแนวทางการนิเทศการศึกษา จะต้อง มีแบบแผนตามลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันอย่างมีระบบตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ พร้อมด้วย เหตุผลและความเป็นไปได้ นั่นคือ จะต้องประกอบด้วย การวางแผนการนิเทศ การให้ความรู้ในสิ่งที่จะต้องทำ การลงมือปฏิบัติการ สร้างขวัญและกำลังใจ การประเมินผลและกระบวนการดำเนินงาน และการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาการนิเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ไพศาล ทองเนื้อแปด (2547 : 22) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการนิเทศการศึกษา เป็นการดำเนินการกิจกรรมที่ต่อเนื่องเป็นขั้นตอนตั้งแต่การศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการศึกษา การวางแผน การดำเนินการ การวัดและประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่องในแต่ละส่วน เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ประจักษ์ โพพิจิตร (2549 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการนิเทศการศึกษาของสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมการนิเทศ 2. ขั้นวางแผนการนิเทศ 3. ขั้นปฏิบัติการตามแผนการนิเทศ 4. ขั้นประเมินผลการนิเทศ 5. ขั้นปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศ

ชนิดา ยินดีเขต (2550 : 30) สรุปการดำเนินงานการนิเทศการศึกษา ดังนี้ 1. การวางแผนการนิเทศ 2. การดำเนินงานการนิเทศ 3. การประเมินผลการนิเทศ

Goldhammer (ชาญชัย อาจินสมาจาร. 2545 : 115) สรุปแนวทางการนิเทศไว้ดังนี้ 1. การประชุมสัมมนา ก่อนการสังเกต (Pre - Observation Conference) 2. การสังเกต (Observation) 3. การวิเคราะห์และกลยุทธ์ (Analysis and Strategy) 4. การประชุมสัมมนาการนิเทศ (Supervision Conference) 5. การวิเคราะห์ภายหลังการประชุมสัมมนา (Post - Conference Analysis)

Cogan. (1973 : 36) ได้ให้แนวทางการนิเทศแบบคลินิกโดยมีวงจรทั้งหมด 8 ขั้นตอน ขั้นที่ 1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้นิเทศ ขั้นที่ 2. วางแผนร่วมกับครู ขั้นที่ 3. กำหนดวิธีการสังเกต ขั้นที่ 4. สังเกตการสอน ขั้นที่ 5. วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน ขั้นที่ 6. กำหนดวิธีการปรึกษาหารือ ขั้นที่ 7. ประชุมปรึกษาหารือ ขั้นที่ 8. ปรับปรุงแผนการนิเทศแบบคลินิก ศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน และครูในห้องเรียนเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนนั้น เพียงพอหรือไม่ เพราะในกระบวนการเรียนการสอนยังมีสถานการณ์อื่นซึ่งเห็นเด่นชัดค่อนข้างยาก และผลจากการสอนไม่เพียงแต่การออกมาเป็นผลการเรียนเท่านั้น แต่ยังมีผลอื่นที่เกิดจากการสอน เช่น เจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ ความคิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น

Harris. (1985 : 14-15) ซึ่งได้นำแนวทางการนิเทศศึกษามาจากแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของ แอลเลน (Allen) ลูมิส (Loomis) ว่าแนวทางการนิเทศ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า POLCA มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การวางแผนในการปฏิบัติงาน โดยคิดว่าจะทำอะไร กำหนดจุดมุ่งหมายของงาน พัฒนาวิธิดำเนินการ กำหนดการและคาดคะเนถึงผลที่จะได้รับจากโครงการและวางแผนโครงการ 2. การจัดโครงสร้างของการดำเนินงานโดยสร้างหลักเกณฑ์ในการทำงาน สร้างความสัมพันธ์ของงานแบ่งงานโดยกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานมีการประสานงาน มอบหมาย อำนาจให้ตามหน้าที่ วางโครงการของหน่วยงานและพัฒนานโยบายต่าง ๆ 3. บทบาทในฐานะผู้นำโดยดำเนินการการวินิจฉัยสั่งการ การคัดเลือกตัวบุคลากร กระตุ้นให้บุคลากรทำงานลงมือปฏิบัติงานการสาธิตในการปฏิบัติงาน การให้คำปรึกษาช่วยเหลือ การติดต่อสื่อสาร การให้กำลังใจ การให้คำแนะนำให้มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ให้ความรู้ในการปฏิบัติงาน แสดงและอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน 4. การควบคุมการปฏิบัติงาน ดำเนินงานโดยการพิจารณามอบหมายงานให้มีความสะดวกในด้านต่าง ๆ พิจารณาลงโทษ มีการแก้ไขทันทีเมื่องานผิดพลาด การให้บุคลากรออกจากงาน การตักเตือนและการกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน 5. การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานโดยการประเมินผลการปฏิบัติงานวัดผลการปฏิบัติงานและวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงาน

กล่าวโดยสรุป **แนวทางการนิเทศ** ในครั้งนี้ ดำเนินการตามแนวคิดของ Cogan. (1973 : 36) โดยมีวงจรทั้งหมด 8 ขั้นตอน ขั้นที่ 1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้นิเทศ ขั้นที่ 2. วางแผนร่วมกับครู ขั้นที่ 3. กำหนดวิธีการสังเกต ขั้นที่ 4. สังเกตการสอน ขั้นที่ 5. วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน ขั้นที่ 6. กำหนดวิธีการปรึกษาหารือ ขั้นที่ 7 ประชุมปรึกษาหารือ ขั้นที่ 8 ปรับปรุงแผนการนิเทศ

2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีความจำเป็นสำหรับการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลและระหว่างกลุ่มบุคคลเป็นอย่างมาก ด้วยเป็นการสื่อสารที่มีความรวดเร็ว ประหยัดและมีประสิทธิภาพสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา การวิจัยในครั้งนี้จึงนำเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ในการสื่อสารด้านการพัฒนาครู โดยมีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นศัพท์ที่มักใช้ในความหมายคล้ายกับเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ขยายขอบเขตเพิ่มขึ้นโดยเน้นเรื่องบทบาทของการสื่อสารแบบบูรณาการของสิ่งต่อไปนี้ ได้แก่ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ หน่วยเก็บข้อมูลและระบบโสตทัศนต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึง เก็บบันทึก ส่งผ่าน และจัดดำเนินการสารสนเทศได้ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2556) นักวิชาการให้ความหมายของเทคโนโลยีการสื่อสารไว้ ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2554) กล่าวว่า เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) หมายถึง สื่อที่ช่วยในการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2551) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology) หมายถึง เทคโนโลยีสำหรับการประมวลผลสารสนเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงการรับ-ส่ง แปลง จัดเก็บ ประมวลผล และค้นคืนสารสนเทศ

เขมิกา กลิ่นเกษร (2553) กล่าวว่า เทคโนโลยีการสื่อสาร หมายถึง เป็นการนำระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมต่าง ๆ มาใช้ในการติดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุป **เทคโนโลยีการสื่อสาร** หมายถึง การนำระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมต่าง ๆ มาใช้ในการติดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

ประเภทของเทคโนโลยีการสื่อสาร

เทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบัน ประกอบด้วย 7 ประเภท ดังนี้

1. อินทราเน็ต และอินเทอร์เน็ต (Intranets and Internets) หมายถึง การใช้อินทราเน็ตในการดูข้อมูลข่าวสารในองค์กรเพื่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น การค้นหาข้อมูลเฉพาะต่าง ๆ ในการทุกงาน การค้นหารายละเอียดของสมาชิกในองค์กร การใช้ Email ภายในองค์กร รวมถึง การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียกดูข้อมูลต่าง ๆ นอกองค์กร เช่น ข้อมูลของบริษัทหรือองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

2. โปรแกรมนัดหมายการประชุมผ่านปฏิทินอิเล็กทรอนิกส์ (Groupware and Decision Support System) หมายถึง การใช้เทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกในการทำงานเป็นทีมสำหรับการนัดหมาย

ประชุม และเตือนความจำในการจัดการงานต่าง ๆ เช่น การนัดหมายการประชุมผ่านปฏิทินอิเล็กทรอนิกส์ การใช้โปรแกรมเตือนความจำสำหรับการทำงาน

3. ประชุมทางไกลผ่านวิดีโอ และโทรศัพท์ (Videoconferencing and Teleconferencing) หมายถึง การใช้การประชุมทางไกลผ่านวิดีโอ และโทรศัพท์ สำหรับทีมที่มีสถานที่ในการทำงานต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการทำ ความเข้าใจร่วมกันหรือติดตามผลการปฏิบัติงานของทีม ซึ่งสามารถ ประชุมรวมกันได้ตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป

4. สื่อผสม (Multimedia) หมายถึง การใช้สื่อผสมต่าง ๆ เช่น โปรแกรมนำเสนอผลงาน ไฟล์วิดีโอ หรือคลิปเสียง ในการปฏิบัติงานร่วมกัน เช่น การประชุม การนำเสนอผลงาน หรือใช้ในการฝึกอบรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

5. การสแกนเอกสาร และการจัดเก็บไฟล์เอกสาร (Computerized Records Management) หมายถึง การใช้ระบบการจัดเก็บข้อมูล ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ เพื่อความเป็นระเบียบ และสะดวกในการเรียกดูเพื่อใช้ปฏิบัติงาน เช่น การจัดเก็บไฟล์งานเอกสารต่าง ๆ ในคอมพิวเตอร์ การจัดเก็บไฟล์เอกสารในแผ่นซีดี รวมทั้งการสแกนเอกสารเป็นไฟล์เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บ

6. การทำสำเนา (Reprographic) หมายถึง การใช้การทำสำเนาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานภายในทีม เพื่อให้มีความเข้าใจในข้อมูลตรงกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกันเช่น การถ่ายเอกสารเพื่อใช้ในการประชุม การใช้การถ่ายเอกสารเพื่อนำเสนอผลงาน หรือใช้เพื่อการฝึกอบรม

7. การใช้โทรศัพท์ (Telephone System) หมายถึง การใช้ระบบโทรศัพท์ภายในองค์กรเพื่อการสื่อสารระหว่างสมาชิกในองค์กรในการปฏิบัติงาน ซึ่งระบบโทรศัพท์จะมีฟังก์ชันต่าง ๆ ที่ช่วยให้การทำงานภายในทีมสะดวกขึ้น เช่น การฝากข้อความเสียง

Williams (อ้างถึงใน ลดาวัลย์ สีสิต. 2550) กล่าวว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศและการสื่อสารแบ่งออกเป็น 6 ประเภทคือ

1. โพรเซสเซอร์ หรือหน่วยประมวลผลกลาง หน่วยความจำ อุปกรณ์สำหรับนำเข้าข้อมูลเข้า และแสดงผลข้อมูล
2. คอมพิวเตอร์ประเภทต่าง ๆ เช่น ไมโครคอมพิวเตอร์ มินิคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์เมนเฟรม
3. เทคโนโลยีสำหรับจัดเก็บข้อมูลปริมาณมาก
4. เทคโนโลยีและอุปกรณ์สำหรับสื่อสารข้อมูลและเวลาที่ใช้ประมวลผล
5. เทคโนโลยีสำหรับการบันทึกข้อมูล การแสดงผลข้อมูลและเวลาที่ใช้ในการประมวลผล ข้อมูล
6. โปรแกรมซอฟต์แวร์ หรือโปรแกรมสั่งงาน

กล่าวโดยสรุป เทคโนโลยีการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์ผ่านแอพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เช่น E-Mail, Line, Facebook และโทรศัพท์

ความสำคัญและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ไว้อย่างประจักษ์ ดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้สังคมเปลี่ยนจากสังคมอุตสาหกรรมเป็นสังคมสารสนเทศ
2. เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนจากระบบแห่งชาติไปเป็นเศรษฐกิจโลก ทำให้ระบบเศรษฐกิจของโลกผูกพันกับทุกประเทศความเชื่อมโยงของเครือข่ายสารสนเทศ ทำให้เกิดสังคมโลกาภิวัตน์
3. เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้องค์การมีลักษณะผูกพัน มีการบังคับบัญชาแบบแนวราบมากขึ้น หน่วยธุรกิจมีขนาดเล็กและเชื่อมโยงกับหน่วยธุรกิจอื่นเป็นเครือข่ายการค้าเงินธุรกิจมีการแข่งขันกันในด้านความเร็วโดยอาศัยการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร โทรคมนาคมเป็นตัว สนับสนุน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็ว
4. เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีแบบสุนทรียสัมผัสและสามารถตอบสนองตามความต้องการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ที่เลือกได้เอง
5. เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดสภาพทางการทำงานแบบทุกสถานที่และทุกเวลา
6. เทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดการวางแผนการดำเนินการระยะยาวขึ้น อีกทั้งยังทำให้วิธีการตัดสินใจหรือเลือกทางเลือกได้ละเอียดขึ้น

ประโยชน์ของเทคโนโลยีการสื่อสาร

สุชาติ กิระนันท์. (2541). ได้เสนอประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดังนี้

1. ช่วยให้มีการตัดสินใจที่ดีขึ้นจากการมีสารสนเทศประกอบการตัดสินใจและการพิจารณาเลือกภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ
2. ลดค่าใช้จ่ายเนื่องจากการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้ประหยัดเวลาการทำงานหรือลดค่าใช้จ่ายในการทำงานลง
3. เพิ่มคุณภาพสินค้าหรือบริการ เช่น ทำให้ลูกค้ามีข้อมูลเกี่ยวกับสินค้ามากขึ้น สามารถติดต่อกับศูนย์บริการหรือรับบริการได้สะดวกขึ้น พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยมีการค้นคว้าผ่านระบบเครือข่ายเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้จากสถานที่อื่นนอกสถานศึกษาเป็นการฝึกให้รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น
4. เพิ่มรายได้ของธุรกิจ เนื่องจากคุณภาพของสินค้าหรือบริการที่ดีสามารถแข่งขันได้มากขึ้น
5. สร้างสินค้า หรือบริการใหม่ระบบที่พัฒนาขึ้นอาจเป็นที่ต้องการของหน่วยงานอื่น หรือทำให้เกิดการขยายการค้าเงินงาน เช่น การสร้างเครือข่ายห้องเรียนในการสอนทางไกลผ่าน เครือข่ายการสื่อสาร ทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนพร้อมกันในสถานที่ต่างกัน
6. สร้างความได้เปรียบแข่งขัน
7. สร้างพันธมิตรในการดำเนินงาน เช่น การร่วมมือกันในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน เป็นต้น
8. เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน
9. ช่วยในการรื้อปรับระบบ ด้วยการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการปรับระบบ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2551) ได้เสนอประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ความเร็ว การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้จะช่วยให้การทำงานมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การประมวลผล การค้นหาข้อมูลจะทำให้สะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลาในการค้นหาข้อมูล เช่น การใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ

2. ความถูกต้อง คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่มีการประมวลผลข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลนั้นมีความผิดพลาดน้อยกว่าการประมวลผลด้วยมนุษย์

3. การเก็บบันทึกข้อมูล ข้อมูลที่เก็บบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์จะเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีสื่อที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล ทำให้มีความสามารถในการจัดเก็บข้อมูลได้จำนวนมาก และมีความคงทนถาวรมากกว่าการจัดเก็บข้อมูลในรูปของกระดาษ

4. การเผยแพร่ข้อมูล การรับส่งข้อมูลในปัจจุบันโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำให้การเผยแพร่ข้อมูลทำได้อย่างกว้างขวางสามารถแพร่กระจายไปได้ทั่วโลกอย่างไร้พรมแดน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการสื่อสาร

ปริญญ์ ชูเชิด และพญกษณ์ภูมิ ธีรานุต (2561 : 84-85) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 3G หรือ 4G ในการจัดการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและการทำงานของโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟน ลักษณะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร และเพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 3G หรือ 4G ในการจัดการเรียนการสอนจำแนกตาม ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 384 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One – way ANOVA), Correlation และ Multiple Regressions ผลการวิจัยพบว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟนใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาค้นหาข้อมูล ความรู้ ถ่ายภาพหรือ วิดีโอเพื่อเก็บข้อมูลการศึกษา ปัจจัยการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน พบว่า ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย สูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียน ส่วนด้านการให้บริการผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำ ที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี พบว่า ลักษณะการจ่าย ค่าบริการ เพศ อายุ สถานภาพ และรายได้รวมต่อเดือน มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่าใช้จ่ายค่าบริการโทรศัพท์ต่อเดือน อายุ สถานภาพ และรายได้รวมต่อเดือน มีความสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ปัจจัยการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านสื่อเพิ่มเติมอื่นและด้านการติดต่อสื่อสารผู้เรียนกับผู้สอน ตัวแปรอิสระ ทั้ง 3 มีความสัมพันธ์การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนร้อยละ 57.0

รติ ศรีเหมือน (2556 : ข) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสาร ที่พยากรณ์ประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมของพนักงานในธุรกิจธนาคาร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสาร และประสิทธิผลการทำงานเป็นทีม 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารและประสิทธิผลการทำงานเป็นทีม 3) เพื่อ พยากรณ์ประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมจากพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในองค์การ และ ความสามารถในการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานในธุรกิจธนาคารสองแห่งในเขต

กรุงเทพมหานคร จำนวน 372 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถในการสื่อสารและประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร และความสามารถในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้น พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 2 ด้านย่อย ของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร และ 3 ด้านย่อยของความสามารถในการสื่อสารสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมได้ร้อยละ 28.50

2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวิจัยในครั้งนี้เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน ไม่ได้ใช้ศัพท์ที่ยากเย็น หรือสำนวนที่ซับซ้อนอะไรมากนัก แต่สาเหตุที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ก็เพราะว่าไม่ได้ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ผู้วิจัยจึงเน้นนำเสนอเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสารโดยนำเสนอสาระเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกันเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดที่จะพูดให้ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจ ผู้พูดที่ดีจะต้องพูดให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ และมีความคล่องแคล่วในการพูด โดยการเลือกใช้คำพูดที่ถูกต้อง ดังที่นักวิชาการให้ความหมายเกี่ยวกับการพูดไว้ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 167) กล่าวว่า การพูด เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดโดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

อวยชัย ผกามาศ (2542 : 1-2) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือ การสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยใช้น้ำเสียง ภาษาและกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง

กล่าวโดยสรุป การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดโดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพโดยใช้น้ำเสียง ภาษาและกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นคือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ซึ่งนักวิชาการกล่าวถึงความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

Bartz (1989: 18-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารคือ

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

Canale และ Swain (1980: 147) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) หลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกันทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถในด้านนี้มีได้เป็นเพียงแต่ความสามารถในการเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้นจะต้องมีความสามารถในการองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษาคือ เสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ ในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจนจุดประสงค์ในการส่งสาร ผู้มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิด หรือการโต้เถียง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมโยงประโยค (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาดำดับก่อน - หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยง สัมพันธ์กันจึงทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่ดีพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

Carrall (1982: 135) ได้จัดลำดับความสามารถของทักษะทางการพูดไว้ 9 ระดับ ดังนี้ คือ

- ระดับที่ 1 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย (Non-User)
- ระดับที่ 2 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User)
- ระดับที่ 3 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ในวงจำกัด ผู้พูดเกิดความผิดพลาดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาและรู้รายละเอียดบางส่วน ไม่สามารถจับรายละเอียดได้จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น (Extremely Limited User)

ระดับที่ 4 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว ไม่สามารถนำการสนทนา หรือ อภิปรายได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การสนทนาขาดความต่อเนื่อง (Marginal User)

ระดับที่ 5 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก แต่ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์จึงทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูด (Modest User)

ระดับที่ 6 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้ หรือ เปลี่ยนหัวข้อที่พูดได้มีการหยุดพูด หรือ พูดไม่ต่อเนื่องในการสนทนาเป็นบางครั้งแต่ก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาใหม่ได้ (Competence User)

ระดับที่ 7 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน มีการเก็บรายละเอียด มีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องราวแต่ยังขาดความคล่องแคล่ว มีความสามารถในการติดตามการสนทนาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ส่วนน้ำเสียงยังขาดความมั่นใจ มีการพูดซ้ำข้อความ แต่สามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Good User)

ระดับที่ 8 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก สามารถพูดหรืออภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำ การสนทนาและดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีอารมณ์ร่วมในการโต้ตอบ และใช้กิริยาท่าทางได้อย่างเหมาะสม (Excellent User)

ระดับที่ 9 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ ดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ขยายความได้ตลอดจนสามารถพูดได้ใจความสำคัญ (Expert User)

กล่าวโดยสรุป **ความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสาร** เป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟังโดยใช้เสียง การวิจัยในครั้งนี้ ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูและนักเรียนตามแนวคิดของ Carrall (1982: 135) จำนวน 9 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User) ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ภาษาได้ในวงจำกัด (Extremely Limited User) ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว (Marginal User) ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก (Modest User) ระดับที่ 6 ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อ เรื่องราวที่พูดได้ (Competence User) ระดับที่ 7 ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน (Good User) ระดับที่ 8 ผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก (Excellent User) ระดับที่ 9 ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ (Expert User)

ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence)

ความสามารถในการสื่อสารขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังนี้

เป้าหมายในการสื่อสาร

Larsen-Freeman (2000 : 128-132) ได้กล่าวถึง เป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า คือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยการกระทำเช่นนี้จะต้องมีความรู้ใน

เรื่องความหมาย ความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร ปรับทางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องเรียนทักษะทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน ไปพร้อมๆ กันตั้งแต่เริ่มต้น โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น

องค์ประกอบของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้นั้นต้องมียุทธศาสตร์หลัก ๆ อยู่ 3 ประการด้วยกันคือ 1) ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) คือความต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันโดยเมื่อคู่สนทนาไม่มีข้อมูลหรือมีข้อมูลไม่พอเพียง ทำให้ต่างฝ่ายต้องการที่จะทราบหรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน 2) การเลือก (Choice) คือผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกที่จะพูดหรือเขียน ตลอดจนเลือกรูปแบบในการสื่อสารความหมาย 3) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ทราบถึงผลของการสื่อสารที่ว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวจากปฏิกิริยาของผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้แล้วการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ กล่าวคือผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด

การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ ส่วนเรื่องข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนมีขณะที่มีการเรียนการสอนนั้นไม่ใช่สิ่งที่ต้องการการแก้ไขเสมอ ทั้งนี้ข้อผิดพลาดจะถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญ ๆ ที่จะไปขัดขวางหรือสร้างความสับสนของความเข้าใจในการสื่อสารเท่านั้น มิฉะนั้นผู้เรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจไม่กล้าที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

การสร้างความสามารถในการสื่อสาร

การสร้างความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ แบ่งได้เป็น 4 ประเภทตามแนวคิดของ Savignon (1983 : 36-38) ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับเรื่องการออกเสียง ศัพท์ โครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร
2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น คนรู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์ใด จุดประสงค์ของการสนทนา ตลอดจนคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนา เป็นต้น
3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่างๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic or Strategic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับ การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นขึ้นหากเมื่อเกิดความเข้าใจผิด หรือการไม่เข้าใจในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า **ความสามารถในการสื่อสาร** เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึง หลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องไป พร้อม ๆ กัน เน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด สร้าง สถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกมส์ เป็นต้น

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการได้กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

กรมวิชาการ (2545 : 27-28) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าคือ การสอนที่ใช้ เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน โดยยึดหลักการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ นำการสอน แบบตรง การเลียนแบบและท่องจำเข้ามาแทรกในการฟังบทฟังและพูด นำไวยากรณ์มาแทรกในการ สอนมีการสรุปกฎเกณฑ์ เน้นทักษะการใช้ภาษาเป็นสำคัญ แบ่งขั้นตอนในการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้น Presentation เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรม Warm up กิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว การบอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยค หรือการอ่านและเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

ขั้นที่ 2 ขั้น Practice ขั้นนี้เป็นการฝึกที่อยู่ในความดูแลของครู (Controlled Practice) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (Free Practice) ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะ การฝึกของผู้เรียน ถึงแม้จะพบว่ามีข้อผิดพลาดแต่เมื่อฝึกแล้วจึงจะแก้ไขภายหลัง เพราะระยะเวลานี้ ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

ขั้นที่ 3 ขั้น Production เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การเล่นเกม ร้องเพลง และการทำแบบฝึกหัด ในการสอน แต่ละครั้งเน้นการบูรณาการทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549 : 19) ได้สรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ประวัติของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกในแถบอเมริกาเหนือ และยุโรป ในช่วงปี 1970 เพราะในช่วงเวลาดังกล่าว มีผู้อพยพเข้าไปอาศัยในทวีปยุโรปเป็นจำนวนมาก สมาพันธ์ยุโรปจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สอนแบบ เน้นหน้าที่และสื่อ ความหมาย เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารในแถบอเมริกาเหนือ ใช้คำว่า ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์

2. แนวคิดพื้นฐานวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มีพื้นฐานมาจาก แนวคิดที่ว่า ภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี ความสามารถในการ

การสื่อสาร ใช้ภาษาหรือตีความหมายภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร ความสามารถในการสื่อสารมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

2.1 ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้าง (Grammatical Com - Pretence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยคตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2.2 ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยคคำสั่งต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายในด้านการพูดและเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับ ความหมายในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด อาจใช้ท่าทางประกอบเพื่อให้การพูดประสบความสำเร็จได้

3. ลักษณะสำคัญการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาที่มีลักษณะ ดังนี้

3.1 ต้องให้ผู้เรียนทราบความมุ่งหมายของการเรียนว่าเรียนไปเพื่ออะไร ผู้สอน ต้องบอกให้ผู้เรียนทราบก่อนหรือฝึกทักษะภาษาไปเพื่ออะไร

3.2 การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ดีเท่ากับการบูรณาการการสอนภาษาในลักษณะบูรณาการใช้ทักษะหลาย ๆ อย่างรวมกันไว้ บางครั้งอาศัย กริยาท่าทางประกอบด้วยก็ได้

3.3 ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้ในการทำกิจกรรม การใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

3.4 ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้นนอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้นนอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปแล้ว กิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นงานคู่ หรืองานกลุ่ม เช่น เกม การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

3.5 ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้คำผิด แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุผลนี้ผู้สอนจึงไม่ควร แก่ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจ

ผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

4. การออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร มีเกณฑ์ในการออกแบบ ดังนี้

- 4.1 กิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ของภาษา (Functions of Language) หรือไม่
- 4.2 กิจกรรมนั้นได้ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic Material) หรือยัง
- 4.3 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างกว้างขวาง เพียงใด
- 4.4 กิจกรรมนั้นมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้รู้อย่างอื่น นอกจากคำศัพท์และหลักไวยากรณ์

หรือไม่

- 4.5 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังหรือไม่
- 4.6 กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาหรือไม่
- 4.7 กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันหรือไม่
- 4.8 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและทัศนะส่วนตัวของนักเรียน

หรือไม่

- 4.9 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์หรือไม่
- 4.10 กิจกรรมนั้นเสี่ยงภัยต่ำ ปลอดภัยสูงหรือไม่ และต้องสร้างความมั่นใจ ตลอดจนลดความวิตกกังวลลงได้หรือไม่

- 4.11 กิจกรรมนั้นสนุกสนานน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรมหรือไม่

5. บทบาทของผู้เรียน ครู และสื่อการเรียนการสอน

5.1 บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนที่เรียนภาษาตามแนวสื่อสารมีบทบาท ดังนี้

- 5.1.1 ปฏิภาหารือกันในกลุ่ม นักเรียนทุกคนเป็นที่ปรึกษาให้เพื่อน ๆ ได้
- 5.1.2 ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม
- 5.1.3 เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดีในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.2 บทบาทของครู ครูที่สอนภาษาตามแนวสื่อสารมีบทบาทที่สำคัญ ดังนี้

- 5.2.1 เป็นผู้ดำเนินการ (Facilitator)
- 5.2.2 เป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม
- 5.2.3 เป็นผู้วิจัยผู้เรียน

5.3 บทบาทของสื่อการเรียนการสอน การสอนตามแนวสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อที่มีความหลากหลายเพื่อฝึกใช้กิจกรรมทางภาษา สื่อที่สำคัญมีดังนี้

5.3.1 เนื้อหา (Text - Based Material) ในปัจจุบันนี้มีตำราเรียนมากมายที่สอดคล้องกับการสอนตามแนวสื่อสาร ตำราที่แต่งจะไม่มีแบบฝึกหัดและไม่เน้นโครงสร้างประโยค แต่จะประกอบไปด้วยข้อมูลต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ หรือกิจกรรมคู่

5.3.2 งานและกิจกรรม (Tasked - Based Material) กิจกรรมตามแนวสื่อสารจะประกอบไปด้วย เกมต่าง ๆ บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมทั้งกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

5.3.3 สื่อที่เป็นของจริง (Reality) กิจกรรมตามแนวสื่อสารเน้นสื่อที่เป็นของจริง เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

Bloom. (1983 : 58) ได้เสนอ ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไว้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอให้นักเรียนได้รับรู้ไม่ว่าจะให้เด็กฟัง อ่าน หรือเขียน แล้วแต่กรณีตามแบบที่ครูกำหนด นักเรียนรับรู้และสังเกตไปพร้อมกับการฟัง อ่าน หรือเขียน ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ครูเสนอ ข้อควรคำนึง ที่ครูต้องคำนึงถึงอย่างมาก คือ การใช้คำพูดพร้อมกับแสดงสิ่งของ หรือกริยาท่าทางให้นักเรียนฟัง สังเกต และรับรู้ เข้าใจถูกต้องและชัดเจนที่สุด

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกตามแบบ (Controlled Practice) ครูจะนำเสนองานพูด อ่าน หรือเขียน แล้วให้นักเรียนทำตาม ถ้าถูกต้อง ต้องชมเชย ถ้าไม่ถูกต้อง ควรแก้ไข

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก โดยไม่มีแบบ (Cues) กิจกรรมขั้นนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกกิจกรรมหลากหลาย (Practice and Production) ขั้นนี้มีจุดประสงค์ เพื่อนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วเข้ามาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ มาช่วยฝึก เพื่อให้เด็กเกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) ถูกต้อง (Accuracy) กิจกรรมที่ควรจัดในห้องเรียน เช่น 1. แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ 2. แบ่งกลุ่มเล่นเกม 3. แสดงท่าทางประกอบเพลง 4. ทำแบบฝึกหัด 5. อื่น ๆ ตามความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นนั้นจะต้องให้นักเรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติตามจุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด และควรปฏิบัติซ้ำ ๆ ทุกทักษะ จนนักเรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

สุเมิตรา อังวัฒนกุล (2546 : 49-51) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลาย ๆ ทักษะรวมกันไป ผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง การสอนในลักษณะบูรณาการจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดี

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมควรมีลักษณะที่เหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด เท่าที่เป็นไปได้ เช่น กิจกรรมที่เป็นงานคู่ งานกลุ่ม เกม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่จะใช้ภาษาผิด ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรจะแก้ไขเฉพาะเท่าที่จำเป็น ควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป็นอันดับแรก ภาษาที่ใช้อย่างไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้

Johnson & Morrow. (1981 : 59-66) ได้แบ่งขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นบอกวัตถุประสงค์ (Setting Objective) อาจตั้งวัตถุประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) ในการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการสื่อความหมายทางภาษาที่เหมาะสม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน (Presentation) ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในเรื่องที่สอนอย่างชัดเจน โดยการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization) ซึ่งการทำความเข้าใจในบริบทในแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้แตกต่างไปจากแนวการสอนที่เน้นโครงสร้าง กล่าวคือ วิธีสอนเพื่อการสื่อความหมายทางภาษา ผู้สอนจะชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร เป็นพิธีการหรือไม่ ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริง ผู้สอนอาจจะช่วยเหลือ แนะนำให้ผู้เรียนจับคู่หรือกลุ่มโดยผู้สอนทำเป็นแบบคู่กับนักเรียนก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในภายหลัง การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหนและอย่างไร ในการฝึกตัวภาษาในขั้นนี้ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดตามทั้งสั้นหรือเป็นรายบุคคล จับคู่ หรือเป็นกลุ่มใหญ่ โดยผลัดกันถาม-ตอบ แสดงความคิดเห็น ผู้สอนจะเป็นคนตรวจและแก้ไขให้ผู้เรียนทันทีเมื่อมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นถ่ายโอนความรู้ (Transfer) เป็นการเลือกการฝึกการใช้ภาษาโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มอาจปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกันโดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรีและใช้ภาษาในเวลาที่นานขึ้นกว่าเดิมโดยการสอน บทบาทสมมุติหรือเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ใช้ภาษาอย่างเต็มที่ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนออกไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนได้

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนเกิดการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษหรือเป็นการนำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อสารในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมุ่งที่ความคล่องแคล่วในการสื่อสารมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามหากมีการใช้ผิดมากครูก็ควรแก้ไข

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร สามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

ความสามารถด้านการพูด

Harris. (1988 : 81 – 82) กล่าวว่า ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ ดังนี้ 1. การออกเสียง (Pronunciation) 2. ไวยากรณ์ (Grammar) 3. คำศัพท์ (Vocabulary) 4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) 5. ความเข้าใจ (Comprehension)

เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด

เกณฑ์ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดมีหลายแบบ ดังนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Finochiaro และ Sango (1983: 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูดไว้ดังนี้

1. พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
3. ให้บรรยายวัตถุ วัตถุที่ใช้ต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูด ถึงข้อมูลอื่น ๆ ของวัตถุแต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่หรือสิ่งของอื่น ๆ ได้
4. ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
5. ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อและให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ

6. ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้ การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้วาทีหรือการแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้จากวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน

กล่าวโดยสรุป การวิจัยในครั้งนี้ ใช้เกณฑ์ความสามารถด้านการพูดของ Harris. (1988 : 81 – 82) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ ดังนี้ 1. การออกเสียง (Pronunciation) 2. ไวยากรณ์ (Grammar) 3. คำศัพท์ (Vocabulary) 4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) 5. ความเข้าใจ (Comprehension)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริรัตน์ มงคล (2553 : ก-ข) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมาย ได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสีคิ้ววิทยาคาร อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ B-SLIM Model จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากรายข้อ (P) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.76 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.78 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.79 และ 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B – SLIM Model จำนวน 20 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.64 ถึง 0.93 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ 1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 76.42/70.13 2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6077 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.77 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B -

SLIM Model โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสรุป การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบ ผู้เรียนระดมความคิด รวบรวม เรียบเรียงข้อมูล ปรับปรุงผลงานการเขียนของตนเองและมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นตามลำดับ จึงควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

กฤษณะ โฆษขุนพันธ์ (2559 : 147) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย : กรณีศึกษาบริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย : กรณีศึกษาบริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิศวกรที่ทำงานบริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จำนวน 223 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test และ F-test (One - way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัย พบว่า วิศวกรไทยที่ทำงานบริษัทญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอมตะนครที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปีและดำรงตำแหน่งอยู่ในระดับปฏิบัติการ ในด้านความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทุกวัน โดยพบว่ามี การใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และอ่านข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่เป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาทักษะด้านการฟัง เช่น การฟังในที่ประชุม ฟังข้อมูลจากผู้บริหาร จากผู้เชี่ยวชาญ จากลูกค้า และฟังจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ซีดี ทักษะด้านการเขียน พบว่า ส่วนใหญ่จะเขียนจดหมายธุรกิจในลักษณะของการส่งข้อมูลผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และทักษะด้านการพูด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ทักษะดังกล่าว น้อยมาก ส่วนใหญ่พูดนำเสนอรายงานในที่ประชุม เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบตามตำแหน่งงานของวิศวกร พบว่าวิศวกรที่มีตำแหน่งระดับบริหารมีการใช้ภาษาอังกฤษ ในภาพรวมมากกว่าวิศวกรที่มีตำแหน่งระดับปฏิบัติการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการอ่านและการเขียน และเปรียบเทียบตามความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่าวิศวกรที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการใช้ภาษาอังกฤษในภาพรวมต่างกันทั้งทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการอ่าน ทักษะด้านการพูด และทักษะการเขียน ปัญหาและอุปสรรคการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า การรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์เป็นปัญหามากทั้งต่อทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

Dabrisay. (1982 : 76 – 84 ; อ้างถึงใน สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550 : 9) ได้ศึกษาการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ในมหาวิทยาลัยออดตาวา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลอง ได้รับการฝึกทักษะการรับรู้ในระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse level) เป็นสถานการณ์ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการฝึกฝึกกระสวนประโยค (Pattern drill) ด้วยการตอบคำถามพร้อมทั้งมีคำตอบให้เลือกเกี่ยวกับความ เข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้วทดสอบโดยใช้สถานการณ์จริง ซึ่งมี 3 แบบ คือให้นักเรียนสัมภาษณ์เจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 4 นาที ให้บรรยายลักษณะของผู้แสดงในขณะทีดู

การแสดง และให้พูดในหัวข้อที่กำหนดภายในเวลา 3 นาที ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ฝึกทักษะการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกโดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่าง มีนัยสำคัญทางทางสถิติ

2.5 หลักสูตร : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยนำเสนอสาระเป็น 3 ส่วน คือ หลักสูตร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน ดังนี้

หลักสูตร

คำว่า หลักสูตร แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Curriculum ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Currere หมายถึง Running Course หรือ เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ต่อมาได้นำคำนี้มาใช้ในทางการศึกษาว่า Running Sequence of Course or Learning (Armstrong. 1989 : 2) เป็นการเปรียบเทียบหลักสูตรเสมือนสนามหรือลู่วิ่งให้ผู้เรียนจะต้องฝ่าความยากของวิชา หรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อความสำเร็จ

ความหมายของหลักสูตร

นักวิชาการให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2542 : 7) กล่าวว่า หลักสูตรคือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมายการจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 25) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการคือ 1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายไว้ 2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น 3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2545 : 26) ได้สรุปว่า หลักสูตรเป็นเนื้อหา สาระสำคัญและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนองวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่พึงประสงค์

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537: 12) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทยและมาตรฐานที่ชุมชนท้องถิ่นต้องการ

สัจด์ อุทรานันท์ (2538: 6) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้ 1. หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระที่จัดเรียงลำดับความยากง่าย หรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว 2. หลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์ทางเรียนซึ่งได้

วางแผนล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการ 3.หลักสูตร เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียน 4. หลักสูตร ประกอบด้วยมวลประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งเขาได้ทำได้รับรู้ และได้ตอบสนองต่อการแนะแนวของโรงเรียน

ทาบ (Taba, 1962: 10) ให้ความหมายของหลักสูตรว่าแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ 1. หลักสูตร ในความหมายของกลุ่มรายวิชา เนื้อหาสาระ และอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ใช้สอนในโรงเรียน 2. หลักสูตรในความหมายของประสบการณ์ทุก ๆ อย่างที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

Glen Hass, 1980 อ้างถึงใน อังถึงใน อังถึงใน บัณฑิต, 2542 : 4) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยกรอบของทฤษฎีและการวิจัยในอดีตและปัจจุบันเป็นพื้นฐาน

Bobbitt (1981 อ้างถึงใน บรรพต สุวรรณประเสริฐ, 2544 : 14) กล่าวว่า หลักสูตรคือ รายการของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนและเยาวชนจะต้องทำและประสบโดยการพัฒนาความสามารถเพื่อจะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีและเหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่

Tyler. (1949: 79) ได้สรุปว่าหลักสูตรเป็นสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและกำกับเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายของการศึกษา

Good. (1973: 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้ คือ 1. หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อสำเร็จหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหนึ่ง 2. หลักสูตร หมายถึง ค่าโครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้สำเร็จการศึกษาและสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป 3. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

กล่าวโดยสรุป หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทางเรียนซึ่งได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการ การวิจัยในครั้งนี้หมายถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 หรือหลักสูตรสถานศึกษา

การวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตร เป็นการพิจารณารายละเอียดของจุดมุ่งหมายและเนื้อหา แล้วพิจารณาความสัมพันธ์ทั้งจุดมุ่งหมายและเนื้อหาเพื่อนำมาวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสอบ

ความหมายของการวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตร หมายถึง การแยกแยะหลักสูตรให้เห็นองค์ประกอบย่อย โดยมุ่งให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาและพฤติกรรม ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของหลักสูตรในแต่ละวิชาหรือกลุ่มวิชา ดังนั้น สาระสำคัญในการวิเคราะห์หลักสูตรจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นในแต่ละเนื้อหา ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 2 ส่วนดังกล่าว จึงออกมาในรูปของตารางที่แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสองประการ

วัตถุประสงค์ของการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

1. เพื่อใช้ในการวางแผน กำหนดขอบเขตและควบคุมการบริหารการสอนและการสอบให้ได้สัดส่วนสัมพันธ์กันอย่างสมดุล และสมบูรณ์ตามความคาดหวัง
2. เพื่อให้การดำเนินการสอนและการสอบให้เป็นไปตามสัดส่วนของระยะเวลาตามความสำคัญของเนื้อหา และของพฤติกรรมที่พึงประสงค์
3. เพื่อแสดงสัดส่วนของความสำคัญเป็นปริมาณตัวเลขของแต่ละเนื้อหาวิชาและแต่ละพฤติกรรมที่สัมพันธ์กันตามความมุ่งหมายและตามที่หลักสูตรต้องการ
4. เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาความเที่ยงตรงของข้อสอบทั้งในด้านเนื้อหาวิชา และโครงสร้างที่เป็นอยู่

ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักสูตร

ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์หลักสูตร โดยทั่วไปจะยึดหลักและขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ตั้งกรรมการดำเนินงานวิเคราะห์หลักสูตร อาจได้มาจากคณะบุคคลที่สอนวิชาเดียวกันหรือกลุ่มวิชาเดียวกัน หากเป็นไปได้คณะกรรมการควรมีประมาณ 5-8 คน ซึ่งจำเป็นจะต้องประกอบด้วย นักวัดผล 1 คน ผู้รู้เรื่องในการวิเคราะห์หลักสูตร 1 คน ส่วนสมาชิกที่เหลือคือ ครูอาจารย์ที่สอนวิชานั้น ๆ

ขั้นที่ 2 คณะกรรมการนำเนื้อหาของหลักสูตรที่จะวิเคราะห์มาแบ่งหมวดหมู่ ตามหัวข้อย่อย ๆ แล้วเรียงลำดับเนื้อหาที่ควรมาก่อนหลัง ปกติมักเรียงไปตามบทที่ปรากฏในคู่มือการสอน แต่ถ้าเห็นว่าไม่เหมาะสมอาจนำมาเรียงลำดับใหม่ได้

หลังจากทำเสร็จในขั้นนี้แล้วก็พิมพ์แจกให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบทุกคน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของแต่ละคนต่อไป เพื่อความละเอียดยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกรณีที่มีความต้องการจะสร้างข้อสอบจำนวนมาก ตลอดจนรายวิชา นักการศึกษาบางท่านจึงเสนอแนะให้สร้างในรูปของตาราง 1,000 หน่วย ซึ่งมีขั้นตอนและหลักการคำนวณทุกอย่างเหมือนกัน ต่างกันเฉพาะน้ำหนักกรรมสุดท้ายที่ต้องทำให้เป็น 1,000 หน่วย เท่านั้น (ซึ่งจะส่งผลให้คะแนนน้ำหนักในแต่ละช่องเนื้อหาและพฤติกรรมแปรเปลี่ยนตามไปด้วย)

แขก บุญมาทัน (2560 : 8) ให้แนวทางในการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้ของครู ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารหลักสูตร เพื่อเลือกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะนำมาวิเคราะห์ สมรรถนะของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และโครงสร้างเวลาเรียนในระดับที่ต้องการวิเคราะห์หลักสูตร

ขั้นที่ 2 นำมาตรฐาน ตัวชี้วัด มาแปลงเป็นวัตถุประสงค์

ขั้นที่ 3 นำสาระการเรียนรู้แกนกลางมาแปลงเป็นเนื้อหาที่ใช้สอน

ขั้นที่ 4 จัดทำตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลาง เนื้อหา และเวลา ดังตาราง

ตัวชี้วัด	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เนื้อหา	เวลา

ในขั้นนี้ สามารถนำสมรรถนะของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์มาจากตัวชี้วัดเพื่อจัดการเรียนรู้ หรืออาจแทรกในแต่ละตัวชี้วัดได้

ขั้นที่ 5 นำวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลามีแสดงความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการศึกษา ดังตาราง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา	พฤติกรรมทางการศึกษา		
			พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	จิตพิสัย

ขั้นที่ 6 นำเนื้อหาจัดทำรายวิชา/ภาคเรียน ดังตาราง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา	พฤติกรรมทางการศึกษา			รายวิชา/ ภาคเรียน
			พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	จิตพิสัย	

ขั้นที่ 7 จัดทำตารางเป็นรายวิชาหรือภาคเรียนตามที่แบ่งไว้ในตารางขั้นที่ 6 (ถ้ามี 2 ภาคเรียนจะมี 2 ตาราง หากเป็นเป็นรายวิชา ถ้ามีก็รายวิชา จำนวนตารางก็จะเท่ากับตาราง

ขั้นที่ 8 จัดทำคำอธิบายรายวิชา ซึ่งคำอธิบายรายวิชา มี 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ และจิตใจ
 วิธีดำเนินการ คือ ส่วนที่ 1 ดำเนินการโดย นำเนื้อหาช่องพุทธิพิสัยมาวางเรียงให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน
 ส่วนที่ 2 นำเนื้อหาช่องทักษะพิสัยมาวางเรียงให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนที่ 3 นำเนื้อหาช่องจิตพิสัยมาวางเรียงให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน จากนั้นเขียนมาตรฐานและตัวชี้วัดกำกับ (ย้อนกลับไปดูในขั้นที่ 4)

ขั้นที่ 9 จัดทำกำหนดการจัดการเรียนรู้ โดยนำสาระจากตารางขั้นที่ 6 ในส่วน วัตถุประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหาและเวลา มาวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับ วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ ประกอบการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ดังตาราง

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	วิธีการจัดการเรียนรู้	สื่อ	การวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 10 เลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งอาจเลือกตามแบบของกรมวิชาการ โรงเรียนกำหนด หรือหน่วยงานเจ้าสังกัดกำหนด

ขั้นที่ 11 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรตามแนวคิดของแชก บุญมาทัน ทั้ง 11 ข้อ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะ พื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือ สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์

และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกัน ในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตาม บริบทและจุดเน้นของตนเอง มาตรฐานการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึง หลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2) พอสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือเป็นการวัดและประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ การที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายแรกได้จะต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนรู้การสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึกวิเคราะห์ แปรความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไข การเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เช่นนี้ เรียกว่า Formative Assessment เป็นการวัดและประเมินผลที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวันเป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนา

ในปัจจุบันงานวิจัยบ่งชี้ว่า ถ้าใช้การประเมินผลอย่างถูกวิธี การประเมินผลย่อมจะเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน แต่ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็น เพื่อให้ได้มิติข้อมูลของประเด็นที่กำหนด การใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้เดิม การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน การใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) และที่สำคัญการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยผู้สอนต้องสามารถให้คำแนะนำเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน นอกจากนี้ยังต้องรู้จักใช้ผลที่ได้จากการประเมินมาวางแผนและทบทวนการสอนของตนอีกด้วย

ประการที่ 2 คือ การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ เรียกว่า Summative Assessment เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ หรือจบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนนหรือให้ระดับผลการเรียน หรือให้การรับรองความรู้ ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ โดยสถานศึกษามีหน้าที่ในการอนุมัติและรายงานผลการเรียน

งานวิจัยเสนอแนะว่า การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างนักเรียน

2. การกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันนอกจากจัดให้ทั่วถึงแล้วยังมุ่งเน้นคุณภาพด้วย ผู้ปกครอง สังคม และรัฐต้องการเห็นหลักฐานอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา นั่นคือ คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด หน่วยงานที่รับผิดชอบนับตั้งแต่สถานศึกษา ต้นสังกัด หน่วยงานระดับชาติที่ได้รับมอบหมาย จึงมีบทบาทหน้าที่ในการตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ทุกระดับมีเจตนารมณ์เช่นเดียวกัน คือ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

3. การประเมินระดับชั้นเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินที่หลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน เพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

4. หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน

สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบเพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ผลการประเมินตรงตามสภาพความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา ดังนี้

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรและจัดให้มีการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3. การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติ วิชา และระดับชั้นของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

5. การประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียนรู้ และตัดสินผลการเรียน

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้

7. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษา รูปแบบการศึกษาต่าง ๆ

8. ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรายกลุ่มสาระการเรียนรู้

ผู้สอนทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาตามตัวชี้วัดที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ให้ได้ผลการประเมินตามความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การสังเกตพัฒนาการ และความประพฤติของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ซึ่งผู้สอนต้องนำนวัตกรรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การประเมินสภาพจริง การประเมินการปฏิบัติงาน การประเมินจากโครงงานและการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน ไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการใช้แบบทดสอบแบบต่างๆ และต้องให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างภาคมากกว่าการประเมินปลายภาค

การสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริม เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้และเป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียน ได้มีเวลาเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จนสามารถบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ปกติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในผู้เรียน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การสอนซ่อมเสริมสามารถดำเนินการได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนมีความรู้/ทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะศึกษาในแต่ละรายวิชานั้นควรจัดการสอนซ่อมเสริมปรับความรู้/ทักษะพื้นฐาน

2. การประเมินระหว่างเรียน ผู้เรียนไม่สามารถแสดงความรู้ ทักษะกระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

3. ผลการเรียนรู้ไม่ถึงเกณฑ์และ/หรือต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน ต้องจัดการสอนซ่อมเสริมก่อนจะให้ผู้เรียนสอบแก้ตัว

4. ผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ผ่าน สามารถจัดสอนซ่อมเสริมในภาคฤดูร้อนทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา

กล่าวโดยสรุป การนำเสนอสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนของครู โดยเริ่มต้นจากการเลือกสาระการเรียนรู้ ทำการวิเคราะห์หลักสูตร จัดการเรียนรู้และดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัลลภ พัฒนพงศ์ (2554 : ข-ค) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมนักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมนักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนที่เข้าไปพัฒนาชุมชนที่ทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย วิทยาลัยชุมชนสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน และ โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร ที่ต้องใช้ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในเขตภาคกลาง โดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ แบบประเมินผลปฏิบัติ และ แบบสอบถามเพื่อติดตามผลหลักสูตร แบบประมาณค่า 5 ระดับ การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม นักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพประยุกต์ใช้แบบจำลองซิป ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. การประเมินสภาวะแวดล้อม พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิสัมมนากลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวม ว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมในระดับมาก และการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมภาพรวม มีความสอดคล้องกันทุกรายการ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละหน่วย มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในภาพรวม $\alpha = 0.70$ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น $\alpha = 0.75$ และประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมนักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพไปใช้ฝึกอบรม โดยนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Try-out) กับนักพัฒนาหลักสูตร มีผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมมีคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดร้อยละ 85.49 และมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบร้อยละ 84.49 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80/80 3. การประเมินกระบวนการ พบว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ 86.61/ 81.65 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลการประเมินภาคปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.52 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 และผลการประเมินความคิดเห็นหลังจากการฝึกอบรม นักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4. การประเมินผลผลิต พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้บริหาร

เกี่ยวกับการฝึกอบรมนักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และการประเมินผลงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลังจากที่ผ่านมาการฝึกอบรม โดยผลการประเมินในภาพรวมมีผลงานคิดเป็นร้อยละ 93.85

กนกพร ทองสอดแสง (2552 : ข-ค) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษา ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชา เพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 20 แห่ง ๆ ละ 40 คน รวม 800 คน เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนวิชาเพศศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัราชภัฏและสถาบันการพลศึกษา รวมจำนวน 3 คน เพื่อใช้ในการตรวจสอบรูปแบบชุดฝึกอบรมเพศศึกษาที่สังเคราะห์ขึ้น กลุ่มที่ 3 ครูผู้สอนวิชาเพศศึกษา จำนวน 7 คน เพื่อเข้ารับการอบรมการใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา และกลุ่มที่ 4 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ รวมทั้งสิ้น 64 คน เพื่อติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา โดยใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ รูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้นโดยศึกษาในหัวข้อ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” และรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้การสนทนากลุ่ม และสร้างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบและยืนยันถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้มาสร้างเป็นเครื่องมือ และนำไปทำการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ในขั้นวิจัย และนำผลการวิจัยในขั้นตอนการวิจัยมาพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรม แล้วจึงนำไปวิจัยเชิงทดลองในขั้นตอนการพัฒนาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ การใช้รูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษา เมื่อได้นำหลักสูตรอบรมไปทดลองใช้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขจึงนำไปดำเนินการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษา จำนวน 7 คน พบว่า ผลการประเมินใบเนื้อหา 13 หน่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 4.82 - 4.95 ผลการประเมินหลักสูตร 13 หน่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 4.78 - 4.97 ผลการนิเทศการสอนของวิทยากรได้ร้อยละ 90 ขึ้นไปทุกหน่วย และผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 4.93 จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงพบได้ว่ารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ จากผลการประเมินใบเนื้อหาและหลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละหน่วยมีความเหมาะสมมากที่สุด ผลการนิเทศด้วยการสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีเลิศ และผลประเมินความคิดเห็นของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด หลังจากการฝึกอบรมผ่านไปแล้วผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 7 คน ได้นำรูปแบบการสอนเพศศึกษาที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักศึกษาตามคู่มือและสื่อที่ได้รับโดยใช้รูปแบบการ ทดลอง Non-Randomized Control Group only - Posttest Design ด้วยวิธีการ Think-PairShare แบบ Homogeneous จำนวน 64 คน เป็นกลุ่มทดลอง 32 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน พบว่า ความพึงพอใจในการเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.39 คะแนน ผลการทดสอบของนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกหน่วยการเรียนรู้ ยกเว้นการอยู่ในสถานการณ์เสี่ยง ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดมีเจตคติ ค่าเฉลี่ย 3.23 ส่วนนักศึกษาที่เรียนแบบปกติมีเจตคติค่าเฉลี่ย

2.99 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแบบวัดเจตคติของ นักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียนแบบปกติ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

ความหมายของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

ก่อนที่จะกล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำเสนอ ดังนี้

การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Learning หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม การพัฒนาความคิดและความสามารถ โดยอาศัยประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสรวงศ์ โค้วตระกูล (2550 : 186) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัดรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้เรียน

สิริอร วิชชาวุธ (2554:2) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. มนุษย์ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงจากไม่รู้ เป็นรู้ ทำไม่ได้ เป็นได้ ไม่เคยทำ เป็นทำ
2. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างถาวร
3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น เกิดจากประสบการณ์การฝึกฝนและการฝึกหัด

Bloom (1956) ได้จำแนกการเรียนรู้ไว้เป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) หมายถึง พัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิด
2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) หมายถึง พัฒนาการทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ค่านิยม ความซาบซึ้ง การปรับตัวและเจตคติต่างๆ
3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) หมายถึง การพัฒนาทักษะในทางปฏิบัติ ได้แก่ ทักษะในการใช้อวัยวะต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว การลงมือทำงาน การทำการทดลอง

กาจเญ (Gagne, 1970) ได้เสนอเงื่อนไขของการเรียนรู้ไว้ 8 ประการคือ

1. การเรียนรู้เมื่อได้รับสัญญาณ (Signal Learning)
2. การเรียนรู้ในลักษณะของการกระตุ้น-ตอบสนอง(Stimulus-Response Learning)
3. การเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงการกระตุ้น-ตอบสนอง (Chaining)
4. การเรียนรู้โดยสร้างความสัมพันธ์กระตุ้น-ตอบสนองด้วยภาษา (Verbal Association)
5. การเรียนรู้แบบแยกแยะ (Discrimination Learning)
6. การเรียนรู้ในแนวความคิดหลัก (Concept Learning)
7. การเรียนรู้ในกฎเกณฑ์ (Rule Learning)

8. การเรียนรู้เชิงแก้ปัญหา (Problem Solving)

บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้

บรรยากาศใฝ่รู้ใฝ่เรียนถือเป็นบรรยากาศทางจิตวิทยาที่สำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีทักษะ ประสพการณ์และจิตวิทยาในการสร้างบรรยากาศดังกล่าวได้โดยเลือก รูปแบบ (Model) วิธีการ (Innovation) เครื่องมือ (Media) ตลอดจนเทคโนโลยี (Technology) เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศที่เร้าให้ผู้เรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มากยิ่งขึ้น

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในห้องเรียน ครูผู้สอนควรสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนทุกกลุ่มที่มีศักยภาพแตกต่างกัน ด้วยความเอื้ออาทรเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน ที่จะก้าวอย่างมั่นคงเติมศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้สูงขึ้น ดังนี้

1. ผู้เรียนที่มีศักยภาพต่ำต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนและเพื่อนนักเรียนในการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ
2. ผู้เรียนที่มีศักยภาพปานกลาง ต้องการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองภายใต้การประคับประคองและให้กำลังใจของครู
3. ผู้เรียนที่มีศักยภาพสูงต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายใต้การให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้จากครูผู้สอน ให้โอกาส ผู้เรียนใช้ความฝัน จินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ ใช้คำในภาษาอังกฤษว่า Learning Management นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุมน อมรวิวัฒน์ 2533 : 460) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้คือ สถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น ได้แก่

1. มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียน กับ สิ่งแวดล้อมและผู้สอนกับสิ่งแวดล้อม
2. ความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์ก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช (2542 : 255) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินการ ตั้งแต่การวางแผน การจัดการเรียนรู้ จนถึงประเมินผล

Hough and Duncan (1970 : 144) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความผาสุก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่างๆ 4 ด้านดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร(Curriculum)
2. การจัดการเรียนการสอน(Instruction)
3. การวัดผล(Measuring)

4. การประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation) หลังการเรียนการสอน

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ ตั้งใจเรียน และเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเรียนของผู้เรียนจะไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ ความสำเร็จในชีวิต หรือไม่เพียงแต่นั้นย่อมขึ้นอยู่กับ การจัดการเรียนรู้ที่ดีของผู้สอน หรือผู้สอนด้วยเช่นกัน หากผู้สอนรู้จักเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดี และเหมาะสมแล้ว ย่อมจะมีผลดีต่อการเรียน ของผู้เรียนดังนี้คือ

1. มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้
2. เกิดทักษะหรือมีความชำนาญในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้
3. เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปอีกได้

การที่ผู้สอนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุกๆ ด้านทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญานั้น การส่งเสริมที่ดีที่สุดก็คือการให้การศึกษา และการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก

หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนากายทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้ง ความรู้และคุณธรรม

หลักการพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถหลายอย่างในการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ดังนี้

1. หลักการรู้จักผู้เรียน ถือเป็นสิ่งแรกที่คุณครูต้องสามารถวิเคราะห์ศักยภาพผู้เรียนได้ว่าเป็นอย่างไร มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างไร มากน้อยเพียงใด ปกติสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มสติปัญญาค่อนข้างอ่อน/เรียนรู้ช้า กลุ่มนี้สามารถเรียนรู้ได้ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือหรือสอนจากครูอย่างค่อยเป็นค่อยไปจึงจะเรียนรู้สำเร็จเป้าหมายการเรียนรู้เพียงช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่ต้องเป็นภาระแก่ผู้อื่นในการดำรงชีวิต

1.2 กลุ่มสติปัญญปานกลาง กลุ่มนี้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ต้องได้รับคำชี้แนะ รูปแบบ วิธีการ จากครูผู้สอนภายใต้การให้กำลังใจการเรียนรู้จึงจะประสบผลสำเร็จ ความต้องการเรียนรู้เพื่อประยุกต์ใช้องค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นรอบข้างได้

1.3 กลุ่มสติปัญญาสูง กลุ่มนี้เป็นความหวังของสังคมประเทศชาติในการช่วยให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพในอนาคต กลุ่มนี้มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยต่อยอดจากการเรียนรู้จากครูแต่ต้องการความเป็นอิสระในการเรียนรู้ การใช้ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ จินตนาการ ฉะนั้นจึงต้องการโอกาสและการให้ความสะดวกในการเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบไม่มีขีดจำกัด กลุ่มนี้มีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดประโยชน์กับตนเองแล้วยังเพื่อผู้อื่นประเทศชาติ ตลอดจนสิ่งแวดล้อม ใช้อองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เป็นความหวังของทุกสังคม

2. หลักการวางแผนและเตรียมจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในการวางแผนการจัดการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนแต่ละศักยภาพ ทั้งนี้ กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องต่อการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วย

3. หลักการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ การจะจัดการเรียนรู้อย่างไรกับกลุ่มผู้เรียนใด ครูผู้สอนต้องมีพื้นฐานความรู้ทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ ทฤษฎีสมอง จิตวิทยาแนะแนว และการให้คำปรึกษา เพื่อประกอบการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆได้อย่างเหมาะสม

4. หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การที่ครูผู้สอนจะเลือกรูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รูปแบบใด ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร เช่น

5. ต้องการวัดองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติเบื้องต้นว่ามีเท่าใด ควรใช้รูปแบบการวัด (Test)

6. ต้องการรู้ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยแค่ไหนหลังจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้การประเมิน (Assessment) เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

7. ต้องการทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จนเกิดประโยชน์ด้วยการประเมินแบบมีส่วนร่วมจากการยอมรับ ชื่นชมและให้รางวัล

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ผู้สอน จำเป็นจะต้องศึกษาจากข้อมูลหลายประการ เพื่อนำมาช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ของตนและการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ไม่ว่าระดับใด จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียน

2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน บรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน

2. ผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เกี่ยวกับความสามารถของสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐานหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ศักยภาพผู้เรียน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามวิธีการจัดการเรียนรู้ได้ 3 รูปแบบดังนี้

1. การถ่ายทอดความรู้ (Transmission Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กันมานานเป้าหมายเพื่อสืบทอดความรู้ อารยธรรม วัฒนธรรมประเพณี ทักษะฝีมือเพื่อให้คงอยู่ต่อไป ประกอบกับต้องการกำลังคนในระบบอุตสาหกรรมจึงเน้นความเก่ง คนเก่ง การถ่ายทอดใช้รูปแบบวิธีสอน (Teaching) การฝึกฝน (train) การกล่อมเกล่าให้เกิดศรัทธาและเชื่อฟัง (Tame) ครูจะเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้ (Teacher Centered Development) สำนักไหน โรงเรียนไหน หรือครูคนไหนเก่ง นักเรียนจะหลั่งไหลไปเรียน เกิดการแข่งขันการเข้าเรียนในโรงเรียนดัง เป็นค่านิยมของสังคมมานาน

2. การสร้างองค์ความรู้ (Transformational Approach) หรือ (Constructionist) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะยกระดับศักยภาพของประชาชนให้พึ่งพาตนเองได้หลังจากที่พึ่งพาผู้อื่น โดยเฉพาะเจ้าของกิจการ รัฐบาล ฯลฯ มานานจนเกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความยากจน การว่างงาน เกิดปัญหาสุขภาพ ฯลฯ โดยพยายามจะให้ผู้เรียนลดการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งพาครู โรงเรียน หรือสถาบันไปสู่การพึ่งพาตนเองในการแสวงหาความรู้ โดยเน้นการเรียนรู้ผ่าน สื่อ (Media) นวัตกรรม (Innovation) และเทคโนโลยี (Technology) การเรียนรู้จะเน้นการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ภายใต้การอำนวยความสะดวกของครูผ่านสื่อและนวัตกรรมแต่อำนาจการจัดการยังเป็นอำนาจของครูแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมมากขึ้น

3. การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่สู่ปัญญาวิวัฒน์ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลาย (Transactional Approach) ผลการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์และวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างยิ่งและรวดเร็ว ศักยภาพของประชาชนต้องได้รับการพัฒนาทักษะและวิธีการดำเนินชีวิตใหม่ ในสังคมแห่งชีวคุณธรรม (Bio-Ethic) การศึกษาถึงเวลาต้องปรับเปลี่ยน มุมมอง วิถีคิด รูปแบบการให้การศึกษาแนวใหม่ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนสู่ขีดจำกัดของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีศักยภาพสูงเพื่อเป็นที่พึงของสังคมให้มีโอกาสเรียนรู้เต็มศักยภาพ โดยรูปแบบที่พัฒนาเน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสู่สังคม 4.0

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้ เป็นการจัดการประสบการณ์ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งการจัดการเรียนรู้มี 3 ประเภท คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ที่ครูต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.7 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

ความหมายของสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

สื่อ (Media) หมายถึง ตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดหรือนำความรู้ในลักษณะต่าง ๆ จากผู้ส่งไปยังผู้รับให้เข้าใจความหมายได้ตรงกัน

ในการเรียนการสอน สื่อที่ใช้เป็นตัวกลางนำความรู้ในกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เรียกว่า สื่อการเรียนการสอนหรือสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ใช้คำในภาษาอังกฤษว่า Instruction Media ในทางการศึกษามีคำที่มีความหมายแนวเดียวกันกับสื่อการเรียนการสอน เช่น

สื่อการสอน (Instructional Media or Teaching Media) สื่อการศึกษา (Educational media) อุปกรณ์ช่วยสอน (Teaching Aids) เป็นต้น ในปัจจุบันนักศึกษามักจะเรียกการนำสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ มารวมกันว่า เทคโนโลยีทางการศึกษา (Educational) ซึ่งหมายถึง การนำเอาวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

กิดานันท์ มลิทอง (2544 : 1) กล่าวถึง คำว่า สื่อ มาจากคำภาษาละติน medium แปลว่า ระหว่าง หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สื่อการสอน เป็นสื่อที่บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรูปแบบวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการ โดยอาจเป็นหนังสือ แผนภูมิ รูปภาพ สไลด์ แอพพลิเคชั่น แผ่นโปสเตอร์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องวีดิโอ เครื่องเล่นวีซีดี ลำโพง ไมโครโฟน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ การสาธิต การศึกษานอกสถานที่ ฯลฯ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบเครือข่ายมาใช้ในการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและได้ประสิทธิผลเพิ่มพูนยิ่งขึ้นด้วย

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548: 417) อธิบายว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจระหว่างสารที่ครูส่งไปยังนักเรียน ทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดไว้ โดยสื่อที่ครูใช้สอนเรียกว่า สื่อการเรียนการสอน ก็แปลว่า นักเรียนก็เรียนรู้ ครูก็ใช้สอนด้วยนั่นเอง

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2550: 71) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งใด ๆ ก็ตามที่เป็นเครื่องช่วยถ่ายทอดความรู้จากบทเรียนไปสู่ผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีและหลักการเลือกสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

สื่อการสอนมีอยู่หลากหลายรูปแบบหลากหลายประเภท การเลือกสื่อการสอนมีความสำคัญมากต่อกระบวนการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามในการเลือกสื่อการสอนพึงระลึกไว้เสมอว่า ไม่มีสื่อการสอนอันใดที่ใช้ได้ดีที่สุดในทุกสถานการณ์ ในการตัดสินใจเลือกใช้สื่อการสอนต้องพิจารณาถึงปัจจัยหลาย ๆ อย่างร่วมกัน ผู้ใช้สื่อไม่ควรยกเอาความสะดวก ความถนัด หรือความพอใจส่วนตัวเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกสื่อการสอนเพราะอาจเกิดผลเสียต่อกระบวนการเรียนการสอนได้ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกสื่อการสอนก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจและให้คำแนะนำไว้หลากหลายมุมมอง ดังนี้

J. Romiszowski (1999) ได้เสนอแนวทางอย่างง่ายในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนไว้ว่า ในการเลือกสื่อการสอนนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเลือกสื่อที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา ปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่

1. วิธีการสอน (Instructional Method) การเลือกวิธีการสอนเป็นปัจจัยแรกที่ควบคุมการเลือกสื่อหรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นสิ่งที่จำกัดทางเลือกของการใช้สื่อการสอนในการนำเสนอ เช่น ถ้าเลือกใช้วิธีการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกันระหว่าง
2. งานการเรียนรู้ (Learning Task) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกในการเลือกสื่อการสอนอีกประการหนึ่งคือ งานการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เพราะสิ่งนี้จะเป็นสิ่งที่จำกัดหรือควบคุมการเลือกวิธีการสอน ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมผู้ตรวจการ หรือทักษะการบริหารงาน

3. ลักษณะของผู้เรียน (Learner Characteristics) ลักษณะพิเศษเฉพาะของผู้เรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเลือกสื่อการสอน ตัวอย่างเช่น การสอนผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ช้า โดยใช้หนังสือหรือเอกสารเป็นสื่อการสอน จะเป็นสิ่งที่ยิ่งทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนกลุ่มนี้ควรเรียนรู้จากสื่ออื่นๆ ที่ทำการรับรู้และเรียนรู้ได้ง่ายกว่านั้น

4. ข้อจำกัดในทางปฏิบัติ (Practical Constraint) ข้อจำกัดในทางปฏิบัติในที่นี้หมายถึงข้อจำกัดทั้งทางด้านการจัดการ และทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกในการเลือกใช้วิธีการสอนและสื่อการสอน เช่น สถานที่ใช้สื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ขนาดพื้นที่งบประมาณ เป็นต้น

5. ผู้สอนหรือครู (Teacher) สื่อการสอนแต่ละชนิดไม่ว่าจะมีข้อดีอย่างไร แต่อาจไม่ถูกนำไปใช้เพียงเพราะผู้สอนไม่มีทักษะในการใช้สื่อนั้นๆ นอกจากประเด็นในเรื่องทักษะของผู้สอนแล้ว ประเด็นในเรื่องทัศนคติของผู้สอนก็เป็นสิ่งที่มีความอิทธิพลต่อการเลือกสื่อการสอนเช่นกัน

Jerrold E. Kemp และ Don C. Smelle (1989) เสนอว่า นอกจากงานการเรียนรู้หรือสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดถึงสื่อที่จะเลือกใช้แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนคือ คุณลักษณะของสื่อ ซึ่งผู้สอนควรศึกษาคุณลักษณะของสื่อแต่ละชนิดประกอบในการเลือกสื่อการสอนด้วย คุณลักษณะของสื่อ (Media Attributes) หมายถึง ศักยภาพของสื่อในการแสดงออกซึ่งลักษณะต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว สี และเสียง เป็นต้น

คุณลักษณะของสื่อที่สำคัญ ได้แก่

1. การแสดงแทนด้วยภาพ (เช่น ภาพถ่าย ภาพกราฟิก)
2. ปัจจัยทางด้านขนาด (เช่น การใช้/ไม่ใช้เครื่องฉายเพื่อขยายขนาด)
3. ปัจจัยทางด้านสี (เช่น สีเส้นต่างๆ ขาว-ดำ)
4. ปัจจัยทางด้านการเคลื่อนไหว (เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว)
5. ปัจจัยทางด้านภาษา (เช่น ข้อความ/ตัวอักษร เสียงพูด)
6. ความสัมพันธ์ของภาพและเสียง (เช่น ภาพที่มี/ไม่มีเสียงประกอบ)
7. ปัจจัยทางด้านการจัดระเบียบข้อมูล (กำหนดให้ดูทีละภาพตามลำดับ หรือตามลำดับที่ผู้ชมเลือก)

หลักการเลือกสื่อ

1. เลือกสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
ผู้สอนควรศึกษาถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ วัตถุประสงค์ในที่นี้หมายถึงวัตถุประสงค์เฉพาะในแต่ละส่วนของเนื้อหาย่อย ไม่ใช่วัตถุประสงค์ในภาพรวมของหลักสูตร
2. เลือกสื่อการสอนที่ตรงกับลักษณะของเนื้อหาของบทเรียน
เนื้อหาของบทเรียนอาจมีลักษณะแตกต่างกันไป เช่น เป็นข้อความ เป็นแนวคิด เป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เป็นเสียง เป็นสี ซึ่งการเลือกสื่อการสอนควรเลือกให้เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา
3. เลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน
ลักษณะเฉพาะตัวต่างๆ ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความอิทธิพลต่อการรับรู้สื่อการสอน ในการเลือกสื่อ

การสอนต้องพิจารณาลักษณะต่างๆ ของผู้เรียน เช่น อายุ เพศ ความถนัด ความสนใจ ระดับสติปัญญา วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม ตัวอย่างเช่น การสอนผู้เรียนที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาควรใช้เป็นภาพการ์ตูนมีสีสันสดใส

4. เลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับจำนวนของผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนการสอน

ในการสอนแต่ละครั้งจำนวนของผู้เรียนและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนสอน ในห้องก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาควบคู่กันในการใช้สื่อการสอน เช่น การสอนผู้เรียนจำนวนมาก จำเป็นต้องใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งสื่อการสอนที่นำมาใช้อาจเป็นเครื่องฉายต่าง ๆ และเครื่องเสียง เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นและได้ยินอย่างทั่วถึง ส่วนการสอนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อาจเลือกใช้วิธีการสอนแบบค้นคว้า สื่อการสอนอาจเป็นหนังสือบทเรียนแบบโปรแกรม หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

5. เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมในที่นี้อาจได้แก่ อาคาร สถานที่ ขนาดพื้นที่ แสง ไฟฟ้า เสียงรบกวน อุปกรณ์อำนวยความสะดวก หรือ บรรยากาศ สิ่งเหล่านี้ควรนำมาประกอบการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอน ตัวอย่างเช่นการสอนผู้เรียนจำนวนมากซึ่งควรจะใช้เครื่องฉายและเครื่องเสียง

6. เลือกสื่อการสอนที่มีลักษณะน่าสนใจและดึงดูดความสนใจ

ควรเลือกใช้สื่อการสอนที่มีลักษณะน่าสนใจและดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องของ เสียง สี สัน รูปทรง ขนาด ตลอดจนการออกแบบและการผลิตด้วยความประณีต สิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้สื่อการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้

7. เลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งาน ง่าย ปลอดภัย และบำรุงรักษา ได้สะดวก

ในประเด็นสุดท้ายของการพิจารณา ควรเลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งานได้สะดวก ไม่ยุ่งยาก และหลังใช้งานควรเก็บรักษาได้ง่ายๆ ตลอดจนไม่ต้องใช้วิธีการบำรุงรักษาที่สลับซับซ้อนหรือมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสูง

หลักการใช้สื่อการสอน

1. เตรียมตัวผู้สอน เป็นการเตรียมความพร้อมของตัวผู้สอนในการใช้สื่อการสอน โดยการทำ ความเข้าใจในเนื้อหาที่มีในสื่อ ขั้นตอน และวิธีการใช้สื่อ เป็นต้น

2. เตรียมจัดสภาพแวดล้อม เช่น สถานที่ ห้องเรียน ห้อง Lab วัสดุอุปกรณ์ เครื่องไม้เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

3. เตรียมตัวผู้เรียน เพื่อให้มีความพร้อมที่จะเรียน อาจมีการทดสอบ มีการอธิบายวิธีการใช้ สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ บอกวัตถุประสงค์ แนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดของเนื้อหาในสื่อนั้นๆ เป็นต้น

4. การใช้สื่อให้เหมาะกับขั้นตอนและวิธีการตามที่ได้เตรียมไว้แล้ว และควบคุมการนำเสนอ สื่อ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

5. การติดตามผล (Follow Up) หลังจากการใช้สื่อการสอนแล้ว ควรมีการติดตามผลเพื่อ เป็นการทดสอบว่า ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน และเรียนรู้ จากสื่อที่นำเสนอไปนั้นอย่างถูกต้องหรือไม่ เช่น การให้ผู้เรียนตอบคำถาม อภิปราย ทำรายงาน เป็นต้น เพื่อผู้สอนจะได้ทราบจุดบกพร่อง สามารถ นำมาแก้ไขปรับปรุงสำหรับการสอนในครั้งต่อไป

ขั้นตอนการใช้สื่อการสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่กำลังจะเรียนนั้น สื่อที่ใช้ในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่แสดงเนื้อหากว้างๆหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในครั้งก่อน ยังมีสื่อที่เน้นเนื้อหาเจาะลึกอย่างแท้จริง และควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการนำเสนอในระยะเวลาอันสั้น เช่น ภาพ บัตรคำ เป็นต้น

2. ขั้นดำเนินการสอนหรือประกอบกิจกรรมการเรียน เป็นขั้นที่จะให้ความรู้ เนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนควรเลือกสื่อให้ตรงกับเนื้อหา และวิธีการสอน ต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนการใช้สื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน การใช้สื่อในขั้นนี้จะต้องเป็นสื่อที่เสนอความรู้อย่างละเอียดถูกต้องและชัดเจนแก่ผู้เรียน เช่น สไลด์ แผนภูมิ วิดีทัศน์ เป็นต้น

3. ขั้นวิเคราะห์และฝึกปฏิบัติ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองนำความรู้ที่เรียนมาแล้วไปใช้แก้ปัญหาในชั้นฝึกหัดโดยการลงมือฝึกปฏิบัติเองสื่อในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่เป็นประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนได้ขบคิดโดยผู้เรียนเป็นผู้ใช้สื่อเองมากที่สุด เช่น ภาพ บัตรปัญหา สมุด แบบฝึกหัด เป็นต้น

4. ขั้นสรุปบทเรียน เป็นการย้ำเนื้อหาบทเรียนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ขั้นสรุปควรใช้เวลาเพียงสั้นๆ สื่อที่สรุปจึงควรครอบคลุมเนื้อหาสำคัญทั้งหมด เช่น แผนภูมิ แผ่นโปสเตอร์ เป็นต้น

5. ขั้นประเมินผู้เรียน เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนไปถูกต้องมากน้อยเพียงใด และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ สื่อในขั้นการประเมินนี้มักจะเป็นคำถามจากเนื้อหาบทเรียน โดยอาจมีภาพประกอบด้วยก็ได้

การประเมินผลการใช้สื่อการสอน

1. ประเมินการวางแผนการใช้สื่อเพื่อดูว่าสิ่งต่างๆ ที่วางไว้สามารถดำเนินไป ตามแผนหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงตามหลักการทฤษฎีแต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง จึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อการแก้ไขปรับปรุงในการวางแผนครั้งต่อไปให้การใช้สื่อการสอนเกิดความสอดคล้องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการใช้

2. ประเมินกระบวนการการใช้สื่อ เพื่อดูว่าการใช้สื่อในแต่ละขั้นตอนประสบปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไรและมีการเตรียมการป้องกันไว้หรือไม่ เช่น ผู้เรียนได้ยินเสียงของสื่ออย่างชัดเจนทั่วถึง

3. ประเมินผลที่ได้จากการใช้สื่อเป็นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรงว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ และผลที่ได้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์

วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อการสอน

1. เพื่อให้ประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และเป็นจริงแก่นักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนได้โดยง่าย และสะดวกขึ้น
3. เพื่อเร้าให้นักเรียนให้มีความสนใจในบทเรียนอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอน และตลอดเวลา
4. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

5. เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะความสามารถ เนื่องจากได้เรียนรู้ด้วยการลงมือทดลองและฝึกปฏิบัติ (Learning by doing)

6. เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิด และการแสดงบทบาทอย่างสมควรและโดยสมเหตุสมผลตามแนวทางที่ดีและเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

7. เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน

9. เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี (interaction) ระหว่างนักเรียนครู

10. เพื่อให้ประหยัดเวลา วัสดุ อุปกรณ์ ค่าใช้จ่าย และบุคลากร ในขณะเดียวกันทำให้นักเรียนจำนวน มากเกิดการเรียนรู้อย่างคุ้มค่า ภายใต้สถานการณ์ที่ดีและได้มาตรฐานอย่างเดียวกัน

เฉลิม มลิล (2526: 118) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อการสอน ดังนี้

1. เพื่อให้ประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และเป็นจริงแก่นักเรียน

2. เพื่อให้นักเรียนได้โดยง่ายและสะดวกขึ้น

3. เพื่อเร้าให้นักเรียนให้มีความสนใจในบทเรียนอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอนและตลอดเวลา

4. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

5. เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะความสามารถ เนื่องจากได้เรียนรู้ด้วยการลงมือทดลองและฝึกปฏิบัติ (Learning by doing)

6. เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิดและการแสดงบทบาทอย่างสมควรและโดยสมเหตุสมผลตามแนวทางที่ดีและเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

7. เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน

9. เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี (interaction) ระหว่างนักเรียนครู

10. เพื่อให้ประหยัดเวลา วัสดุ อุปกรณ์ ค่าใช้จ่าย และบุคลากร ในขณะเดียวกัน ทำให้นักเรียนจำนวน มากเกิดการเรียนรู้อย่างคุ้มค่า ภายใต้สถานการณ์ที่ดีและได้มาตรฐานอย่างเดียวกัน

การจำแนกประเภทของสื่อการเรียนการสอน

มีการจำแนกประเภทสื่อการเรียนการสอนตามแนวความคิดที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. จำแนกประเภทสื่อการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากลักษณะประสาทการรับรู้ของผู้เรียนจากการเห็นและการฟัง ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของสื่อได้ดังต่อไปนี้

1.1 สื่อที่เป็นภาพ (Visual Media)

ก. ภาพที่ไม่ต้องฉาย (Non-Projected) ได้แก่ ภาพบนกระดานดำ ภาพจากแผ่นภาพ ภาพจากหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ข. ภาพที่ต้องฉาย (Projected) ได้แก่ ภาพจากเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์หรือวิดีโอ

1.2 สื่อที่เป็นเสียง (Audio Media) ได้แก่ สื่อประเภทเสียงที่ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น เทปบันทึกเสียง วิทยุ เป็นต้น

1.3 สื่อที่เป็นทั้งภาพและเสียง (Audio-Visual Media) ได้แก่ สื่อที่แสดงภาพและเสียงพร้อม ๆ กัน เช่น สไลด์ประกอบเสียง ภาพยนตร์ที่มีเสียง (Sound-film) เทปโทรทัศน์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน (CAI) และมัลติมีเดีย เป็นต้น

2. จำแนกประเภทของสื่อการเรียนการสอน ในทางเทคโนโลยีการศึกษา อาจจำแนกได้เป็น

2.1 เครื่องมืออุปกรณ์ (Hardware) สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ เรียกกันโดยทั่วไปว่า ฮาร์ดแวร์ (Hardware) หรือสื่อใหญ่ (Big Media) หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปกรณ์ทางเทคนิคทั้งหลายที่ประกอบด้วยกลไกไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งไม่ใช่สิ่งสิ้นเปลือง ได้แก่ เครื่องฉายทั้งหลาย เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพทึบแสง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องรับโทรทัศน์ รวมทั้งเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ทางเทคนิคอื่น ๆ ที่เป็นทางผ่านของความรู้ เช่น เครื่องฉายจุลชีววัน เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2.2 วัสดุ (Software) สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุ บางครั้งเรียกว่า ซอฟต์แวร์ (Software) หรือสื่อเล็ก (Small Media) ซึ่งเป็นวัสดุที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพ เสียง และตัวอักษรในรูปแบบต่าง ๆ จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

ก. วัสดุที่ต้องอาศัยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ (Hardware) เพื่อเสนอเรื่องราว ข้อมูล หรือความรู้ออกมาสื่อความหมายแก่ผู้เรียน ได้แก่ फिल्म แผ่นใส เทปบันทึกเสียง เป็นต้น

ข. วัสดุที่เสนอความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ เช่น ตำรา หนังสือ เอกสาร คู่มือ รูปภาพ แผ่นภาพ ของจริง ของตัวอย่าง หุ่นจำลอง เป็นต้น

2.3 เทคนิคและวิธีการ (Technique and Method) การสื่อความหมายในการเรียนการสอน บางครั้งไม่อาจทำได้ด้วยเครื่องมืออุปกรณ์หรือวัสดุ แต่จะต้องอาศัยเทคนิคหรือวิธีการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หรือใช้ทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการไปพร้อม ๆ กัน แต่เน้นที่วิธีการเป็นสำคัญ เช่น การสาธิต ประกอบการใช้เครื่องมือเครื่องจักร การทดลอง การแสดงบทบาทการศึกษานอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ เป็นต้น ดังนั้นเทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวจึงจัดว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนอีกประเภทหนึ่ง แต่สื่อประเภทนี้มักจะใช้ร่วมกับสื่อ 2 ประเภทแรก จึงจะได้ผลดี

เมื่อกล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนในกระบวนการเรียนการสอนโดยทั่วไป ส่วนใหญ่จะคำนึงถึง วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ มากกว่าเทคนิคหรือวิธีการ ดังนั้นจึงนิยมเรียกสื่อการเรียนการสอนว่าอุปกรณ์ช่วยสอนหรืออุปกรณ์การสอน (Teaching Aids) ซึ่งหมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนรู้หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้น

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2550 : 71-72) จำแนกประเภทของสื่อได้เป็น 6 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ มีทั้งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยตรง เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู แผนการเรียนรู้ หนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบฝึกหัดกิจกรรม ใบงาน ใบความรู้ ฯลฯ และสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น วารสาร นิตยสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ จดหมายข่าว โปสเตอร์ แผ่นพับ แผ่นภาพ เป็นต้น

2. สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด และวิธีปฏิบัติตน ไปสู่บุคคลอื่น นับเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะในด้านการโน้มน้าวจิตใจของนักเรียน

สื่อบุคคลอาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในสถานศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คนทำอาหาร หรือตัวนักเรียนเอง หรืออาจเป็นบุคลากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ

3. สื่อวัสดุ เป็นสื่อที่เก็บสาระความรู้ไว้ในตัวเอง จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 วัสดุประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น รูปภาพ หุ่นจำลอง เป็นต้น

3.2 วัสดุประเภทที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้โดยตนเองจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง ซีดีรอม แผ่นดิสก์ เป็นต้น

4. สื่ออุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกในวัสดุสามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

5. สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพแวดล้อม และสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งวิทยาการหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ห้องสมุด หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในรูปของสิ่งมีชีวิต เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่าง ๆ หรืออยู่ในรูปของปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นรอบตัว ตลอดจนข่าวสารด้านต่าง ๆ เป็นต้น

6. สื่อกิจกรรม เป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน ได้แก่ การแสดงละคร บทบาทสมมติ การสาธิต สถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การทำโครงการ

การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะกับวัตถุประสงค์

ในการพิจารณาเลือกใช้หรือสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในขั้นต้น จะต้องพิจารณาเป้าหมายของวัตถุประสงค์ของบทเรียนเป็นหลัก โดยการวิเคราะห์เนื้อหาของวัตถุประสงค์นั้น ๆ ว่ามีจุดสำคัญอะไร ควรสื่อความหมายลักษณะใด จากนั้นจึงเลือกลักษณะของสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักของวัตถุประสงค์นั้น โดยพิจารณาเลือกรายลำดับจากสิ่งที่เป็นนามธรรม (Abstract) ไปสู่สิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete)

การเลือกสื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด จำเป็นจะต้องมีจุดประสงค์ในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม ซึ่งหลักการเลือกสื่อการสอนมี ดังนี้

1. สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้นได้ดี เป็นลำดับขั้นตอน
3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป
5. ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจน และเป็นจริง
6. มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเองควรคุ้มกับเวลา และการลงทุน

ประโยชน์ของสื่อการสอนที่มีต่อนักเรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 188) อธิบายถึงประโยชน์ของสื่อการสอนที่มีต่อนักเรียนไว้ ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยู้งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่เบื่อหน่ายการเรียน

3. ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น

4. ช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีในระหว่างนักเรียนด้วยกันเองและกับครู

5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดการให้มีการใช้สื่อในการเรียนการสอนรายบุคคล

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2551: 93) กล่าวถึง ประโยชน์ของสื่อการสอนต่อนักเรียน ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาความคิดนักเรียน การที่นักเรียนได้รู้ เห็นสภาพของปัญหาต่าง ๆ ได้ยินหรือได้สัมผัสโดยการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น จากภาพยนตร์ รูปภาพ จะสามารถพัฒนาความคิดเห็นของนักเรียน โดยการคิดค้นหาวิธีการแก้ไขอย่างมีหลักการ และมีเหตุผล ทำให้มีความคิดกว้างไกลมากขึ้น

2. เพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์มากขึ้นเนื่องจากได้เห็นของจริง ได้ยินหรือสัมผัส ทำให้สามารถเปรียบเทียบสิ่งที่ได้เห็นในปัจจุบันกับความก้าวหน้าต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้ใหม่จากสื่อการเรียนต่าง ๆ เช่น จากภาพยนตร์ หรือจากทัศนศึกษา

3. กระตุ้นหรือสร้างความสนใจของนักเรียน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนนอกเหนือจากการเรียนปกติในชั้นเรียน สามารถทำให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น มีความกระตือรือร้น ใคร่รู้เห็นสิ่งที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งจะกระตุ้นความคิดของนักเรียนได้

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2550: 75-77) กล่าวถึง ประโยชน์ของสื่อการสอนที่มีต่อนักเรียนหลายประการ ในที่นี้นำเสนอประการ ดังนี้

1. ช่วยให้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมแก่นักเรียน

2. ช่วยให้สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ศึกษาได้ยากลำบากและทำการสอนง่ายขึ้น เช่น – ทำสิ่งที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ทำสิ่งนามธรรมให้เป็นรูปธรรม เช่น การใช้ภาพ หรือสัญลักษณ์ ทำสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้า เช่น การกระโดดของแมลง ทำสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็ว เช่น การเจริญเติบโตของพืช ทำสิ่งที่เล็กให้โตขึ้น เช่น ภาพขยายตัวแมลงเล็ก ๆ ทำสิ่งที่โตให้เล็กลง เช่น ภาพวิวทิวทัศน์ สวน นานำสิ่งที่อยู่ไกลมาศึกษาได้ เช่น ภาพอนุสาวรีย์บุคคลสำคัญที่อยู่ในจังหวัดต่างๆ นำอดีตมาศึกษาได้ เช่น ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ บันทึกเหตุการณ์บ้านเมืองในอดีต

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550: 7-8) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนรู้อ่อนนักเรียนหลายประการ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นด้วยการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสและเข้าใจได้ง่ายขึ้น
2. ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากขึ้นในเวลาที่กำหนดหรือรวดเร็วกว่าการไม่ใช้สื่อ
3. ช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้มาก แม่นยำ และคงทนถาวรยิ่งขึ้น เพราะความประทับใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากสื่ออื่นๆ
4. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมในเรื่องราวเดียวกัน
5. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน และคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต
6. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง แพลกใหม่ และมีคุณค่า ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ที่บรรลุเป้าหมายและคาดหวังของนักเรียน

ประโยชน์ของสื่อการสอนที่มีต่อครู

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 188) กล่าวถึง ประโยชน์ของสื่อการสอนที่มีต่อครู ดังนี้

1. ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ครูมีความสุขสนุกสนานและมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น
 2. ช่วยแบ่งเบาภาระของครูในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง
 3. เป็นการกระตุ้นให้ครูตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550: 6-7) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนรู้ต่อครู ดังนี้
1. ช่วยสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ที่ดี น่าสนใจ สนุกสนาน มีความน่าเชื่อถือจึงสร้างความเชื่อมั่นให้กับครูได้เป็นอย่างดี และนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่บรรลุเป้าหมายของครูในที่สุด
 2. ช่วยแบ่งเบาภาระการจัดการเรียนรู้ เช่น ทำให้ครูพูดน้อยลง ถ่ายทอดเนื้อหาด้วยตนเองน้อยลง โดยที่นักเรียนเรียนรู้ได้เองภายใต้การกำกับดูแลหรือเงื่อนไขของครู ไม่ต้องเตรียมและสอนซ้ำซากเพราะได้เตรียมสื่อและวิธีการใช้สื่อไว้แล้วเป็นอย่างดี จนทำให้สามารถนำไปใช้ในครั้งต่อไปได้ทันที
 3. ช่วยกระตุ้นให้ครูเตรียมผลิต หรือพัฒนาสื่อใหม่ ๆ รวมทั้งคิดค้นวิธีการที่น่าสนใจ
 4. ช่วยแก้ปัญหาและทดแทนสิ่งที่ครูไม่ถนัด เช่น พูดไม่เก่ง จดจดข้อมูลได้ไม่มากพอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และการปรากฏตัวต่อหน้าคนจำนวนมาก
 5. ช่วยให้ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบ สำหรับการสอนที่เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นรายบุคคล โดยอาศัยสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมประกอบ
 6. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโดยตรง เพราะทำให้ครูผู้สอนสามารถสอนได้เร็ว ถูกต้องแม่นยำ ใช้เวลาสั้นลง แต่ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น

7. ช่วยให้ครูมีปฏิสัมพันธ์และติดตามดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะใช้เวลาในด้านการบรรยายถ่ายทอดเนื้อหาสาระ การเตรียมการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ น้อยลงจึงมีเวลาเพิ่มขึ้น

8. ช่วยให้ครูสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ตรงจุดมุ่งหมายในทุกชั้นตอน

9. ช่วยให้ครูสามารถนำประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่มากมายภายนอกห้องเรียนมานำเสนอต่อนักเรียนและทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่มีความหมาย

10. ช่วยให้ครูได้รับทราบผลป้อนกลับจากนักเรียน และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาสื่อและการจัดการเรียนรู้ของตนได้ตลอดเวลา

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2550: 77) กล่าวถึง ประโยชน์ของสื่อการสอนต่อครู ดังนี้

1. ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูในการสอน การสอนเป็นไปด้วยดี
2. ช่วยผ่อนแรงในการอธิบาย อธิบายได้ตรงประเด็น
3. ช่วยประหยัดเวลาในการสอน
4. ช่วยให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน
5. ช่วยให้ครูสังเกตปฏิกิริยานักเรียนได้
6. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

สื่อในยุคปัจจุบัน

สื่อการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ดังเช่นในปัจจุบันมีสื่อใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามการเลือกใช้สื่อแต่ละชนิดยังคงยึดหลักความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และเนื้อหาเป็นสำคัญ ผู้วิจัยนำเสนอสื่อยุคปัจจุบันเพื่อเป็นทางเลือกในการใช้สื่อสำหรับครู ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2544 : 2) กล่าวว่า รูปแบบการศึกษาในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากการเรียนนี้จึงต้องพัฒนาในห้องเรียนไปสู่การเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่และการศึกษาทางไกล ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการพัฒนาสื่อการสอนโดยการนำสื่อเทคโนโลยีระดับสูงมาใช้เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การใช้กล้องโทรทัศน์ถ่ายทอดการสอนจากครูคนเดียวไปยังนักเรียนจำนวนมากที่อยู่ในห้องเรียนต่าง ๆ
2. การใช้เครื่องวีซีดีและเครื่องแอลซีดีถ่ายทอดเนื้อหาและภาพจากวัสดุขนาดเล็กให้ฉายขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้ชมได้อย่างชัดเจนทั่วถึง
3. การใช้เครื่องแอลซีดีถ่ายทอดข้อมูลจากคอมพิวเตอร์บนจอภาพ
4. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนและฝึกอบรมในรูปแบบเว็บเพื่อการศึกษา
5. การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนและฝึกอบรม รวมถึงการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลก
6. การใช้ดาวเทียมถ่ายทอดการสอนจากสถาบันการศึกษาหนึ่งไปยังสถาบันต่างๆ ที่อยู่ห่างไกล
7. การวางระบบแลน (local area network) เพื่อสร้างเครือข่ายภายในสถาบันการศึกษาใน

การติดต่อและใช้ทรัพยากรร่วมกัน

8. การพัฒนาระบบเครือข่ายและซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษาทางไกลในรูปแบบการสื่อสาร 2 ทางในลักษณะการประชุมทางไกล (teleconference)

บทบาทของสื่อที่ส่งผลกระทบต่อครู

สื่อการเรียนการสอนมีผลกระทบต่อตัวครูเป็นอย่างมาก เนื่องจากทำให้ครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนในบางกิจกรรมไปอย่างสิ้นเชิง ซึ่งสื่อส่งผลกระทบต่อครูดังนี้

1. ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน

ใช้สื่อหรือเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเสริม การเรียนรู้ให้หลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการศึกษาโดยเฉพาะปรับปรุงแบบห้องเรียนและเปลี่ยนอุปกรณ์ทางการศึกษา

2. วางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนแต่ละคน

โดยเน้นที่ความสนใจอยากรู้ อยากเรียนของผู้เรียน และควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เพราะการเรียนในปัจจุบันจะให้ความสำคัญในเรื่องของความสนใจที่แตกต่างกันของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

3. พัฒนาตนเอง

พัฒนาวิสัยทัศน์ทางการศึกษาให้กว้างไกลขึ้น ไม่ว่าจะด้วยการอ่านเพื่อการศึกษา เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาหรือพูดคุยสนทนาทางการศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน แล้วนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาความรู้ในรูปแบบการสอนยุคใหม่ เช่น เรียนรู้การใช้ Computer ทั้ง Hardware และ Software การเรียนการสอนทางไกล สถานการณ์จำลองต่าง ๆ การสาธิตการทดลอง และอื่น ๆ ซึ่งครูจะต้องเป็นทั้งผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีวิจรรณญาณในการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. การเปลี่ยนจากผู้สอนมาเป็นผู้ให้ประสบการณ์ในการเรียนรู้

โดยการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักกับวิธีการที่จะเรียนรู้ว่าทำได้อย่างไร โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ และคอยชี้แนะแหล่งข้อมูล ประสานแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมถึงคอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนพบกับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ ในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม

5. ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้

ให้อิสระการเรียนรู้แก่ผู้เรียนทั้งด้านความคิด จิตใจ การแสดงออกในกรอบของความถูกต้อง และให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักการเก็บรวบรวมข้อมูล สืบค้น สัมภาษณ์ และนำเสนอด้วยการรายงานอภิปราย อีกทั้งการฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นเกณฑ์ นอกจากนั้นควรส่งเสริมกระบวนการคิด กระบวนการแก้ไขปัญหา และกระบวนการแสวงหาความรู้ให้กับผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ

6. ควรมีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

ไม่ยึดติดอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง เพราะไม่มีวิธีสอนวิธีใดวิธีเดียวที่ดีที่สุดในโลก ดังนั้นควรพิจารณารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ เหมาะสมกับผู้เรียน และสถานการณ์

7. เป็นผู้ประเมินผลที่ดี

โดยครูและผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างกฎเกณฑ์การประเมิน ในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าของผู้เรียนและให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

กล่าวโดยสรุป **สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้** มีบทบาทสำคัญสำหรับครูและนักเรียน เนื่องจากสื่อการเรียนเป็นวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ครูจึงตระหนักในการเลือกใช้สื่อให้เหมาะสม เพื่อให้สื่อสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

2.8 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

แขก บุญมาทัน (2561 1-18) สรุปสาระเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ดังนี้

ปรัชญาของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีปรัชญาหรือความเชื่อเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการสอน

ปรัชญาข้อนี้มีนัย 2 ประการ คือ ประการแรก ในการจัดการสอนแต่ละครั้ง ต้องมีการวัดและการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงผลของการสอนในครั้งนั้น เช่น ครูต้องการสอนให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถบวกโดยไม่มีตัวทดได้ เมื่อเสร็จสิ้นการสอนแล้วครูต้องทำการวัดและประเมินผล เพื่อให้ทราบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นสามารถบวกโดยไม่มีตัวทดได้หรือไม่เพียงใด

ประการที่ 2 คือ ใช้การสอบเป็นส่วนหนึ่งของการสอน กล่าวคือ ใช้การสอบเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่ง ดังตัวอย่าง ครูมอบหมายให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ การบวกโดยไม่มีตัวทด และครูจะทำการทดสอบนักเรียนในชั่วโมงต่อไป เป็นต้น ในกรณีนี้นักเรียนจำเป็นต้องไปศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ นั้นเนื่องจากต้องนำความรู้มาใช้ในการสอบนั่นเอง ซึ่งถือว่า การสอบเป็นส่วนหนึ่งหรือวิธีการหนึ่งในการสอน

2. การวัดและประเมินผลเรียนรู้มุ่งวัดศักยภาพมากกว่าความจำ

ในการวัดและประเมินผลแต่ละครั้งมิได้มุ่งวัดเฉพาะความรู้หรือจำสิ่งที่ครูสอนได้มากนัก เพียงใดเท่านั้น แต่อย่างน้อยต้องวัดให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น ครูตั้งวัตถุประสงค์ว่า นักเรียนสามารถบวกเลขที่ไม่มีตัวทดได้ ครูอาจทำการวัดผลทั้งความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ทักษะการบวก การคิดในใจ และความรู้สึกที่มีต่อการบวก เป็นต้น นอกจากนั้นการวัดและการประเมินผลยังต้องวัดศักยภาพที่นักเรียนมีอยู่และเพิ่มขึ้น เช่น การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การสืบค้นความรู้ ทักษะการพูด การนำเสนอความคิดเห็น การมีส่วนร่วม เป็นต้น

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อวินิจฉัย

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อวินิจฉัย เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ แห่งความบกพร่องในการเรียนรู้ ว่าการที่นักเรียนเรียนรู้สิ่งนั้นยังไม่เป็นไปตามที่กำหนดนั้น เกิดจากสิ่งใดหรือสาเหตุใด และหาแนวทางหรือทำการแก้ไขเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนด เช่น จากการวัดและประเมินนักเรียน พบว่า นักเรียนยังไม่สามารถบวกโดยไม่มีตัวทดได้ เนื่องจาก นักเรียนไม่รู้จักเลขจำนวน ดังนั้น ครูควรเสริมความรู้ด้านเลขจำนวนให้กับนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนมีพื้นฐานที่จำเป็นในการบวกโดยไม่มีตัวทด เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อประเมินค่า

การวัดและการประเมินมีปลายทางอยู่ที่การตัดสินคุณค่าของการเรียนรู้นั้น ๆ ว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้ระดับใด และมีอะไรบ้างที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพื่อให้การเรียนรู้ดีขึ้น เป็นการวัดและประเมินผลเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้หนึ่ง ๆ เช่น การวัดและประเมินผลเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ หรือปลายภาคเรียน หรือปลายปี เป็นต้น

5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ

การวัดและการประเมินผลมิได้มีเป้าหมายเพื่อทราบ ว่า นักเรียนรู้อะไร เท่าไร หากแต่สามารถบอกได้ว่า นักเรียนมีความรู้อะไร เท่าไร ทำไม่จึงเป็นอย่างนั้น รวมทั้งนักเรียนยังไม่รู้อะไร เท่าไร และครูจะสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างไร จึงถือว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และพัฒนานักเรียนอย่างครบถ้วน และที่สำคัญยิ่ง คือ มุ่งให้ครูสืบค้น ตรวจสอบ ว่านักเรียนมีจุดเด่น - ด้อยด้านใด เพื่อหาทางแก้ไข ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาไปในทางที่นักเรียนมีจุดเด่นให้มากที่สุด

ธรรมชาติของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีทั้งการวัดด้านรูปร่างหรือด้านกายภาพและการวัดทางด้านนามธรรมหรือด้านจิตใจและสังคม ผู้สอนจึงต้องเข้าใจธรรมชาติของการวัดผลทั้ง 2 ประเภทเป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นการแปลความหมายอาจเกิดความสับสนกันได้ เพราะถ้าเป็นการวัดทางด้านนามธรรม อาจแปลความหมายไม่ชัดเจนและแน่นอนเหมือนการวัดทางด้านรูปร่าง การวัดผลในแต่ละครั้งจึงจำเป็นต้องมีการวัดผลหลาย ๆ ด้านและหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ได้ผลที่น่าเชื่อถือและตรงตามสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด ซึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การวัดผลการเรียนรู้เป็นการวัดทางอ้อม (Indirect Measurement) คุณลักษณะที่ตรวจวัดในทางการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติปัญญา ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ เจตคติ นั้น มีลักษณะเป็นสภาพทางจิตวิทยาในตัวนักเรียน เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง เพราะไม่สามารถสังเกตเห็นหรือสัมผัสได้ วิธีการตรวจวัดจึงเริ่มโดยการแปลงคุณลักษณะนั้นออกมาเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ สังเกตได้ จากนั้นจึงใช้เครื่องมือเป็นสิ่งเร้าแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนตอบสนองโดยแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ผู้สอนจึงสามารถตรวจวัดพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพแล้วแต่กรณี ผลที่ได้ผู้สอนจะนำไป อ้างอิงสรุปกลับไปยังคุณลักษณะที่ประสงค์จะตรวจสอบนั้นอีกครั้ง เราจึงกล่าวว่าการวัดผลการศึกษาเป็นการวัดทางอ้อม

2. การวัดผลการเรียนรู้เป็นการวัดที่ไม่สมบูรณ์ (Imperfect Measurement) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นการจัดตามเนื้อหาและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรระดับชั้นต่าง ๆ เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนจะมีอยู่มากมาย ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่วัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคงไม่สามารถตรวจวัดหรือทดสอบให้ครอบคลุมหรือครบถ้วนในทุกประเด็นของเนื้อหา และทุกพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดของเวลา งบประมาณ ค่าใช้จ่าย และสภาพการณ์ที่เป็นจริง ในทางปฏิบัตินั้นครูจะเลือกข้อสอบบางข้อที่เป็นตัวแทนของเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย ดังนั้นการวัดผลการศึกษาก็จะเป็นการวัดที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ครบถ้วนทั้งหมด

3. การวัดผลการเรียนรู้เป็นการวัดเชิงปริมาณ และการประเมินผลแสดงเชิงคุณภาพ ในกระบวนการของการวัดผลที่ใช้เครื่องมือเพื่อตรวจวัดคุณลักษณะที่ต้องการจะแสดงผลในรูปของจำนวนหรือตัวเลข โดยเฉพาะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูนิยมใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือหลักในการวัดผล ผลที่ได้คือคะแนน (Score) จากแบบทดสอบรวมกับคะแนนจากการวัดครั้งก่อน ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผลซึ่งผลการประเมินจะแสดงในเชิงคุณภาพ เช่น ผ่าน ไม่ผ่าน หรือประเมินเป็นระดับคะแนน A B C D E (ดีมาก ดี ปานกลาง ควรปรับปรุง ต้องแก้ไข)

4. การวัดผลการเรียนรู้เป็นการวัดเชิงสัมพัทธ์ (Relative Measurement) จำนวนหรือตัวเลขที่ได้จากการวัดผลที่เรียกว่าคะแนนนั้นมีการวัดได้สูงสุดในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) เท่านั้น ซึ่งเป็นมาตรวัดที่ไม่มีศูนย์แท้ (Non absolute Zero) หมายความว่า เลข 0 ในการวัดผลการเรียนรู้ ไม่ได้มีความหมายว่า ไม่มีคุณลักษณะที่วัด เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้วัดผลไม่สามารถจะวัดลงไปได้ครบถ้วนจนถึงจุดที่เป็นศูนย์แท้จริง เช่น นักเรียนที่สอบได้คะแนน 0 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบฉบับหนึ่ง ไม่ได้หมายความว่า นักเรียนไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนไปเลย แต่บอกได้เพียงว่า นักเรียนผู้นี้ทำข้อสอบไม่ถูกเลยแม้แต่ข้อเดียว เพราะแบบทดสอบที่ใช้วัดผลไม่สามารถจะบรรจุเนื้อหาทั้งหมดทุกประเด็นที่ผู้สอนไว้ได้ แต่ใช้ตัวอย่างของเนื้อหาและพฤติกรรมมาสอบวัดเท่านั้น ดังนั้นในการจะแปลความหมายของผลการวัดทางการศึกษาจึงต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้กับเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง ซึ่งโดยทั่วไปนิยมนำไปเปรียบเทียบกับ 4 แบบ ดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับคะแนนเต็ม หรือปรับคะแนนเป็นเต็ม 100 เรียกว่าระบบเปอร์เซ็นต์ เช่น สุมาลีสอบได้ 8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนนหรือได้ 80% แสดงว่าทำสุมาลีทำคะแนนได้สูง

2. นำคะแนนที่ได้เปรียบเทียบกับกลุ่มที่สอบด้วยกัน เรียกว่า ระบบอิงกลุ่ม เช่น นายกิตติวัฒน์สอบได้ 45 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 30 คะแนน แสดงว่านายกิตติวัฒน์ ทำคะแนนได้สูงกว่ากลุ่ม

3. นำคะแนนที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเรียกว่า ระบบอิงเกณฑ์ เช่น นายประภัทรพงษ์สอบได้ 84 คะแนน ผู้สอนตั้งเกณฑ์การผ่านไว้ว่าต้องได้ตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไป แสดงว่านายประภัทรพงษ์ทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์

4. นำคะแนนที่สอบได้เปรียบเทียบกับคะแนนครั้งก่อน เรียกว่า ระบบอิงพัฒนาการ เช่น เด็กหญิงน้ำฝนทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้คะแนน 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน เมื่อเด็กหญิงน้ำฝน ทำการสอนหลังเรียน เด็กหญิงน้ำฝนได้คะแนน 8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แสดงว่าเด็กหญิงน้ำฝนมีพัฒนาการในการเรียนสูงขึ้นจากครั้งก่อน

5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความคลาดเคลื่อน (Error of Measurement) การวัดผลการเรียนรู้เป็นการวัดด้านจิตวิทยา ซึ่งมีตัวแปรที่เข้ามาเกี่ยวข้องมาก โอกาสที่จะเกิดความคลาดเคลื่อน (Error) หรือความผิดพลาดมีอยู่สูง เนื่องจากผู้ดำเนินการวัดผลไม่สามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ได้ครบถ้วน ดังนั้นคะแนนที่ได้จากการวัด (Obtained Score) จะเป็นผลรวมของคะแนน 2 ส่วนคือ คะแนนที่แท้จริง (True Score) กับ คะแนนที่คลาดเคลื่อน (Error Score)

หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องกัน ซึ่งเริ่มจากกระบวนการวัดและนำไปสู่กระบวนการประเมินผล ดังนั้นหลักการวัดและการประเมินผลจึงมีหลักการโดยทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1. การนิยามสิ่งที่ต้องการวัด

ต้องนิยามสิ่งที่ต้องการวัดผลให้ชัดเจน กล่าวคือ ระบุสิ่งที่ต้องการวัดผล และกำหนดคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดผลอย่างชัดเจน เช่น ต้องการวัดผลว่านักเรียนบอกเลขที่ไม่มีตัวทศได้หรือไม่ ผู้ที่ต้องการวัดผลดังกล่าว ต้องนิยาม “บอกเลขที่ไม่มีตัวทศ” ว่าหมายความว่าอย่างไร หรือมีลักษณะใดหรือประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เป็นต้น การนิยามนี้ มีความสำคัญมาก ถ้านิยามไม่ตรงหรือไม่ถูกต้อง เครื่องมือวัดที่สร้างตามนิยามก็ไม่มี ความตรง ผลการวัดก็ผิดพลาด คือ วัดได้ไม่ตรงกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด ตัวอย่าง

การบวกลบจำนวนตัวเลขที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 และไม่มีตัวทศ หมายถึง การหาคำตอบและแสดงวิธีทำจากการนำจำนวนตัวเลขมารวมกันและมีผลลัพธ์ไม่เกิน 100 โดยไม่มีตัวทศ

จากตัวอย่าง สิ่งที่ต้องการวัดผลจากคำนิยาม คือ ผลการบวกที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 100 โดยไม่มีตัวทศ และการแสดงวิธีทำ

2. ใช้เครื่องมือวัดตรงตามนิยามและมีคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ต้องเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้วัดพฤติกรรมตามที่นิยาม เช่น เครื่องมือเป็นแบบทดสอบ ใช้วัดพฤติกรรมด้านความรู้ เป็นต้น และเครื่องมือนี้ต้องมีคุณภาพ กล่าวคือแบบทดสอบต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการหาคุณภาพของเครื่องมือประเภทแบบทดสอบ เช่น มีความเป็นปรนัย มีประสิทธิภาพ ไม่ลำเอียง มีค่าตรง ความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เป็นต้น

3. กำหนดเงื่อนไขของการวัดให้ชัดเจน

คือกำหนดให้แน่นอนว่าจะทำการวัดอะไร วัดอย่างไร ใครเป็นผู้ดำเนินการ กำหนดตัวเลขและสัญลักษณ์อย่างไร

4. จัดหาหรือสร้างเครื่องมือวัด

สำหรับเครื่องมือที่มีอยู่แล้ว ควรเตรียมการเพื่อให้เครื่องมืออยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หากยังไม่มีเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ควรมีการดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือให้มีคุณภาพของเครื่องมือชนิดนั้น ๆ

5. ดำเนินการวัดตามวิธีการที่กำหนดหรือทำการทดสอบภายใต้เงื่อนไขของการวัด

6. ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการวัด

7. แปลความหมายผลการวัด

8. กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้
9. นำผลการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อทำการประเมินผล
10. นำผลการประเมินไปใช้

ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

นำเสนอความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้

ความหมายของการวัดผลการเรียนรู้

การวัดผล ใช้คำในภาษาอังกฤษว่า Measurement ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในศาสตร์ทางการวัดผล ส่วนการเรียนรู้ ใช้คำในภาษาอังกฤษว่า Learning ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในศาสตร์ทางการศึกษา

เมื่อศาสตร์ทางการศึกษาประยุกต์ศาสตร์ทางการวัดผล เพื่อนำศาสตร์ทางการวัดผลมาใช้ในการศึกษา จึงมีคำ การวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในศาสตร์ทางการศึกษา และใช้คำในภาษาอังกฤษว่า Learning Measurement

ดังนั้นความหมายของการวัดผลการเรียนรู้ จึงยังคงมีความหมายของการวัดผลที่เป็นศาสตร์แท้และประยุกต์เพื่อใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ ดังนี้

ก่อนอื่นควรเรียนรู้ความหมายของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน เพื่อเป็นกรอบการมองด้านการวัดผลที่กว้างขึ้น ผู้เขียนจึงนำเสนอความหมายของการวัดผลและการวัดผลการเรียนรู้ตามมุมมองของนักวิชาการและผู้เขียน ดังนี้

ล้วน สายยศ (2543 : 1) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การนำเครื่องมือไปกระตุ้นผู้ให้ หรือไปเร้าสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อให้ได้มาซึ่งปริมาณของสิ่งนั้น

ทิวดี มณีโชติ (2549 :2) ให้ความหมายของ การวัดผล ว่าหมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด โดยสิ่งที่ต้องการวัดนั้นเป็นผลมาจากการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน เช่น การวัดผลการเรียนรู้ สิ่งที่ต้องการวัดคือ ผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน

วรรณดี แสงประทีปทอง (2556 : 5) ให้ความหมายการวัดผล ว่าหมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการวัดโดยใช้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เช่น การวัดความสูง น้ำหนัก ความรู้ความสนใจ ระยะทาง เวลา อุณหภูมิ เป็นต้น

นอลล์ (Noll 1965 : 7) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดในเชิงปริมาณ โดยผลการวัดจะแสดงออกในรูปจำนวน หรือตัวเลขที่มีหน่วยคงที่

อีเบล (Ebel 1978 : 557) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดจำนวนให้แก่แต่ละสมาชิกที่อยู่ในกลุ่มสิ่งของ หรือบุคคลที่ต้องการวัด เพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะที่จะวัดของสิ่งของหรือของบุคคลนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป การวัดผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ทำให้ได้มาซึ่งปริมาณ/สัญลักษณ์/ตัวเลข/ ที่แสดงถึงผลการวัดของพฤติกรรมที่ต้องการ

ความหมายของการประเมินผลการเรียนรู้

คำว่า Evaluation แปลว่า ประเมินผล มีความหมายว่า กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือการกระทำใด ๆ โดยนำผลที่ได้จากการวัดหรือที่เรียกว่า การวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ดังตัวอย่าง ใช้ประเมินผลเมื่อจบสิ้นสุดหรือเสร็จสิ้นการเรียนรู้เพื่อตัดสินหรือจัดตำแหน่งผลการเรียนรู้ นักวิชาการให้ความหมายของการประเมินผลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นไปในทำนองเดียวกัน ดังนี้

ซวาล แพร์ตกุล (2516 : 140) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูนำทุก ๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ โดยครูนำผลต่างๆ จากการวัดผลเหล่านั้นมารวม มาชั่ง มาผสมเพื่อนำไปใช้ในการวินิจฉัย ตีราคาคุณค่าและชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำ ควรให้เป็นประเภทสอบได้หรือสอบตก เป็นต้น ซึ่งการประเมินผลที่ดีต้องตั้งอยู่บนรากฐานของการวัดที่ดี

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2520 : 176) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือการกระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน

ล้วน สายยศ (2527 : 2) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินที่เป็นระบบ ครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2540 : 113-114) ให้ความหมายการประเมินว่า การประเมินค่าสิ่งใดก็ตามจะต้องประกอบด้วยส่วนประกอบการ (performance) ที่ได้จากการวัดกับการตัดสินคุณค่าของส่วนประกอบนั้นโดยการเปรียบเทียบส่วนที่ได้จากการวัดกับเกณฑ์การประเมิน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545 : 21 - 22) ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า เป็นกระบวนการศึกษาสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย (Research oriented) เป็นการตรวจสอบการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ช่วยเสนอสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจและเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

Ebel and Frisbie. (1986 : 13) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึงการตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่าของสิ่งต่างๆ ซึ่งบางครั้งอาจพิจารณาจากผลที่ได้จากการวัดเท่านั้นแต่ส่วนมากจะตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยพิจารณาจากผลที่ได้จากการวัดด้านต่าง ๆ ประกอบกับหลักฐานด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงการใช้วิจารณญาณและความรู้สึกนึกคิดของผู้ประเมินมาประกอบในการตัดสินใจด้วย

Gronlund. (1976 : 6) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการอย่างมีระบบ (Systematic Process) ที่อธิบายสิ่งที่ต้องการประเมินทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยประกอบกับการตัดสินคุณค่าให้กับสิ่งนั้น ซึ่งใช้การเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

Alkin. (1969 : 107) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการรวบรวมคัดเลือกข้อมูลสารสนเทศที่เหมาะสมมาวิเคราะห์แล้วจัดทำรายงานสรุปให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจพิจารณาตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

Cronbach. (1970 : 672) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่มีระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานหรือ ส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงการ

Stufflebeam and Others. (1971 : 205) กล่าวว่า การประเมินเป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเลือกตัดสินใจ

ความมุ่งหมายของการประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินการเรียนรู้มีความมุ่งหมายใน 3 ประการ ดังนี้

1. การประเมินเพื่อวินิจฉัย เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน
2. การประเมินเพื่อปรับปรุง เป็นการปรับปรุงระหว่างการดำเนินงานโดยพิจารณา ว่าจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ตรงกับความต้องการ และเป็นที่ยอมรับหรือไม่
3. การประเมินเพื่อตัดสินเพื่อลงสรุป เป็นประเมินการดำเนินงานว่าการดำเนินงาน นั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่

ความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้

1. ช่วยชี้ให้เห็นว่าการดำเนินงานเหมาะสมเพียงใด
2. ระบุให้ทราบว่าการดำเนินงานบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่
3. ช่วยกระตุ้นให้มีการเร่งรัด ปรับปรุง และการดำเนินงาน
4. ช่วยเห็นข้อบกพร่องในการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนเป็นหลักในการปรับปรุงในการดำเนินงาน
5. ช่วยควบคุมการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ
6. เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการในการดำเนินงานครั้งต่อไป

เครื่องมือวัดผลทางการเรียนรู้

การวัดผลการเรียนรู้มีเครื่องมือที่นำมาใช้อย่างหลากหลาย แต่ละชนิดเหมาะสมกับการวัดพฤติกรรมทางการศึกษาที่แตกต่างกัน ในที่นี้นำเสนอพอสังเขป ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทางด้านความรู้ (Cognitive Domain) ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ลักษณะของแบบทดสอบจะมี 2 ประการ คือ แบบปรนัย (ประกอบด้วย ข้อสอบแบบถูกผิด จับคู่ เติมคำหรือแบบตอบสั้น และเลือกตอบ) และอัตนัย ในการออกข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบจะสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด โดยผู้ออกข้อสอบต้องวิเคราะห์ว่าในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเนื้อหาต่าง ๆ นั้น จะวัดพฤติกรรมใดบ้าง พฤติกรรมละกี่ข้อ เช่น การวิเคราะห์พฤติกรรมของวิชาคณิตศาสตร์ ที่มีเนื้อหา 4 เรื่อง คือ การบวก การลบ การคูณ และการหาร
2. แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือวัดที่มีลักษณะเป็นชุดรายการที่ต้องการตรวจสอบ ซึ่งต้องการคำตอบเพียง 2 กรณี คือ ตอบรับกับตอบปฏิเสธ เช่นนักเรียนปฏิบัติได้ หรือปฏิบัติไม่ได้ นักเรียนมีพฤติกรรม หรือไม่มีพฤติกรรม นิยมใช้ประกอบการสังเกตว่านักเรียนมีพฤติกรรมจิตพิสัย หรือทักษะพิสัย ที่ครูต้องการตรวจสอบหรือไม่
3. มาตราประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือวัดที่มีลักษณะเป็นชุดรายการที่ต้องการตรวจสอบ เหมือนกับแบบสำรวจรายการต่างกันตรงที่สามารถบอกระดับคุณภาพหรือระดับปริมาณว่า

มีมาน้อยเพียงใด เช่น นักเรียนปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้พอใช้ หรือปฏิบัติไม่ได้ นิยมใช้ประกอบการสังเกตพฤติกรรม จิตพิสัย หรือ ทักษะพิสัย ที่ต้องการทราบระดับคุณภาพ

4. การจดบันทึก (Records) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจดบันทึกพฤติกรรมหรือเหตุการณ์จากที่สังเกตได้ โดยการเขียนข้อความเกี่ยวกับ สิ่งที่เกิดขึ้นลงในสมุดบันทึกอย่างเป็นระบบตามความเป็นจริง นิยมใช้เป็นเครื่องมือประกอบการสังเกตพฤติกรรมจิตพิสัย

5. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นชุดของคำถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ต้องการทราบ โดยผู้ตอบจะต้องเขียนตอบลงในแบบสอบถามด้วยตัวเอง ครูใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลลักษณะเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ เช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น เจตคติ และ ความรู้สึก ของนักเรียน แต่จะใช้ได้ดีในกรณีที่นักเรียนอ่านออกเขียนได้

6. สังคมมิติ (Sociometry) เป็นวิธีการวัดเพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล ว่านักเรียนเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่มเพียงใด โดยให้นักเรียนตอบคำถามที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น ใครเป็นเพื่อนรักของนักเรียน ,นักเรียนชอบเล่นกับใครแล้วครูนำคำตอบของนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อดูว่ามีนักเรียนคนใดบ้างที่เพื่อนไม่เลือก ซึ่งมีแนวโน้มเกี่ยวกับปัญหาด้านการปรับตัว

7. แบบจัดอันดับ (Rank Order) มักจะให้ผู้ตอบจัดอันดับความสำคัญหรือคุณภาพ โดยให้ผู้ตอบเรียงลำดับตามความเข้มจากมากไปหาน้อย

8. แบบเติมคำสั้น ๆ ในช่องว่าง แบบสอบถามลักษณะนี้จะต้องกำหนดขอบเขตจำเพาะเจาะจงลงไป เช่น ปัจจุบันท่านอายุ.....ปีเดือน

9. การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment) หมายถึง กระบวนการสังเกตการบันทึก และรวบรวมข้อมูลจากงานและวิธีการที่นักเรียนทำ การประเมินผลจากสภาพจริงจะเน้นให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหา เป็นผู้ค้นพบและผู้ผลิตความรู้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง รวมทั้งเน้นพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

10. การประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolios) เป็นแนวทางการประเมินผลโดยการรวมข้อมูลที่ครูและผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน โดยกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานส่วนหนึ่ง จะเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกอยู่ในสภาพการเรียนรู้ประจำวัน โดยกิจกรรมที่สอดแทรกเหล่านี้จะวัด เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีมากมายเพื่อให้ครูเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดผล

คุณภาพของเครื่องมือวัดผล

การวัดผลและการประเมินผลเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินคุณค่าของผู้ถูกวัด ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลจึงต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ และเครื่องมือที่มีคุณภาพประกอบด้วยลักษณะ 10 ประการ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นความถูกต้องสอดคล้องของเครื่องมือวัดผลกับสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งเป็นคุณลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ถือว่าสำคัญที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ คือ เนื้อหา โครงสร้าง สภาพปัจจุบัน และอนาคต

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นความคงเส้นคงวาของคะแนนในการวัดแต่ละครั้ง หรือความคงที่ของผลการวัดผลของการวัดไม่ว่าจะเป็นคะแนนหรืออันดับที่ก็ตาม เมื่อวัดได้ผลออกมาแล้วสามารถเชื่อถือได้ในระดับสูง จนสามารถประกันได้ว่า ถ้ามีการตรวจสอบผลซ้ำอีกไม่ว่ากี่ครั้งก็จะได้ผลใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลการวัดเดิมนั่นเอง

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นความชัดเจนที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลครั้งนั้น มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของคำถาม ค่าของคะแนนหรืออันดับที่วัดได้ ตลอดจนการแปลงค่าคะแนนเป็นผลประเมินในการตัดสินคุณค่าก็สอดคล้องตรงกัน การพิจารณาความเป็นปรนัยของที่สำคัญ ได้แก่ คุณสมบัติ 3 ประการ ดังนี้

1. ชัดแจ้งในความหมายของคำถาม ข้อสอบที่เป็นปรนัย ทุกคนที่อ่านข้อสอบ ไม่ว่าจะเป็นผู้สอบหรือผู้ตรวจข้อสอบย่อมจะเข้าใจตรงกันไม่ตีความไปคนละแง่

2. ตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัย ไม่ว่าจะเป็นผู้ออก ข้อสอบหรือใครก็ตาม สามารถตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน ข้อสอบที่ผู้ตรวจเฉลยไม่ตรงกัน แสดงให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนในคำถามและคำตอบ

3. แปลความหมายของคะแนนได้ตรงกัน โดยทั่วไปข้อสอบปรนัยนั้นผู้ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ศูนย์คะแนน จำนวนคะแนนที่ได้จะแทนจำนวนข้อที่ถูก ทำให้สามารถแปลความหมายได้ชัดเจนว่าใคร เก่ง อ่อนอย่างไร ตอบถูกมากน้อยต่างกันอย่างไร ข้อสอบประเภทถูกผิด จับคู่ เติมคำ หรือเลือกตอบที่ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อสอบปรนัยเฉพาะรูปแบบของข้อสอบเท่านั้น ส่วนคุณสมบัติยังไม่เป็นปรนัยความเป็นปรนัยของข้อสอบจะทำให้เกิดคุณสมบัติทางความเชื่อมั่นของคะแนนอันจะนำไปสู่ความเที่ยงตรงของผลการวัดด้วย

4. ความยาก (Difficulty) ความยากของข้อสอบพิจารณาได้จากผลการสอบของผู้สอบเป็นสำคัญ ข้อสอบใดที่ผู้สอบส่วนมากตอบถูก ค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบสูงกว่า 50 เปอร์เซนต์ของคะแนนเต็ม อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อสอบที่ง่าย หรือค่อนข้างง่าย ข้อสอบที่มีความยากพอเหมาะ คะแนนเฉลี่ยของข้อสอบควรมี ประมาณ 50 เปอร์เซนต์ของคะแนนเต็ม ถ้าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50 เปอร์เซนต์ แสดงว่าเป็นข้อสอบค่อนข้างยาก ข้อสอบที่ดีควรมีความยากพอเหมาะ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ข้อสอบฉบับหนึ่งควรมีผู้ตอบถูกไม่ต่ำกว่า 50 คนและไม่เกิน 80 คน จากผู้สอบ 100 คน

5. อำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ทุกระดับ ตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด แม้ว่าจะเก่ง – อ่อนกว่ากันเพียงเล็กน้อยก็สามารถชี้จำแนกให้เห็นได้ ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูงนั้น เด็กเก่งมักตอบถูกมากกว่าเด็กอ่อนเสมอ ข้อสอบที่ทุกคนตอบถูกหมดจะไม่สามารถบอกอะไรได้เลย หรือข้อสอบที่ทุกคนตอบผิดหมดไม่สามารถบอกได้ว่าใครเก่งหรืออ่อน

6. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) เครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง เครื่องมือที่ทำให้ได้ข้อมูลได้ถูกต้องเชื่อถือได้ โดยลงทุนน้อยที่สุดไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในแง่เวลา แรงงาน และทุนทรัพย์ รวมทั้งความสะดวกสบาย คล่องตัวในการรวบรวมข้อมูล ข้อสอบที่มีประสิทธิภาพสามารถ

ให้คะแนนได้เที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุด โดยใช้เวลาแรงงานและเงินน้อยที่สุด แต่ประโยชน์ที่ได้จากการสอบคุ่มค่า ข้อสอบที่พิมพ์ผิดตกหล่นมาก จำนวนหน้าไม่ครบ รูปแบบของแบบทดสอบเรียงไม่เป็นระเบียบทำให้ผู้สอบเกิดความสับสน มีผลต่อคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น การจัดรูปแบบของข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบเพื่อให้ดูง่าย มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อยนิยมพิมพ์แบ่งครึ่งหน้ากระดาษ

7. ความยุติธรรม (Fair) ความยุติธรรมเป็นคุณลักษณะของข้อสอบที่ดีต้องไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้เปรียบ เสียเปรียบกัน เช่น ข้อสอบบางฉบับครูไปเน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งตรงกับเรื่องที่เด็กทำรายงานในบางกลุ่ม ทำให้กลุ่มนั้น ๆ ได้เปรียบคนอื่น ๆ ข้อสอบบางข้อใช้คำถามหรือข้อความที่แนะนำคำตอบ ทำให้นักเรียนใช้ไหวพริบเดาได้ การใช้ข้อสอบแบบอัตนัยเพียง 5 หรือ 10 ข้อ มาทดสอบเด็กนั้นไม่อาจสร้างคามยุติธรรมในการสอบให้แก่เด็กได้ เพราะผู้สอบมีโอกาสเก็งข้อสอบได้ถูกมากกว่าแบบปรนัยที่มีจำนวนข้อมาก ๆ เช่น 100 ข้อ

8. คำถามลึก (Searching) ข้อสอบที่ถามลึกไม่ถามแต่เพียงความรู้ความจำเท่านั้น แต่จะถามวัดความเข้าใจ การนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วมาแก้ปัญหา วิเคราะห์ ตลอดจนสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ขึ้นมาจนท้ายที่สุดคือการ ประเมินผลคำถามที่ถามลึกนั้นผู้ตอบต้องคิดค้นก่อนจึงจะสามารถหาคำตอบได้มิใช่เพียงแต่ระลึกถึงประสบการณ์ ต่าง ๆ เพียงตื่น ๆ ก็ตอบปัญหาได้ แต่เป็นแบบทดสอบที่วัดความลึกซึ้งทางวิชาการตามแนวตั้งมากกว่าจะวัดตามแนวกว้าง

9. คำถามยั่ว (Exemplary) คำถามยั่ว ได้แก่ คำถามที่มีลักษณะท้าทายให้เด็กอยากคิดอยากทำ มีลีลา การถามที่น่าสนใจ ไม่ถามวนเวียนซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย การใช้รูปภาพประกอบ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ข้อสอบน่าสนใจ ข้อสอบที่ยากเกินไปทำให้ผู้สอบหมดกำลังใจที่จะทำส่วนข้อสอบที่ง่ายเกินไปก็ไม่ท้าทายให้อยากทำ การเรียงลำดับคำถามจากข้อง่ายไปหายากเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ข้อสอบมีลักษณะท้าทายน่าทำ

10. จำเพาะเจาะจง (Definite) คำถามที่ดีต้องไม่ถามกว้างเกินไป ไม่ถามคลุมเครือหรือเล่นสำนวนให้ผู้สอบงง ผู้สอบอ่านแล้วต้องเข้าใจชัดเจนว่าครูถามอะไร ส่วนจะตอบได้หรือไม่อยู่ที่ความสามารถของผู้ตอบเป็นสำคัญ

ปัญหาของการประเมินทางการศึกษาของประเทศไทย

1. การประสานงาน เรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทางการศึกษาเป็นปัญหาใหญ่ของการประเมินทางการศึกษา เกิดช่องว่างระหว่างผู้ประเมินผลอย่างชัดเจน

2. เจตคติของบุคคล เป็นปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งของการประเมินทางการศึกษาของประเทศไทย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยเฉพาะผู้ถูกประเมิน มักมีเจตคติในทางลบต่อการประเมิน มักจะมีพฤติกรรมต่อต้าน ในบางครั้งอาจจะถึงกับการบิดเบือนข้อมูล เมื่อคิดว่าถ้า ให้ข้อมูลตามความเป็นจริงแล้ว จะเกิดผลเสียต่อตนเอง หรือต่อหน่วยงานของตน ทั้งนี้เพราะมีความเข้าใจหรือความรู้สึกว่าการประเมินนั้นเป็นการค้นหาข้อผิดพลาดเพื่อจับผิดในการปฏิบัติงานต่าง ๆ

3. ความรู้ความสามารถในการประเมิน บุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการประเมินจริงๆ นั้นมีน้อย เนื่องจากการประเมินนั้นจะเป็นงานที่ต้องอาศัยเทคนิค

เฉพาะอย่าง ต้องอาศัยการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ถึงแม้ว่าผู้บริหารส่วนมากจะได้ศึกษาเล่าเรียนในเรื่องการประเมินมาบ้างแต่โอกาสที่จะทำด้วยตนเองนั้นยากเพราะมีภาระหน้าที่มากมาย

4. การใช้ผลการประเมิน ผู้บริหารการศึกษา ครู นักเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา แม้จะมีการประเมินผลในงานที่เกี่ยวข้องกับตน ก็ไม่เคยใช้ผลที่ได้จากการประเมินให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงตนหรือปรับปรุงงานของตนให้ดีขึ้นแต่อย่างใดทั้งในระดับโรงเรียนหรือระดับชาติ การวางแผนหรือการตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ มักจะใช้ประสบการณ์ส่วนตัวหรือความคิดฉาบฉวยมากกว่าใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาอย่างเป็นระบบโดยการประเมิน

5. การตระหนักในความสำคัญของการประเมิน ถึงแม้ว่าในทางทฤษฎีทุกคนจะยอมรับว่าการประเมินเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการทำงานทุกอย่าง แต่ในทางปฏิบัตินั้น มักจะเป็นองค์ประกอบที่ถูกลืมหรือไม่ได้ให้ความสำคัญ ถึงแม้ว่าในการตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน แต่ก็เหมือนกับ การทำตามธรรมเนียม ทำตามที่เคย ๆ ทำกันมากกว่าที่จะเห็นความสำคัญจริงจัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิรัตน์ ธาณิวรรณ (2554 : ก-ข) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูด้านการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนบ้านเขื่อง สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เนื่องจากการปรับเปลี่ยนหรือประกาศใช้หลักสูตรใหม่ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายวิชาการ งานทะเบียนและวัดผล ตลอดจนครูผู้สอน ยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรโดยเฉพาะการวัดและประเมินผลไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานวัดและประเมินผลส่งผลกระทบต่อ การวัดและประเมินผลการเรียนและปฏิบัติไม่ตรงกัน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาครูโรงเรียนบ้านเขื่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถสร้างเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ดำเนินการพัฒนา 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ใช้กลยุทธ์การอบรม การฝึกปฏิบัติและการนิเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนา กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าและผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้ศึกษาค้นคว้า รองผู้อำนวยการ หัวหน้างานทะเบียนและวัดผล วิทยากรจากหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 3 คน ครูโรงเรียนบ้านเขื่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบบสังเกตการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบบรายงานการนำเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไปใช้ แบบรายงานผลการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแบบรายงานการประชุมและข้อเสนอแนะการปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การตรวจสอบข้อมูลยึดหลักเทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Technique) และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเชิงพรรณนา ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การพัฒนาครูด้านการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การอบรม การฝึกปฏิบัติ และการนิเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนาทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความมั่นใจในการดำเนินการสร้างเครื่องมือตลอดจนการนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปใช้ และเมื่อให้มีการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา ทักษะการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล สามารถแก้ไขและพัฒนาทักษะการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลได้เป็นอย่างดี แต่มีครูส่วนน้อยที่ยังไม่เข้าใจการสร้างเครื่องมือวัด และประเมินผล ผู้ศึกษาค้นคว้าและกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จึงดำเนินการพัฒนาในรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การอบรม การฝึกปฏิบัติ และการนิเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนา ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจในหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีทักษะในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวัดและประเมินผล ผู้เรียนในชั้นเรียนที่กลุ่มเป้าหมายทำการสอนได้เป็นอย่างดี มีความมั่นใจและมีความคล่องแคล่วในการสร้างเครื่องมือและการใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น สามารถให้คำแนะนำแก่กลุ่มเป้าหมายด้วยกันได้ สามารถเป็นผู้ช่วยวิทยากรและเป็นวิทยากรในการให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียน และต่างโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยสรุป การพัฒนาครูด้านการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลาง ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนบ้านเชียง สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 โดยใช้กลยุทธ์การอบรม การฝึกปฏิบัติ และการนิเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนา สามารถพัฒนาครูโรงเรียนบ้านเชียง ให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงควรส่งเสริม สนับสนุนให้นำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้พัฒนาครูด้านการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลาง ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนอื่น ๆ ต่อไป

2.9 การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

O-NET (Ordinary National Educational Test) คือ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานโดยสทศ. เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วัตถุประสงค์ O-NET

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
4. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ
5. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

ความเป็นมาของสทศ. กับการเป็นองค์การมหาชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลาย ในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพ และมีการทดสอบที่ได้มาตรฐานไปสู่ระดับชาติ สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกัน คุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา

ดังนั้นจึงจำเป็นที่รัฐต้องตรวจสอบประเมินผลว่าการจัดการศึกษาที่เป็นการให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชนที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงนั้น มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดและมีคุณภาพเท่าเทียม กันมากน้อยเพียงใด จึงได้จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ขึ้น

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า "สทศ." ใช้ชื่อเป็น ภาษาอังกฤษว่า "National Institute of Educational Testing Service (Public Organization)" เรียก โดยย่อว่า "NIETS" จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2548 ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ

สทศ. จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การมหาชนเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสามารถใช้ประโยชน์ ทรัพยากรและบุคลากรได้สูงสุด มีความเป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับสายการบริหารของหน่วยงานที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบการจัดการศึกษาจึงมีความเป็นกลาง เป็นสถาบันที่มีการกำหนดหลักการ นโยบาย มาตรการและเป้าหมาย โครงสร้างการบริหาร และการดำเนินกิจการ ความสัมพันธ์กับรัฐและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง บุคลากร การเงิน การตรวจสอบ และการประเมินผลที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถาบันเพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย และ ให้บริการทางด้านการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็น ศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ

อำนาจหน้าที่

ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548

มาตรา 7 ให้สถาบันมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและระดับนานาชาติ

มาตรา 8 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่หลัก ดังนี้

1) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำระบบ วิธีการทดสอบและพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษา

2) ดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการศึกษาและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ตลอดจนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการทดสอบทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

3) ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษา บริการสอบวัดความรู้ความสามารถ และการสอบวัดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เพื่อนำผลไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเทียบระดับและการเทียบโอนผลการเรียนที่มาจากการศึกษาในระบบเดียวกันหรือการศึกษาต่างระบบ

4) ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย และเผยแพร่บทความวิชาการเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษา ตลอดจนเผยแพร่เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา

5) เป็นศูนย์กลางข้อมูลการทดสอบทางการศึกษา ตลอดจนสนับสนุน และให้บริการผลการทดสอบแก่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6) พัฒนาและส่งเสริมวิชาการด้านการทดสอบและประเมินผลทางการศึกษา รวมถึงการพัฒนาบุคลากรด้านการทดสอบและประเมินผล ด้านการติดตามและประเมินผลคุณภาพบัณฑิต รวมทั้งการให้การรับรองมาตรฐานของระบบ วิธีการ เครื่องมือวัด ของหน่วยงานการประเมินผลและทดสอบทางการศึกษา

7) เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาทั้งในระดับประเทศและระบับนานาชาติ

จากที่สทศ. ประกาศคะแนนสอบ O-NET พบว่า จากการเปรียบเทียบ ค่าคะแนนเฉลี่ย O-NET ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ลดน้อยลงกว่าปีก่อนเกือบทุกวิชา มีเพียงวิชาภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น 0.55 คะแนน

เมื่อวันที่ 26 มี.ค.2561 รศ.ดร.สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์ ผอ.สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เปิดเผยว่า ตามที่ สทศ. จัดการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานหรือ โอนเน็ต ม.3 ประจำปีการศึกษา 2560 เมื่อวันที่ 3-4 ก.พ.2561 จำนวน 4 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นั้น สทศ.ได้ทำการประกาศผลสอบเรียบร้อยแล้ว ทางเว็บไซต์ของ สทศ. และได้สรุปผลการสอบโอนเน็ต ม. 3 ดังนี้

ภาษาไทย มีผู้เข้าสอบทั้งสิ้น 643,904 คน คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 48.29 คะแนน เมื่อจำแนกตามสังกัด พบว่า คะแนนเฉลี่ยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (โรงเรียนสาธิต) สูงสุด ซึ่งมีผู้เข้าสอบ 4,514 คน มีคะแนนเฉลี่ย 65.02 คะแนน รองลงมาคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) มีผู้เข้าสอบ 347,351 คน คะแนนเฉลี่ย 50.25 คะแนน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีผู้เข้าสอบ 475,643 คน คะแนนเฉลี่ย 48.77 คะแนน, สำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา ผู้เข้าสอบ 1,014 คน คะแนนเฉลี่ย 48.46 คะแนน และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้เข้าสอบ 819 คน คะแนนเฉลี่ย 48.31 คะแนน ตามลำดับ

ภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบ 643,592 คน คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 30.45 คะแนน แยกตามสังกัดพบว่า คะแนนเฉลี่ยในสังกัด สกอ. (ร.ร.สาธิต) สูงสุด โดยมีผู้เข้าสอบ 4,512 คน คะแนนเฉลี่ย 53.49 คะแนน, รองลงมาคือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ผู้เข้าสอบ 96,816 คน คะแนนเฉลี่ย 32.92 คะแนน, สพม. ผู้เข้าสอบ 347,100 คน คะแนนเฉลี่ย 31.21 คะแนน, สพฐ.เข้า

สอบ 475,338 คน คะแนนเฉลี่ย 30.14 คะแนน, เมืองพัทยา เข้าสอบ 1,013 คน คะแนนเฉลี่ย 29.28 คะแนน ตามลำดับ

คณิตศาสตร์ ผู้เข้าสอบ 643,772 คน คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 26.30 คะแนน แยกตามสังกัดพบว่า คะแนนเฉลี่ยในสังกัด สกอ. (ร.ร.สาธิต) สูงสุด โดยมีผู้เข้าสอบ 4,513 คน คะแนนเฉลี่ย 55.63 คะแนน รองลงมาคือ สพม. ผู้เข้าสอบ 347,248 คน คะแนนเฉลี่ย 28.34 คะแนน, สช. ผู้เข้าสอบ 96,796 คน คะแนนเฉลี่ย 26.88 คะแนน, สพฐ. เข้าสอบ 475,533 คน คะแนนเฉลี่ย 26.55 คะแนน, เมืองพัทยา เข้าสอบ 1,014 คน คะแนนเฉลี่ย 24.07 คะแนน ตามลำดับ

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แขก บุญมาทัน (2555 : ง-ช) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการวิจัยและนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ด้วยโจทย์วิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่นมะขามหวานเพื่อรองรับสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นการวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาครูและนักศึกษาที่จะเป็นครูของท้องถิ่นให้มีทักษะด้านการวิจัยจากโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เป็นระบบ และสามารถกระจายสู่การศึกษาระดับโรงเรียน รวมทั้งชุมชนในท้องถิ่น 2. พัฒนาและแก้ปัญหาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน จากการใช้ผลงานวิจัยโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น 3. พัฒนาหลักสูตรมาตรฐานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 4. พัฒนางานวิจัยเครือข่ายที่มีประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาประเทศอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ ผู้ร่วมการวิจัยเป็น คณาจารย์ในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต กลุ่มพื้นฐานการศึกษา จำนวน 1 คน กลุ่มวิชา วัสดุและประเมินผล จำนวน 1 คน โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน และโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 4 คน นักศึกษาที่ร่วมวิจัยเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2,3 และ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 และโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 307 คน เป็นผู้ปฏิบัติการในโครงการวิจัย เป็นผลผลิตของโครงการวิจัยในด้านการพัฒนาบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาทักษะการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ 1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น 2. แบบสัมภาษณ์เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมะขามหวาน 3. แบบฝึกทักษะการวิจัย เรื่องการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมะขามหวาน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมภาษณ์และการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการวิจัยและรวบรวมข้อมูลจากผู้ร่วมวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการประชุมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยของผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปเนื้อหา ข้อมูลจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาสรุปผลเป็นรายบุคคลและเป็นความถี่ ค่าร้อยละในภาพรวมและ ข้อมูลจากแบบฝึกทักษะการวิจัยฯ นำมาสรุปเป็นรายบุคคลและเป็นความถี่ ค่าร้อยละในภาพรวม **สรุปผลการวิจัย** 1. การพัฒนาครูและนักศึกษาที่จะเป็นครูของท้องถิ่นให้มีทักษะด้านการวิจัยจากโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เป็นระบบ และสามารถกระจายสู่การศึกษาระดับโรงเรียน รวมทั้งชุมชนในท้องถิ่น พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เด่นชัดที่สุด คือ มะขามหวาน มีภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับมะขามหวานที่เด่นชัดที่สุด มะขามแช่อิ่มและมีข้อเสนอแนะ คือ เป็นการศึกษาที่ดีมากเพราะเป็นการกระตุ้น

ให้เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยจากโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่น : การสืบค้นข้อมูลสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า มีนักศึกษาที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างเชื่อถือได้ ในการสืบค้นข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.89 นักศึกษาที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างเชื่อถือได้ ในการสืบค้นข้อมูลครั้งที่ 2 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.66 นักศึกษาที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างเชื่อถือได้ ในการสืบค้นข้อมูลครั้งที่ 3 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 62.95 ผลการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยจากโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่น : ทักษะการตั้งโจทย์วิจัย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ General ในครั้งที่ 1 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 36.15 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ General ในครั้งที่ 2 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 51.81 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ General ในครั้งที่ 3 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64 นักศึกษาที่มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ Specific ในครั้งที่ 1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.69 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ Specific ในครั้งที่ 2 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 59.04 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ Specific ในครั้งที่ 3 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.07 นักศึกษาที่มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ Key Question ในครั้งที่ 1 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.07 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ Key Question ในครั้งที่ 2 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 48.19 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับตั้งโจทย์วิจัยได้ระดับ Key Question ในครั้งที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 33.74 ผลพัฒนานักศึกษาชั้นปีที่ 3 ศึกษาระเบียบวิธีวิจัย ผูกสร้างโจทย์วิจัย สมมติฐาน การกำหนดตัวแปร การสร้างแผนการเก็บข้อมูล ฯลฯ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้ศึกษามาในปีที่ 1-2 เป็นแกนนำของภูมิปัญญา พบว่า นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับระบุโจทย์วิจัย (Key Question) ในครั้งที่ 1 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับระบุโจทย์วิจัย (Key Question) ในครั้งที่ 2 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับระบุโจทย์วิจัย (Key Question) ในครั้งที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายในครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายในครั้งที่ 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายในครั้งที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการตั้งสมมติฐาน (Hypothesis) ในครั้งที่ 1 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการตั้งสมมติฐาน (Hypothesis) ในครั้งที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการตั้งสมมติฐาน (Hypothesis) ในครั้งที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการ (Methods) ในครั้งที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการ (Methods) ในครั้งที่ 2 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการ (Methods) ในครั้งที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับผลที่ได้/ข้อมูล (Results) ในครั้งที่ 1 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับผลที่ได้/ข้อมูล (Results) ในครั้งที่ 2 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับผลที่ได้/ข้อมูล (Results) ในครั้งที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการแปลความหมายข้อมูล (Discussion, Evaluation) ในครั้งที่ 1 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการแปลความหมายข้อมูล (Discussion, Evaluation) ในครั้งที่

ที่ 2 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการแปลความหมายข้อมูล (Discussion, Evaluation) ในครั้งที่ 3 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 นักศึกษามีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการข้อสรุป (Conclusion) ในครั้งที่ 1 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการข้อสรุป (Conclusion) ในครั้งที่ 2 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีทักษะการวิจัยเกี่ยวกับการข้อสรุป (Conclusion) ในครั้งที่ 3 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ผลการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยจากโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า นักศึกษานำทักษะการวิจัยไปสู่การดำเนินการวิจัยดังเรื่องต่อไปนี้ การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเก็บมะขามหวานในอุณหภูมิที่แตกต่างกัน การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชา วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้จากสวนมะขามหวาน โยเกิร์ตมะขามหวานเพื่อสุขภาพ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชา วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สารที่ 3.1 สารและสมบัติของสาร โดยวิธีการประยุกต์สารจากพืชมะขามหวาน การย้อมสีกระดาษโดยใช้วัสดุจากต้นมะขามหวาน การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง หน่วยของสิ่งมีชีวิต และหน่วยการดำรงชีวิตของพืชจากสวนมะขามหวาน ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการปรับมะขามเปรี้ยวให้เป็นมะขามหวาน โยเกิร์ตมะขามหวานเพื่อสุขภาพ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาประวัติมะขามหวานในจังหวัดเพชรบูรณ์ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ส่วนประกอบและโครงสร้างของพืชดอก วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กรณีศึกษาดอกมะขามหวานและพืชในสวนมะขามหวาน การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง วงจรชีวิตของพืชดอก วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กรณีศึกษามะขามหวานและพืชในสวนมะขามหวาน การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การสืบพันธุ์แบบอาศัยและไม่อาศัยเพศ วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กรณีศึกษามะขามหวานและพืชในสวนมะขามหวาน โยเกิร์ตมะขามหวานเพื่อสุขภาพ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พันธุกรรมและความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตของโรงเรียนบ้านโตก โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมะขามหวาน การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมของพืชในแต่ละรุ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กรณีศึกษามะขามหวานและพืชในสวนมะขามหวาน การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พืชใบเลี้ยงเดี่ยวและพืชใบเลี้ยงคู่ วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กรณีศึกษามะขามหวานและพืชในสวนมะขามหวาน การดำเนินกิจกรรมในส่วนนี้มีผลพลอยได้ที่น่าสนใจ คือ นักศึกษาสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการไปเก็บข้อมูลในท้องถิ่นหรือชุมชนของตนเอง ดังนี้ 1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อคนในชุมชนเปลี่ยนไป กล่าวคือ ในตอนแรกคิดว่าชาวบ้านไม่ค่อยฉลาดเมื่อเข้าไปเก็บข้อมูลพบว่า ชาวบ้านมีความรู้ ความสามารถมากกว่าที่เป็นอยู่ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับคนในท้องถิ่นดีขึ้น กล่าวคือ ก่อนที่จะมีการเก็บข้อมูลในท้องถิ่น นักศึกษาคิดว่าตนเองเป็นนักศึกษา เป็นคนที่ได้เรียนสูง จึงไม่สนใจชาวบ้าน ไม่ค่อยพูดคุย หรือสนใจชาวบ้าน ถึงแม้เป็นญาติกันก็ไม่ได้คุยกัน แต่เมื่อได้ดำเนินการเก็บข้อมูลแล้ว นักศึกษา พบว่า ความรู้สึกที่มีต่อชาวบ้านเปลี่ยนไป และความสัมพันธ์ดีขึ้น มีการพูดคุยกัน ทักทายเมื่อพบกันและที่สำคัญชาวบ้านนำผลผลิตที่ได้มาให้ที่บ้านนักศึกษา และบอกว่า ชอบนักศึกษาที่ไม่ถือตัว ลงไปพูดคุยและแก้ปัญหา

ให้ 3. นักศึกษารู้ เข้าใจและรักท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น และรู้สึกสนุกที่ได้พูดคุยและทำงานในท้องถิ่นของตนเอง 4. จากนักศึกษาทั้งหมด จำนวน 307 คน พบว่า มี 1 คนที่สะท้อนความรู้สึกว่า ไม่ประทับใจในตัวชาวบ้านแต่ชอบและมีความรู้ดีขึ้นเกี่ยวกับหมู่บ้านของตนเอง 2. เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน จากการใช้ผลงานวิจัยโจทย์ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น นักศึกษาในชั้นปีที่ 4 จำนวน 17 คน นำผลจากการวิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่นมะขามหวานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในชั้นปีที่ 5 3. เพื่อพัฒนาหลักสูตรมาตรฐานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สามารถพัฒนาโจทย์วิจัยอย่างต่อเนื่อง ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ ยังไม่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเปลี่ยนรายวิชาและอาจารย์ที่สอน และอาจารย์บางส่วนยังเห็นว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระในรายวิชาของตนเอง ดังนั้นจึงไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และยังไม่มีการพัฒนาเป็นหลักสูตรมาตรฐานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 4. เพื่อพัฒนางานวิจัยเครือข่ายที่มีประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาประเทศอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ 1. ครูในโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ต้องการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่นและนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนโดยจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งต้องการให้คณาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นผู้นำ/พี่เลี้ยงให้กับโรงเรียนในการดำเนินการ 2. มีการประชุมเครือข่ายนักวิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ดร.แขก บุญมาทัน. (2556 : ค – ง) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สร้างหลักสูตรฝึกอบรม ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม และประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ดำเนินการกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 196 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอแกน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มีค่าความตรง โดยการวิเคราะห์ค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค เท่ากับ 0.8231 เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับข้อมูลกลับ จำนวน 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.53 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสังเคราะห์เนื้อหา ตอนที่ 2 สร้างหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ด้วยตนเองโดยดำเนินการสร้างหลักสูตรตามแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ ตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร มีกระบวนการ

การพัฒนาหลักสูตร 3 ระบบ คือ ระบบร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้งานและระบบการประเมินหลักสูตร ส่วนเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญาการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษานั้นได้จากการสังเคราะห์เนื้อหาตามตอนที่ 1 ตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ดำเนินการทดลองใช้กับคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย (Purposive Sampling) ดังนี้ รับผิดชอบอาจารย์ที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการวิจัย มีความสนใจและมีเวลาสำหรับการเข้าร่วมโครงการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย เครื่องมือจำนวน 2 ชนิด คือ 1. หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบตามแนวคิดของ Tabata ใน 4 ประการคือ วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล (Evaluation) และ 2. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ค่าความตรง โดยการวิเคราะห์ค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค เท่ากับ 0.8023 การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Post – test Design ดำเนินการทดลอง ดังนี้ชี้แจงเอกสารและกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ ดำเนินการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทำการรวมคะแนนจากการปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม และประเมินผลการฝึกอบรมด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1. คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกอบรม และผลการประเมินจากแบบประเมินการฝึกอบรม นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม ตอนที่ 4 ประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษาโดยเก็บข้อมูลกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย (Purposive Sampling) ดังนี้ รับผิดชอบอาจารย์ที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการวิจัย มีความสนใจและมีเวลาสำหรับการเข้าร่วมโครงการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้เป็นแบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ค่าความตรง โดยการวิเคราะห์ค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค เท่ากับ 0.8154 ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการแจกและรับแบบสอบถามกลับด้วยตัวเอง ในวันสุดท้ายของการฝึกอบรม วิเคราะห์ดังนี้ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

และการสังเคราะห์เนื้อหา สรุปผลการวิจัย 1. ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้ทั้งในภาพรวม รายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับมาก (ภาพรวม $\bar{X} = 3.75$,S.D = 0.57) ยกเว้น ข้อ 1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับแผนที่กระจายความรับผิดชอบและข้อ 5. หลักสูตรที่ท่านสอนมีความร่วมมือกับสถาบันอื่น อยู่ในระดับปานกลาง 2. หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มีส่วนประกอบดังนี้ ส่วนนำ ประกอบด้วย ปก คำชี้แจง ตารางสรุปเวลา กิจกรรม ใบกิจกรรมและใบความรู้ สารบัญ ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา ประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผล (Evaluation) ในรูปแบบของกิจกรรม ใบกิจกรรมและใบความรู้ ภาคผนวก ประกอบด้วย ใบกิจกรรมและใบความรู้ 3. การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พบว่า 3.1 คะแนนของผู้เข้ารับการอบรม คือ ร้อยละ 83.76 และได้รับเกรด A ร้อยละ 100 3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 กล่าวคือ คะแนนของผู้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 3.3 ความคิดเห็นผู้เข้าอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทั้งในภาพรวม รายด้านและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 4. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษาทั้งภาพรวม รายด้าน และรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด

แขก บุญมาทัน และคณะ (2558 : ง-ด) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การจัดการข้อมูลการวัดและประเมินผลการทดสอบ O-NET ของ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2553 และ 2556 ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตร งานวิจัยนี้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล O-NET โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการได้แก่ 1) เพื่อวิเคราะห์วิธีการจัดการข้อมูลผลการวัด-ทดสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน O-NET จากเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์และพิจิตรและโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 8 กลุ่มสาระวิชา โดยใช้ข้อมูลปี 2553 และ 2556 2) เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นรายบุคคล มาวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดที่ต้องพัฒนาของผู้เรียน เพื่อหาแนวทางการพัฒนาตามจุดอ่อน และ 3) เพื่อนำข้อมูลมาจัดการหาจุดอ่อนและจุดที่ต้องพัฒนาในระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัยนี้การวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประกอบด้วย ข้อมูล O-NET จากโรงเรียนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตร ที่สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาการมัธยมศึกษา 40 และ 41 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล จำนวน 21 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง และกราฟไขว้แมงมุม ผลลัพธ์ของงานวิจัยนี้ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล O-NET วิธีการ

บริหารจัดการ O-NET เพื่อพัฒนาการศึกษา สรุปผลการวิจัย ผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 70 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และเป็นครูที่รับผิดชอบงานวิชาการ ให้สัมภาษณ์วิธีการจัดการข้อมูลผลการวัด-ทดสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน O-NET สรุปได้ดังนี้ วิเคราะห์วิธีการจัดการข้อมูล 1. โรงเรียนมีการจัดเก็บคะแนน และแบบทดสอบ (ระดับโรงเรียน/ O-NET) ดังนี้ 1.1 โรงเรียนส่วนใหญ่เก็บคะแนนไว้ที่ฝ่ายวิชาการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งในปัจจุบันเก็บคะแนนไว้ที่คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป 1.2 แบบทดสอบโรงเรียนจัดเก็บไว้ที่ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชา 1.3 ข้อสอบโอเน็ตส่งคืนเขตพื้นที่ หรือสพม. 1.4 ครูออกข้อสอบด้วยตนเอง ยังไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตรหรือทำ Test blueprint 2. โรงเรียนมีการนำผลคะแนน(ระดับโรงเรียน/ O-NET) มาใช้ในการพัฒนานักเรียน ครู และโรงเรียน ดังนี้ 2.1 โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มี การนำคะแนนนักเรียนรายบุคคลของโรงเรียนมาสู่การพัฒนา นักเรียนและครู หรือการพัฒนาการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ 2.2 โรงเรียนทั้งหมดนำผลคะแนนโอเน็ตมาใช้ในการตักเตือนนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้คะแนนโอเน็ตสูงขึ้น แต่ยังไม่มีการนำมาใช้ในการพัฒนาครู 3. โรงเรียนมีวิธีการที่ทำให้ผลคะแนน (ระดับโรงเรียน/ O-NET) สูงขึ้น โดย ใช้การตีวงมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มคะแนนโอเน็ต ซึ่งมีรูปแบบการตีวงดังนี้ 1. สอบก่อนตีวงโดยใช้ข้อสอบโอเน็ตปีที่แล้ว เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เน้นตีวงเด็กปานกลาง เพื่อเพิ่มคะแนน และเป็นเด็กนักเรียนที่เป็นจำนวนมาก ส่วนเด็กเก่ง เชื่อว่าสามารถทำคะแนนได้ แต่เด็กอ่อนไม่ค่อยสนใจทำข้อสอบอยู่แล้ว 2. นำข้อสอบโอเน็ต และฟรีโอเน็ตให้นักเรียนสอบ จากนั้นนำข้อสอบมาหาคุณภาพ หากข้อใดมีความยากสูงจึงนำข้อนั้นมาตีวง 3. ใช้ข้อสอบโอเน็ตเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน 4. จัดเวลาในการตีวงทั้งในเวลาเรียน เวลาเช้า และเย็น 5. จัดครูในการตีวง ทั้งใช้ครูในโรงเรียน แลกเปลี่ยนครูที่เก่ง ยืมครูที่เก่งและจ้างครูมาตีวง 6. วิธีการตีวง คือ โรงเรียนจัดตีวงเอง รวมกลุ่มโรงเรียนในการตีวง และจัดเข้าค่ายเพื่อตีวง 4. ข้อคิดเห็นอื่นๆ ดังนี้ 1. โรงเรียนยังไม่มี การนำผลคะแนนไปใช้ในการพัฒนาครู หรือพัฒนาการศึกษา หากแต่มีการพูดคุยถึงคะแนนโอเน็ต เพื่อเพิ่มคะแนนให้สูงขึ้น 2. จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครู พบคำตอบที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า หลักสูตรไม่สอดคล้องกับนักเรียนทุกกลุ่ม หลักสูตรกว้างเกินไป ข้อสอบโอเน็ตยากเกินไป ข้อสอบโอเน็ตไม่ตรงกับที่ครูสอน 3. พื้นฐานของนักเรียนมีความแตกต่าง เช่น อยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ไม่เรียนต่อ เป็นเด็กที่บกพร่องทางสมองแต่ผู้ปกครองไม่ยอมให้ตรวจ ฯลฯ 4. คะแนนโรงเรียนสูงกว่าคะแนนโอเน็ต เพราะ คะแนนโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นคะแนนเก็บ นักเรียนสอบปลายภาคได้คะแนนน้อย 5. บางโรงเรียนมีความยากลำบากในการสอนซ่อมเสริม เพราะขนาดเรียนในเวลาปกติ นักเรียนยังไม่เข้าเรียนหรือต้องการเรียน ไม่เหมือนบางโรงเรียนที่นักเรียนไปหาที่เรียนพิเศษด้วยตนเองด้วยซ้ำ บริบทของนักเรียนมันต่างกัน เด็กที่โรงเรียนหนึ่งสร้างมาเก่งๆ ก็ไปเข้าโรงเรียนต่างๆในเมือง เด็กที่เหลือคือเด็กที่ไม่สามารถไปไหนได้ แล้วคะแนนโอเน็ตจะสูงได้อย่างไร 6. หลักสูตรมีตัวชี้วัดและเนื้อหากว้าง ทำให้ไม่ตรงกับที่ครูสอน 7. นักเรียนไม่สนใจการสอบโอเน็ตเพราะไม่ต้องการเรียนต่อหรือใช้ผลคะแนน ผลการวัด-ทดสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน O-NET จากเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์และพิจิตรและโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 8 กลุ่มสาระวิชา โดยใช้ข้อมูลปี 2553 และ 2556 มีข้อค้นพบ ดังนี้ ในภาพรวม คะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2553 และ 2556 พบว่า คะแนนสูงสุดของคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนไม่สอดคล้องกัน แต่คะแนนต่ำสุดสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2553 และ 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตทั้งสูงสุดและต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน แต่คะแนนโรงเรียนมีคะแนนสูงสุดไม่สอดคล้องกัน แต่คะแนนต่ำสุดสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เมื่อพิจารณาระดับหน่วยงานต้นสังกัด สรุปได้ดังนี้ เขตพื้นที่การศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 และ 2556 พบว่า ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนคะแนนสูงสุดของโรงเรียนคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนสูงสุดของโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนคะแนนต่ำสุดของโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนในปี 2556 พบว่า คะแนนสูงสุดของคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนมีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ส่วนคะแนนต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่วนคะแนนต่ำสุดของโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หากพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2553 และ 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุดมีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนต่ำสุดไม่สอดคล้องกันกล่าวคือ คะแนนต่ำสุดโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วน ปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และคะแนนโรงเรียนทั้งสูงสุดและต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ส่วนคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ ปี 2556 คะแนนสูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียนในสังกัด สพม. 40 จำนวน 2 โรงเรียน พบดังนี้ โรงเรียนนาเฉลียงพิทยาคม พบว่า ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนทั้งสูงสุดและต่ำสุดมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนต่ำสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในปี 2556 คะแนนสูงสุดของคะแนนโอเน็ตกับคะแนนโรงเรียนไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนสูงสุดของโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนสูงสุดของโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แต่คะแนนต่ำสุดของทั้งคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนมีความสอดคล้องกันคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผลการเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2553 และ 2556 พบว่า คะแนนสูงสุดของโอเน็ตมีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แต่คะแนนต่ำสุดของโอเน็ตไม่สอดคล้องกัน กล่าว คือ ปี 2553 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนโรงเรียนทั้งสูงสุดและต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ปี 2553 คะแนนสูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และปี 2556 คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนร่มเกล้า-เขาค้อ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนต่ำสุดของโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนในปี 2556 คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนทั้งต่ำสุดและสูงสุดมี

ความสอดคล้องกัน คือ สูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างปีการศึกษา 2553 กับ 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตมีคะแนนสูงสุดสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แต่คะแนนต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนต่ำสุดของโอเน็ตคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและต่ำสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และในปี 2556 คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนรายบุคคล พบว่ามีความแตกต่างที่หลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้อง และส่วนใหญ่มีผลคะแนนโอเน็ตน้อยกว่าคะแนนโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 ผลการเปรียบเทียบ คะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2553 และ 2556 มีข้อค้นพบดังนี้ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน ดังนี้ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนโอเน็ตต่ำสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนสูงสุดของโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และคะแนนต่ำสุดของโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนในปี 2556 พบว่า คะแนนสูงสุด ไม่สอดคล้องกัน แต่คะแนนต่ำสุดมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนต่ำสุดทั้งคะแนนโอเน็ตและรายโรงเรียน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 และ ปี 2556 มีข้อค้นพบดังนี้ คะแนนสูงสุดและต่ำสุดของคะแนนโอเน็ตมีความสอดคล้องกัน กล่าว คือ คะแนนสูงสุดของคะแนนโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนต่ำสุดของคะแนนโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนสูงสุดและต่ำสุดของโรงเรียนไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนสูงสุดของโรงเรียนปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ส่วนปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนโรงเรียนต่ำสุด ปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียนในสังกัด พช.เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน พบดังนี้ โรงเรียนบ้านดงมูลเหล็ก พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนในปี 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนทั้งสูงสุดและต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนสูงสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนต่ำสุด มีความสอดคล้องกันคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนในปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุดในปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่วนในปี

[illegible]

[illegible]

[illegible]

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโอเน็ตต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แต่ในปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและต่ำสุดมีความสอดคล้องกัน คือ คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนโอเน็ตน้อยกว่าคะแนนโรงเรียน และมีความแตกต่างที่หลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน พหุ.เขต 3 หรือ เขตพื้นที่การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุดของคะแนนโอเน็ตกับคะแนนโรงเรียน และคะแนนต่ำสุดของคะแนนโอเน็ตกับคะแนนโรงเรียน มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนโอเน็ตกับคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนในปี 2556 คะแนนโอเน็ตสูงสุดกับคะแนนโรงเรียนสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกันคือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุดและต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน คือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโรงเรียน พบว่า คะแนนโรงเรียนสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโรงเรียนต่ำสุดปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนในปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียน จำนวน 2 โรงเรียน พบว่า โรงเรียนอนุบาลบึงสามพัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุดไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ส่วนคะแนนต่ำสุดมีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในปี 2556 ทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนสูงสุดของโอเน็ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า ทั้งคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนสูงสุดและต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และต่ำสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในปี 2556 คะแนนโอเน็ตสูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม และต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนคะแนนโรงเรียน ในปี 2553 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน

อาชีพและเทคโนโลยี คะแนนต่ำสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนในปี 2556 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ คะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

โรงเรียนอนุบาลบึงสามพัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แต่คะแนนต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า ทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดของคะแนนโอเน็ตและคะแนนโรงเรียน ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนในปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และในปี 2556 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านคะแนนโรงเรียน พบว่า ในปี 2553 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนในปี 2556 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนบ้านทรัพย์เกษม มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปี 2556 ทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโอเน็ตต่ำสุด ไม่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในปี 2556 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในด้านคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนโอเน็ตน้อยกว่าคะแนนโรงเรียน และมีความแตกต่างที่หลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุดมีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในปี 2556 คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่าง ปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตทั้งสูงสุดและต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วน

[illegible]

[illegible]

สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโรงเรียนสูงสุด ปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านคะแนนโรงเรียนต่ำสุด ปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วน ปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนตรุณบัณฑิตพิทยา มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปี 2556 พบว่า คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และคะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ สักกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโอเน็ตต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และปี 2556 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนโรงเรียนทั้งสูงสุดและต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในปี 2553 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปี 2556 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ส่วนคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนโอเน็ตน้อยกว่าคะแนนโรงเรียน และมีความแตกต่างที่หลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ (อบจ.พช.) (วังชมภูวิทยาคม) มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปี 2556 พบว่า คะแนนสูงสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แต่มีคะแนนต่ำสุด สอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุดสอดคล้องกันคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโอเน็ตต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน คือ ในปี 2553 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนปี 2556 คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนสูงสุดของโรงเรียน พบว่า ไม่สอดคล้องกัน คือ ในปี 2553 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนในปี 2556 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แต่คะแนนโรงเรียนต่ำสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนโอเน็ตน้อยกว่าคะแนนโรงเรียน และมีความแตกต่างที่หลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน โรงเรียนเทศบาล 3 (ชาล

วิทยา) มีผลคะแนนโรงเรียนและคะแนน O-NET รายโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 และ 2556 ดังนี้ ในปี 2553 คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโอเน็ตสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในปี 2556 พบว่า คะแนนสูงสุด สอดคล้องกันคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน คือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโอเน็ต และคะแนนโรงเรียนระหว่างปี 2553 กับ ปี 2556 พบว่า คะแนนโอเน็ตสูงสุด มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนคะแนนโอเน็ตต่ำสุด ไม่สอดคล้องกัน คือ คะแนนโอเน็ตต่ำสุด ปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนคะแนนโอเน็ตต่ำสุด ปี 2556 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนคะแนนโรงเรียนทั้งคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด พบว่า ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนโรงเรียนสูงสุด ในปี 2553 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และในปี 2556 คะแนนโรงเรียนสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และคะแนนโรงเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

อิศราพร ชัยงาม และดร.แขก บุญมาทัน (2558 : ค-จ) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การวิจัยพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน ผู้ให้ข้อมูลเป็นครูผู้ช่วย ครูชำนาญการ และครูชำนาญการพิเศษ ที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษา มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปี เพศหญิง-ชาย และมีอายุราชการระหว่าง 2 – 17 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือ 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย/เครื่องมือจัดกระทำ จำนวน 6 ชนิด และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 17 ชนิด ซึ่งเครื่องมือแต่ละชนิดมีค่าความตรงโดยใช้การวิเคราะห์ค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.00 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ระหว่างวันที่ 20 พฤศจิกายน – 15 ธันวาคม 2557 ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูล โดยใช้แนวคิด Multisite- case โดยใช้โรงเรียนและข้อมูลพื้นฐานเป็นเกณฑ์ การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการแบบเจาะจง และติดต่อ ประสานงาน และส่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางเมลล์และ Facebook ผ่านระบบ E-CLIP ระยะที่ 2 ระหว่างวันที่ 21-24 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อตรวจเยี่ยม และประเมินผลการดำเนินงานวิจัยตามสภาพจริง พร้อมทั้งรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะ และให้แนวทางในการดำเนินการวิจัย ระยะที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลดำเนินการวิจัยจากการสะท้อนคิดและรวบรวมเอกสาร หลักสูตร และชิ้นงาน (รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครู) ส่งให้ผู้วิจัย ครูและผู้วิจัยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ข้อคิด แนวทาง สะท้อนคิด ในทุกเรื่องทางอินเทอร์เน็ต ผ่านระบบ E-CLIP ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล

ตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้ ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และข้อมูลเชิงคุณภาพนำมาวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ สันเคราะห์เนื้อหา **ผลการวิจัย** 1. การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีมีการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบศึกษาทเรียน โดยบูรณาการภาษาอังกฤษของครู พบว่า ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษและให้เพื่อนครูช่วยกันวิพากษ์ ให้ข้อเสนอแนะ และนำข้อมูลมาปรับแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งยังไม่พบว่ามีผู้บริหารศึกษานิเทศก์มาร่วมวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ครูทุกคนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้ที่ได้รับผิดชอบ เช่น หัวหน้าหมวด หรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการตรวจสอบก่อนสอน และมีบ้างที่ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ เมื่อมองถึงการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า ครูส่วนใหญ่จัดการเรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบคู่กันไป ซึ่งทั้งครูและนักเรียนพอมิทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่บ้างด้วยเป็นโรงเรียนที่เข้าโครงการ EIS สำหรับสื่อที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้นั้น ครูสร้างเอง และมีบางท่านที่โหลดสื่อจากอินเทอร์เน็ตมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งส่วนใหญ่นำเสนอในรูปแบบของ Powerpoint และมีส่วนน้อยที่นำ E-CLIP ขึ้นเว็บ หลังจากเสร็จสิ้นการสอน ครูมีการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนจากข้อเสนอแนะของเพื่อนครูและการสังเกตการณ์สอนเพื่อพัฒนาการสอนในครั้งต่อไป อย่างไรก็ตามการดำเนินการอาจไม่สมบูรณ์นักเนื่องด้วยเวลาและกิจกรรมอื่นๆ ที่ครูและนักเรียนต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่วางแผนจัดการเรียนรู้ 2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่การจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP อยู่ในระดับมาก 4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 5. ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า มีปัญหาเรื่องเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนรู้เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และระบบอินเทอร์เน็ต ที่ช้าและหลุดบ่อย นอกจากนั้นยังมีปัญหาเรื่องการเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง แต่นักเรียนและครูมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น 6. ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วย

กระบวนการ Lesson Study ผ่านระบบ E-CLIP ตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์บางคำที่ครูพูด ทำให้เข้าใจการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษไม่ลึกซึ้งนัก และครูบางท่านยังใช้ Powerpoint ที่ฉายอยู่บนหน้าจอประกอบการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมองหน้าจอไม่เห็นเนื่องจากมีจอคอมพิวเตอร์ขวางอยู่ และมีข้อเสนอแนะให้ครูใช้การสื่อสารด้วยภาษาไทย และภาษาอังกฤษควบคู่กันไป และนำเอกสารประกอบการสอนและสื่อที่ใช้ประกอบการสอนลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งนักเรียนสามารถเข้ามาศึกษาเมื่อไรก็ได้และทุกคนเห็นได้ชัดเจนพร้อมกัน 7 การถอดบทเรียนจากการวิจัยพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesson Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า ครูที่มีวิทยฐานะสูงมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานได้ตามกระบวนการ Lesson Study ผ่านระบบ E-CLIP และครูส่วนใหญ่ต้องการการพัฒนาองค์ความรู้ที่ต้องปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างเป็นระบบครบวงจร โดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน นอกจากนี้ยังพบว่า ครูมีกิจกรรมที่นอกเหนือจากที่วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมาก ทำให้ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

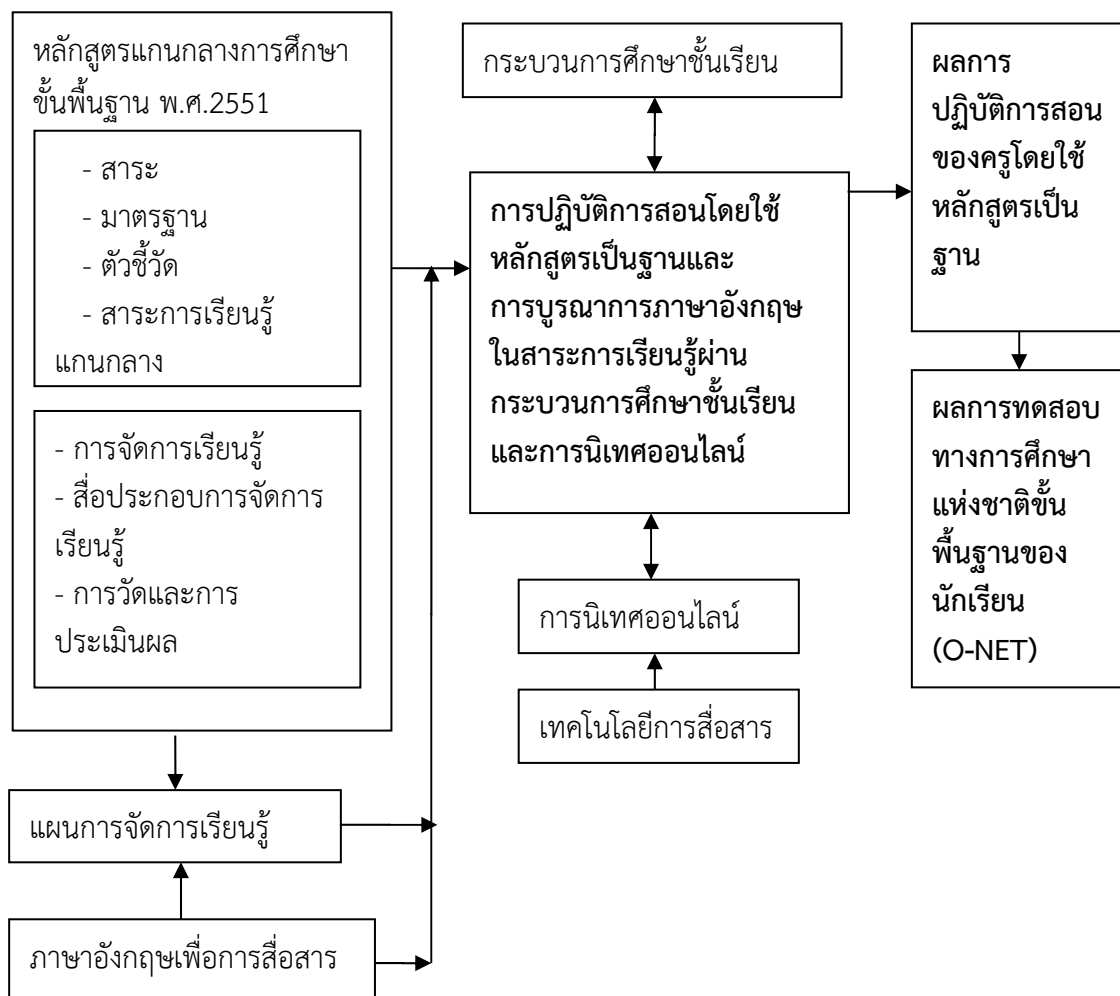
อิสราพร ชัยงามและ แยก บุญมาทัน. (2558 : ค-ง) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 โดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษาบทเรียน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ : ระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์หลัก คือเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40 โดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษาบทเรียนและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับชั้นเรียน 2. เพื่อศึกษาผลการวิพากษ์แต่ละวงรอบตามกระบวนการ Lesson Study 3. เพื่อศึกษาทักษะการบูรณาการภาษาอังกฤษของครูในสาระการเรียนรู้ 4. เพื่อศึกษาทักษะการใช้เทคโนโลยีผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ของครู 5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเพื่อนครู ต่อการสอนของครูตามรูปแบบใหม่ 6. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการพัฒนาครูโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษาบทเรียนและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ 7. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบใหม่ 8. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนของครูตามรูปแบบใหม่ ผู้ให้ข้อมูลมีตำแหน่งเป็นครูชำนาญการ และครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนในสังกัดสพม.40 จำนวน 3 คน นักเรียนจำนวน 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 11 ชนิด คือ 1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยกระบวนการ Lesson study สำหรับครู 2. แบบบันทึกพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับชั้นเรียน 3. แบบบันทึกผลการวิพากษ์แต่ละวงรอบตามกระบวนการ Lesson Study (จำนวน 6 วงรอบ เครื่องข่าย 4 วงรอบ) 4. แบบบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากการวิพากษ์ 5. แบบประเมินทักษะการบูรณาการภาษาอังกฤษของครูในสาระการเรียนรู้ 6. แบบประเมินทักษะการใช้เทคโนโลยีผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ของครู 7. แบบวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของครูตามกระบวนการ Lesson Study 8. แบบสอบถามความคิดเห็นของเพื่อนครู ต่อการสอนของครูตามรูปแบบใหม่ 9. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการพัฒนาครูโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษาบทเรียนและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสาร

อิเล็กทรอนิกส์ 10. แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบใหม่ 11. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนของครูตามรูปแบบใหม่ ดำเนินการวิจัย ดังนี้ ดำเนินการพัฒนาคูแกล่นำในวันที่ 27-28 เมษายน 2558 ณ หอประชุม โรงเรียนเพชรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ แนะนำตัวเองสำหรับผู้วิจัยที่สพม.40 เข้าพบจำนวน 3 ครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้ง ได้ชี้แจงงานวิจัย วิธีการดำเนินงาน บทบาทหน้าที่ของบุคคลฝ่ายต่างๆ รายชื่อครูแกล่นำ และเครือข่าย เอกสารที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย หนังสือแจ้งไปยังโรงเรียน โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัย รายละเอียด วิธีการเข้า-ออก หรือตรวจสอบข้อมูลในโปรแกรม เอกสารที่ครูต้องดำเนินการ โดยนำข้อมูลทั้งหมดมอบให้อำนาจการสพม.40 ทั้งในรูปของเอกสารและแผ่นซีดี นอกจากนั้นยังได้รับฟัง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปัญหา อุปสรรคและความต้องการของสพม.40 ผู้วิจัยใช้การโทรศัพท์ติดตามงาน และนัดหมายการนิเทศที่โรงเรียน ออกติดตาม นิเทศงาน จำนวน 4 ครั้ง เพื่อติดตามงาน ให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขปัญหา และรับฟังปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการวิจัย และ ใช้การโทรศัพท์กระตุ้น ครูแกล่นำและครูเครือข่ายเป็นระยะ วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้ ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลเชิงคุณภาพนำมาวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหา สรุปผลการวิจัย 1. พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับชั้นเรียน พบว่า ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และ ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ถึงร้อยละ 70 เนื่องจากมีการยืดหยุ่นกิจกรรมตามสภาพการ เวลา และความพร้อมของนักเรียน สื่อ อุปกรณ์ 2. ผลการวิพากษ์แต่ละวงรอบตามกระบวนการ Lesson Study พบว่า ครูที่เข้าร่วมโครงการดำเนินการวิพากษ์กันเอง โดยมีครูภาษาอังกฤษเป็นผู้ทำ หน้าที่ในการวิพากษ์คำ ประโยคให้ถูกต้องตามหลักวิชาภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามครูไม่ค่อยได้ ดำเนินการวิพากษ์ตามกระบวนการที่เต็มรูปแบบ ด้วยข้อจำกัดของเวลาและภาระงาน 3. ทักษะ การบูรณาการภาษาอังกฤษของครูในสาระการเรียนรู้ พบว่า ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในการ จัดการเรียนรู้ประมาณ 30-40 % ซึ่งครูพยายามในการใช้คำศัพท์ และมีบ้างที่ครูพยายามพูดทั้ง ประโยค แต่ส่วนใหญ่ครูมักพูดสื่อสารกับนักเรียนเป็นคำ ๆ และเป็นคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการเรียน 4. ทักษะการใช้เทคโนโลยีผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ของครู พบว่า ครูมีทักษะการใช้เทคโนโลยี ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นอย่างดี หากแต่ครูไม่มีเวลาในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และ ครูยังไม่กล้าที่จะนำเสนอผลการสอนของตนเองลงในระบบเนื่องจากกลัวว่าอาจส่งผลการจัดการ เรียนรู้ของตน 5. ความคิดเห็นของเพื่อนครู ต่อการสอนของครูตามรูปแบบใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่ครู เห็นว่าการสอนของครูตามรูปแบบใหม่อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก 6. ความคิดเห็นของครูที่มี ต่อการพัฒนาครูโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษาบทเรียนและการบูรณาการ ภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปาน กลาง ถึงระดับมาก 7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบใหม่ พบว่า นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 8. ความพึง พอใจของผู้เรียนต่อการสอนของครูตามรูปแบบใหม่ พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนของ ครูตามรูปแบบใหม่อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอน ของครูตามรูปแบบใหม่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 2 นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูมากขึ้น ข้อ

3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และข้อ 10 นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังรูป

รูป 2.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research & Develop : R&D)

ผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย เป็น 4 ระยะ ดังนี้

3.1 ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.2 ระยะที่ 2 การพัฒนา (Develop : D₁) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์เอกสาร(Documentary research)

3.3 ระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ศึกษาผลระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

การดำเนินกิจกรรมในระยะนี้ มี 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pre-Posttest Desing

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตร

เป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

กิจกรรมที่ 3 ศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

3.4 ระยะที่ 4 การพัฒนา (Develop : D₂) การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

รายละเอียดดังนี้

3.1 ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁)

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มสาระการเรียนรู้ อายุงาน วุฒิการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนิยามศัพท์เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์

5. นำร่างแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรวมข้อคำถาม การปรับปรุงภาษาเพื่อให้ชัดเจนขึ้น ให้ถามตรงประเด็น และมีจำนวนน้อยข้อ

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตัวเอง ดังนี้

1. โทรศัพท์ติดต่อนักหมายครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนัดวัน เวลา และสถานที่ที่สะดวกในการให้สัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ตามวันเวลาและสถานที่ที่นัดหมายพร้อมจดบันทึกผลการสัมภาษณ์ และอ่านสรุปให้กลุ่มตัวอย่างฟังเพื่อยืนยันข้อมูลที่ได้รับ

3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณเมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์

4. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกให้ข้อมูลตามวันเวลา และสถานที่นัดหมาย ผู้วิจัยได้ติดต่อขอเปลี่ยนแปลงวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ ทำให้ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครบ 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลในขั้นตอนนี้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ในส่วนของข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในส่วนของสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis)

3.2 ระยะที่ 2 การพัฒนา (Develop : D₁)

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์เอกสาร(Documentary research)

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากระยะที่ 1 เพื่อนำมาดำเนินการจัดทำแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

2. จัดทำ(ร่าง) รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์จากแนวทางใน 1 และเอกสารประกอบรูปแบบ ประกอบด้วย

2.1 Power Point เรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน : การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.2 แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.3 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

3. นำ(ร่าง) รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และเอกสารประกอบรูปแบบให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องเชิงวิชาการและการนำไปใช้ พบว่า มีค่า IOC.อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 และเนื้อหามีความถูกต้องเชิงวิชาการสามารถนำไปใช้ได้

3.1 Power Point มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) อยู่ระหว่าง 0.66-1.0

3.2 แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.0

3.3 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) อยู่ระหว่าง 0.66-1.0

3.4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) อยู่ระหว่าง 0.66-1.0

4. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. นำไปสนทนากลุ่มกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เลือกแบบเจาะจงตามความสนใจของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติตามได้ในการนำรูปแบบไปใช้

6. ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

7. ทำการทดลองใช้กับครูที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้ (เฉพาะส่วนการพัฒนาครู โดยมีเอกสารประกอบการพัฒนา ดังนี้ Power Point แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้)

7.1 ทำการทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาความเหมาะสม เวลา ปฏิบัติของครูในการเข้ารับการอบรม โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรด้วยตนเอง และทำการอบรมเป็นเวลา 4 วัน ในวันเสาร์ และอาทิตย์ คือในวันที่ 7-8 ตุลาคม และ 14 – 15 ตุลาคม 2560 ณ ห้องประชุม 1225 อาคาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การทดลองในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าอบรมให้ข้อมูลว่า การอบรมยาวนานเกินไป ควรปรับเป็น 2 วัน เสาร์ – อาทิตย์ครูให้ข้อเสนอแนะว่าเป็นการพัฒนาครูที่ดีที่สุด ตั้งแต่อบรมมายังไม่เคยรู้มากเท่าครั้งนี้ และควรพัฒนาเป็นหลักสูตรอบรมครูทั้งประเทศ โดยเฉพาะครูที่บรรจุใหม่

7.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาปรับรูปแบบการอบรมเป็น 2 วัน

7.3 ทำการทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบ ผลการพัฒนาความรู้ของครูโดยการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อน-หลังอบรม และสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อการอบรม โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรด้วยตนเอง และทำการอบรมเป็นเวลา 2 วัน คือในวันที่ 28-29 ตุลาคม 2560 ณ ห้องประชุม 1225 อาคาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การทดลองในครั้งนี้ พบว่า

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบโดยใช้ค่า $E_1/E_2 = 84.33/83.42$

2. ค่าความยากรายข้อของข้อสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.36 – 0.74

3. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.36 – 0.78

7.3 ทำการทดลองใช้ครั้งที่ 3 กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบ ผลการพัฒนาความรู้ของครูโดยการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อน-หลังอบรม และสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อการอบรม โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรด้วยตนเอง และทำ

การอบรมเป็นเวลา 2 วัน คือในวันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2560 ณ.ห้องประชุม 1225 อาคาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การทดลองในครั้งนี้ พบว่า

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบโดยใช้ค่า $E_1/E_2 = 86.75/87.33$
2. ค่าความยากรายข้อของข้อสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.77
3. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.33 - .076
4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ = 0.824
5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม = 0.989
6. คะแนนสอบหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

8. จัดทำรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และเอกสารประกอบเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

การคำนวณประสิทธิภาพของรูปแบบ ดำเนินการดังนี้

การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X_1$		แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนทุกคน
N		แทน จำนวนผู้เรียน
A		แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน

เรียน

2. การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum X_2$		แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน
N		แทน จำนวนผู้เรียน
B		แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

กำหนดประสิทธิภาพของรูปแบบ ที่ 80/80

การยอมรับประสิทธิภาพ

กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ± 2.5 โดยแปลความได้ดังนี้

1. ได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากที่ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพได้เท่ากับหรือมากกว่า 82.5/82.5
2. ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้พอดี จากที่ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพได้เท่ากับ 80/80
3. ได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากที่ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพได้เท่ากับหรือต่ำกว่า 77.5/77.5

3.3 ระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R₂)

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ศึกษาผลการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

การดำเนินกิจกรรมในระยะนี้ มี 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pre-Posttest Desing

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัด

เทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และเอกสารประกอบ จำนวน 3 ชนิด คือ Power Point แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรม เรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ เครื่องมือแต่ละชนิดมีวิธีการสร้าง ดังกล่าวแล้วในระยยะที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประสานงานกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ครู

2. จัดเตรียมเอกสารประกอบการดำเนินการพัฒนาองค์ความรู้ เรื่องการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน : การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้เอกสารประกอบดังนี้

2.1 Power Point เรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน : การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.2 แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.3 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

3. ในการดำเนินการพัฒนาในครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ดำเนินการพัฒนาครูในวันเสาร์ อาทิตย์ที่ 25-26 พฤศจิกายน 2560 ณ ห้องประชุม 1225 อาคาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3.2 กิจกรรมในการพัฒนาครู ประกอบด้วย

3.2.1 พิธีเปิด

3.2.2 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.3 สอบก่อนอบรม

3.2.4 ดำเนินการอบรมและฝึกปฏิบัติการตามกำหนดการ

3.2.4 เมื่อเสร็จสิ้นการอบรม

1) สอบหลังเรียน

2) ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอน โดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

3.3 แจ้งภาระงาน และกำหนดการปฏิบัติกิจกรรมตามรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียน และการนิเทศออนไลน์ ดังนี้

3.3.1 ภาระงาน

1) ครูนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2) ผู้วิจัย และศึกษานิเทศก์ ทำการวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้

3.3.2 แจ้งกำหนดการปฏิบัติการตามรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ใช้ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลการพัฒนาก่อนหลังหลังด้วยค่าที (t-test)

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียน (3 รอบ) และการนิเทศออนไลน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ จำนวน 4 ชนิด คือแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบแบบสอบถาม

ทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูและแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

เครื่องมือแต่ละชนิดมีลักษณะและวิธีการสร้าง ดังนี้

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษารูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และเอกสารประกอบรูปแบบ

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

5. นำร่างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.)พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาที่ใช้เพื่อให้ชัดเจนขึ้น ถ้ามตรงประเด็น และมีจำนวนน้อยข้อ

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นการบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ดังนี้

1. ศึกษาแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์แผนการจัดการเรียนรู้และอุปกรณ์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม
3. เขียนข้อคำถามตาม 2
4. จัดทำร่างแบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
5. นำร่างแบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.)พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาที่ใช้เพื่อให้ชัดเจนขึ้น และถามตรงประเด็น
6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ
7. จัดทำแบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ

แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบดังนี้

1. ศึกษาแบบปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษา ชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์แผนการจัดการเรียนรู้และอุปกรณ์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติการสอน การใช้ทักษะภาษาอังกฤษและการนิเทศออนไลน์

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ

5. นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีเยอะ ดังนี้ควรตัดข้อที่สามารถตอบได้ออก จะทำให้มี ข้อคำถามน้อยลง ผู้ตอบอยากตอบ

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ

แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู

แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระ การเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นรายการประเมินทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูมีลักษณะเป็น มาตรฐานค่า 5 ระดับ และการเรียงลำดับ

มาตรฐานค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์แผนการจัดการเรียนรู้และอุปกรณ์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู

5. นำร่างแบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาที่ใช้เพื่อให้ชัดเจนขึ้น และถามตรงประเด็น

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์แผนการจัดการเรียนรู้และอุปกรณ์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

5. นำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาที่ใช้เพื่อให้ชัดเจนขึ้น และถามตรงประเด็น

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินและสอบถามตามข้อคำถามของเครื่องมือแต่ละชนิด ยกเว้น การแบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ที่ผู้วิจัยให้ครูดำเนินการประเมินตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในกิจกรรมนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis)

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	มากที่สุด
3.41 - 4.20	มาก
2.61 - 3.40	ปานกลาง
1.81 - 2.60	น้อย
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์เช่นนี้ยึดหลักการให้ช่วงห่างหรือพิสัยของคะแนนทุกระดับเท่ากันเมื่อกำหนดน้ำหนักคะแนนระดับมากที่สุด มาก ปานกลางน้อย และ น้อยที่สุด เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ พิสัยเป็น $5-1 = 4$ เฉลี่ยแต่ละช่วงห่างกัน $4/5 = 0.8$

กิจกรรมที่ 3 ศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 ที่เรียนกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้มี 3 ชนิด คือ แบบสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

เครื่องมือแต่ละประเภทยมีลักษณะและวิธีการสร้าง ดังนี้

1. แบบสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ผู้วิจัยจัดทำในรูปแบบของตารางด้วยตนเองเพื่อใช้สรุปผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียน

2. แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และการเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และการเรียงลำดับ

มาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์แผนการจัดการเรียนรู้และอุปกรณ์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

5. นำร่างแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.)พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาที่ใช้เพื่อให้ชัดเจนขึ้น และถามตรงประเด็น

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดประเด็นคำถาม

3. เขียนข้อคำถามตาม 2

4. จัดทำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

5. นำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC.)พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาที่ใช้เพื่อให้ชัดเจนขึ้น และถามตรงประเด็น

6. ผู้วิจัยปรับตามข้อเสนอแนะ

7. จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนโดยแจกเครื่องมือแต่ละชนิดให้นักเรียนดำเนินการในช่วงโม่งสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ และผู้วิจัยรอรับกลับด้วยตนเอง ทำให้ได้ข้อมูลครบ 100 %

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในกิจกรรมนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis)
2. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	มากที่สุด
3.41 - 4.20	มาก
2.61 - 3.40	ปานกลาง
1.81 - 2.60	น้อย
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์เช่นนี้ยึดหลัก การให้ช่วงห่างหรือพิสัยของคะแนนทุกระดับเท่ากันเมื่อกำหนดน้ำหนักคะแนนระดับมากที่สุด มาก ปานกลางน้อย และ น้อยที่สุด เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ พิสัยเป็น $5-1 = 4$ เฉลี่ยแต่ละช่วงห่างกัน $4/5 = 0.8$

3.4 ระยะที่ 4 การพัฒนา (Develop : D₂)

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ในระยะนี้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยในระยะที่ 1-3 มาทำการปรับรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research & Develop : R&D)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

นำเสนอใน 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

4.4 ตอนที่ 4 นำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ดังตาราง 4.1 - 4.2

ตาราง 4.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน (n = 40)

ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
☐ ชาย	11	27.5
☐ หญิง	29	72.5
2. อายุ		
☐ ต่ำกว่า 25 ปี	11	27.5
☐ 25-30 ปี	8	20.0
☐ 31-35 ปี	8	20.0
☐ 36-40 ปี	3	7.5
☐ 41-45 ปี	5	12.5
☐ 46-50 ปี	2	5.0
☐ 51-55 ปี	2	5.0
☐ 56-60 ปี	1	2.5
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้		
☐ ภาษาไทย	6	15.0
☐ สังคมศึกษาฯ	10	25.0

ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
☐ ภาษาอังกฤษ	8	20.0
☐ คณิตศาสตร์	7	17.5
☐ วิทยาศาสตร์	9	22.5
4. อายุงาน		
☐ ต่ำกว่า 5 ปี	9	22.5
☐ 6-10 ปี	10	25.0
☐ 11-15 ปี	8	20.0
☐ 16-20 ปี	7	17.5
☐ 20 ปีขึ้นไป	6	15.0
5. วุฒิการศึกษา		
☐ ปริญญาตรี	17	42.5
☐ ปริญญาโท	23	57.5

จากตาราง 4.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 อายุงาน 6-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5

ตาราง 4.2 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ (n = 40)

ข้อคำถาม	ความถี่	ร้อยละ
สภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบัน		
1. ใช้แบบเรียนจากสำนักพิมพ์	40	100.00
2. งานนอกเยาะ ทั้งอบรม ทั้งประเมิน กิจกรรม กีฬา เยอะมาก	40	100.00
3. โหลดเอกสารที่โรงเรียนต้องการเพื่อส่งตามที่กำหนด แต่สอนตามที่เคยสอน	38	95.00
4. ต้องช่วยเหลือตัวเองทุกเรื่อง ศึกษานิเทศก์มีน้อยดูแลไม่ทั่วถึง	35	87.50
5. สื่อไม่ค่อยใช้ ถ้าใช้ก็โหลดในเน็ตอย่างเดียว	34	85.00
6. นักเรียนทำแบบฝึกตามแบบฝึกของสำนักพิมพ์	31	77.50
7. ไม่เคยวิเคราะห์หลักสูตรเอง มีเยาะในเน็ต โหลดมาเพื่อส่ง แผนการสอนที่ส่งก็โหลดจากเน็ต	29	72.50
8. บางครั้งมีปัญหา แต่ไม่รู้จะถามใคร ครูเราก็เหมือน ๆ กัน ความรู้เท่า ๆ กัน	26	65.00
9. สอนตามตัวหนังสือยังไม่ค่อยทัน กิจกรรมก็คิดสอนเอง บางครั้งเห็นในเน็ต ถ้าดีก็นำมาสอน	21	52.50

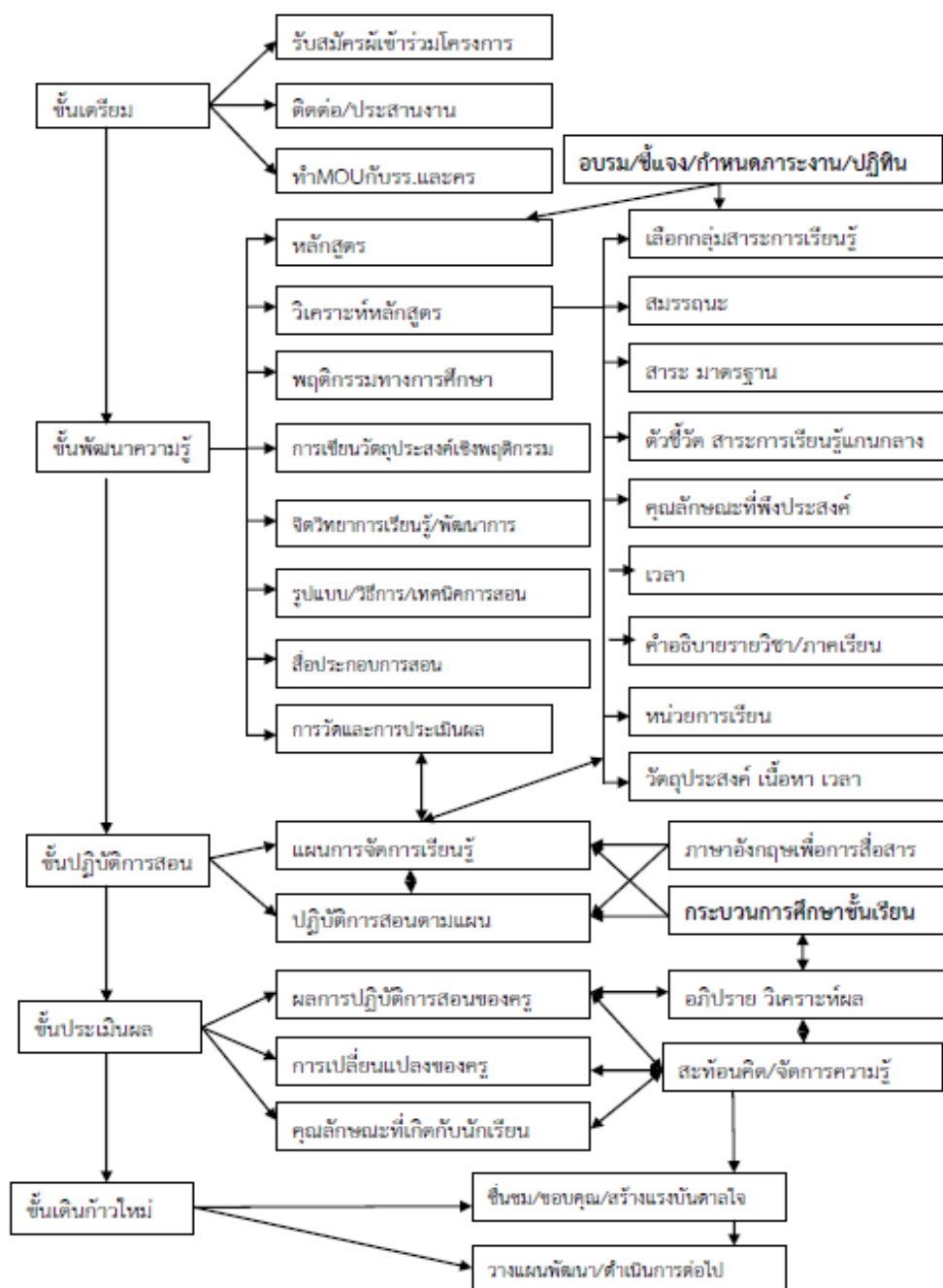
ข้อคำถาม	ความถี่	ร้อยละ
10. ครูจัดทำใบงานและให้นักเรียนค้นคว้าต่อเพื่อรวบรวมความรู้และทำรายงาน	17	42.50
11. ครูตั้งใจสอนนะแต่นักเรียนเดี๋ยวนี้มีหลายแบบ	14	35.00
12. ตอนทำผลงานทางวิชาการ ผลงานก็ไม่ได้ใช้กับนักเรียนจริงทั้งหมด คือใช้บ้างบางส่วน	13	32.5
13. ไม่มีการพูดคุยกันในเรื่องวิชาการ หวัง ยิ่งผลงานทางวิชาการแต่ละคนเก็บเงียบ	10	25.00
14. ออกข้อสอบเองตามประสา	9	22.50
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการศึกษาในปัจจุบัน		
1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนลดลง ที่ดีๆ ก็ไปตัวเอง หรือเวลาที่มีสอบก็ตัวให้เป็นพิเศษ	38	95.00
2. ครูไม่ค่อยมีเวลาสอน	34	85.00
3. นักเรียนก็ทำแบบฝึก ใบงานตามสำนักพิมพ์ไป	37	92.50
4. ไม่รู้ว่าสอนตรงหลักสูตรหรือเปล่า เพราะไม่เคยได้วิเคราะห์หลักสูตรจริงเพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ทำให้ไม่รู้ว่าหลักสูตรมีเป้าหมายอะไร และนักเรียนเรียนครบตามที่หลักสูตรหรือเปล่านั้นไม่รู้	26	65.00
5. นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	18	45.00
6. ครูจัดการเรียนรู้ตามที่สำนักพิมพ์ทำขาย นักเรียนได้เรียนตามนั้น	18	45.00
ความต้องการในการพัฒนาตนเอง		
1. อยากรู้ว่าหลักสูตรให้สอนอะไรอย่างถูกต้อง	35	87.50
2. ต้องการพัฒนาตนเองโดยมีพี่เลี้ยงเข้าไปดู ไปสอนที่โรงเรียนเลย จะได้เห็นสภาพ เพราะบางทีอบรมความรู้ดี แต่ไปถึงโรงเรียนก็ใช้ไม่ได้	32	80.00
3. วิธีการจัดการเรียนรู้	28	70.00
4. การวัดและประเมินผล การสร้างแบบทดสอบ	27	67.50
5. การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	26	65.00
6. การเขียนแผนการสอน	21	52.50
7. การสร้างสื่อ	20	50.00
8. จิตวิทยานักเรียน	14	35.00
ความต้องการการพัฒนาด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์		
1. อยากให้นักวิชาการมาพาครูทำการสอนตั้งแต่เริ่มแรก คือการวิเคราะห์หลักสูตร จนวัดและประเมินผลเลย	40	100.00
2. มีการฝึกทำหลาย ๆ รอบ มาดูตลอด	31	77.50
3. เมื่อเกิดปัญหาถามได้ตลอดเวลา	30	75.00

ข้อคำถาม	ความถี่	ร้อยละ
4. ฝึกให้ครูใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ใช้พูดคำศัพท์บางคำเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ และกล้าพูด	24	60.00
5. น่าจะมีการอบรมก่อน และร่วมกันกำหนดว่าต้องทำอะไรบ้าง	20	50.00
6. มาเป็นพี่เลี้ยงตลอดเทอม เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้เอง	18	45.00

จากตาราง 4.2 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ของครู ดำเนินการโดยใช้เอกสารสิ่งพิมพ์ของ สำนักพิมพ์ ยังไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง ทำให้เกิดปัญหาที่นักเรียนว่ายังไม่ได้รับการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด อย่างไรก็ตามครูส่วนใหญ่ยังต้องการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบโดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดทำคำอธิบายรายวิชา จนกระทั่งถึงการวัดและ ประเมินผลโดยบูรณาการภาษาอังกฤษเข้าไปใช้ในการสื่อสาร และนำปัญหาไปสู่การพัฒนาการเรียน ในรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน การพัฒนาในครั้งนี้ ควรมีการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันและจัดการพัฒนาครูที่โรงเรียน รวมทั้งมี การสังเกตการณ์ในชั้นเรียนด้วย โดยมีผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการเป็นพี่เลี้ยง และสามารถ ติดต่อสื่อสารถามปัญหาได้ตลอดเวลา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและ การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระ การเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ นำเสนอเป็นภาพได้ดังรูป 4.1

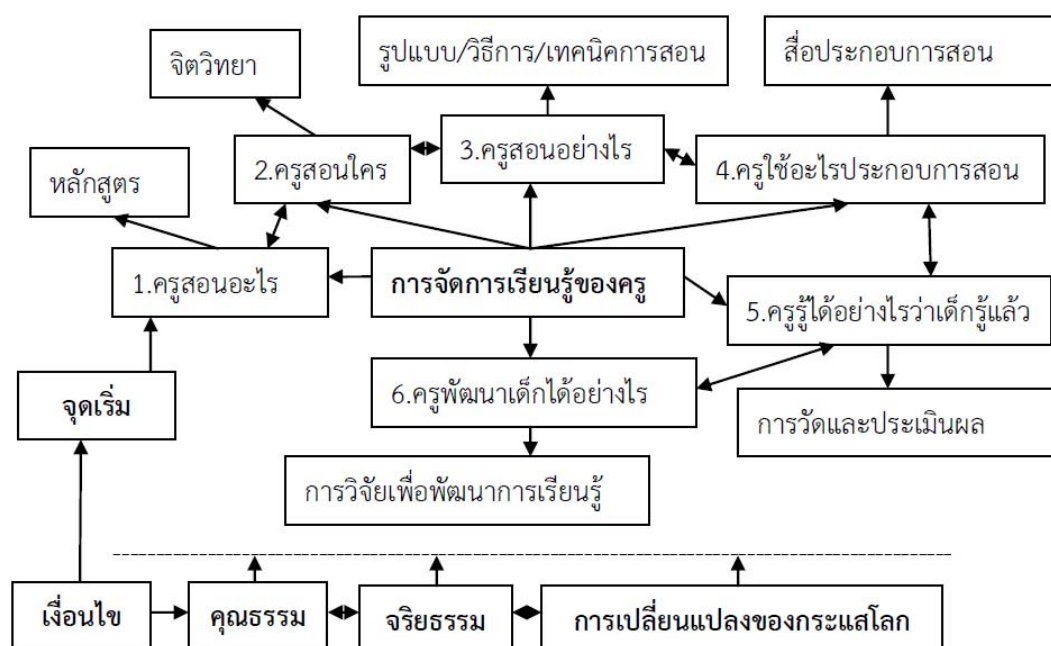
รูป 4.1 รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

จากรูป 4.1 นำเสนอรายละเอียดได้ดังนี้

รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ มี 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียม (Prepare : P) ในขั้นนี้ประกอบด้วย กิจกรรม 3 กิจกรรมคือ
 - 1.1 รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ ในขั้นตอนนี้อาจดำเนินการโดยนักวิชาการ หรือผู้บริหาร ซึ่งอาจเป็นนโยบายในการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบครบวงจร
 - 1.2 ติดต่อ/ประสานงาน ในขั้นตอนนี้ ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายให้ ผู้รับผิดชอบดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อนัดหมายกำหนดการในขั้นต่อไป
 - 1.3 ทำMOUกับโรงเรียนและครู เป็นการสร้างข้อตกลงในการดำเนินการพัฒนาครูตาม รูปแบบโดยการจัดทำความร่วมมือ (MOU) ระหว่างผู้บริหารที่มีครูร่วมโครงการ และครูที่ร่วมโครงการ เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติงานที่ต้องดำเนินกิจกรรมร่วมกันตลอดระยะเวลาในการพัฒนาครู
2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K)

ในขั้นนี้เป็นการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบครบวงจรโดยเริ่มจากการฉายภาพรวมทั้งหมด และแยกลงรายละเอียดในแต่ละภาพย่อย การพัฒนาในขั้นนี้ใช้ระยะเวลาดำเนินการในภาพรวม จำนวน 2 วัน และพัฒนาภาพย่อยตามความต้องการของครูและพี่เลี้ยงเพื่อเสริมสมรรถทางวิชาชีพครู ภาพรวมและภาพย่อย ดังรูป 4.2

รูป 4.2 องค์ความรู้ในการพัฒนาครูทั้งระบบ

จากรูป 4.2 การพัฒนาครูเพื่อความเป็นเลิศในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อนักเรียนเริ่มจากคำถามที่ว่า

1. ครูสอนอะไร : ครูต้องสอนตามที่หลักสูตรกำหนดเป็นอย่างน้อย หรือขั้นพื้นฐาน
2. ครูสอนใคร : ครูสอนนักเรียน ครูต้องรู้จักนักเรียนเป็นสำคัญ ครูต้องเข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

3. ครูสอนอย่างไร : ครูต้องรู้และนำรูปแบบ/วิธีการ/เทคนิคการจัดการเรียนรู้มาใช้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่สอนและนักเรียน

4. ครูใช้อะไรประกอบการสอน : ครูต้องรู้และนำสื่อประกอบการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

5. เมื่อครูสอนแล้ว รู้ได้อย่างไรว่านักเรียนรู้แล้ว : ครูต้องรู้เรื่องการวัดและประเมินผลทั้งในส่วนของเครื่องมือและวิธีการ

6. เมื่อรู้ว่ามีนักเรียนรู้/ไม่รู้ตามที่หลักสูตรกำหนด ครูจะพัฒนานักเรียนได้อย่างไร : ครูต้องรู้เข้าใจ และนำการวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียนมาใช้ในการพัฒนานักเรียน

จากคำถามสามารถสรุปได้ว่า สิ่งที่ครูต้องรู้ 6 ประการ คือ หลักสูตร จิตวิทยา รูปแบบ/วิธีการ/เทคนิคการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งส่วนประกอบทั้ง 6 นี้ต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน เปรียบดังการติดกระดุม ซึ่งกระดุมเม็ดแรกคือ หลักสูตร ถ้าติดกระดุมเม็ดแรกถูก โอกาสที่จะติดกระดุมเม็ดต่อไปถูกก็มีมาก หากติดกระดุมเม็ดแรกผิด แม้ติดกระดุมเม็ดอื่น ๆ ถูก ก็อาจผิดพลาดได้ ดังนั้น หลักสูตร หรือ การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้จึงเป็นกระดุมเม็ดแรกที่ครูต้องตระหนักและดำเนินการอย่างถูกต้องเพื่อกระดุมเม็ดต่อไป

3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A)

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ครูนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนามาสู่การดำเนินการ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำกำหนดการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีเอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ คือ สื่อ และเครื่องมือวัดผล

เมื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ในขั้นตอนนี้เริ่มใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนมาช่วยในการพัฒนาครู โดยเริ่มจากการวิพากษ์แผน ซึ่งอาจวิพากษ์โดยผู้บริหาร เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการ จากนั้นครูนำข้อเสนอแนะไปสู่การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

ครูปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยอาจมีผู้บริหาร เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการเข้าไปช่วยสังเกตการสอนในห้องเรียน

เมื่อครูสอนเสร็จสิ้นแล้ว ครูและผู้บริหาร เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการทำการสะท้อนคิดเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้านรูปแบบของแผน องค์ประกอบต่าง ๆ ในแผน และเวลาที่ใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ การวัดและการประเมินผล ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู การใช้จิตวิทยาในการเรียนการสอน โดยสะท้อนคิดทั้งความถูกต้องของส่วนประกอบแต่ละส่วน และความสอดคล้องสัมพันธ์กันขององค์ประกอบแต่ละส่วน

ครูนำสาระที่ได้จากการสะท้อนคิดหลังสอนมาทำการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในรอบต่อไป และให้ข้อเสนอแนะในการรับการพัฒนาในเรื่องที่ยังไม่ชัดเจน ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจมีการพัฒนาครูในหลาย ๆ เรื่อง ที่ครูร้องขอเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น

4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A)

ในขั้นนี้เป็นการประเมินผลเพื่อพัฒนา เป็นการประเมิน/สะท้อนความคิดในภาพรวม หลังจากที่ได้ครูได้รับการพัฒนามาแล้ว อาจเป็น การประเมินหลังเสร็จสิ้นการพัฒนา 3 รอบ หรือเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ ดำเนินการโดยครูและผู้บริหาร เพื่อนครู ศิกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการครั้งต่อไป ซึ่งประเด็นในการประเมินประกอบด้วย

1. วิธีการพัฒนา เช่น การใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนในการพัฒนา การอบรมให้ความรู้ องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการพัฒนา รูปแบบการพัฒนา การนิเทศออนไลน์ การบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษ

2. ผลที่เกิดขึ้นกับครูทั้งผลที่เกิดจากการปฏิบัติการสอน และการเปลี่ยนแปลงด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยของครู

3. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

4. ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมองผลกระทบกับเพื่อนครู โรงเรียน และผู้ปกครอง

5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways : N)

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูต้องดำเนินการตามรอบ 1-4 ด้วยตนเอง แต่ยังคงมีการการใช้สื่อออนไลน์ในการปรึกษากับพี่เลี้ยง และครูเริ่มชวนเพื่อนครูเพื่อเริ่มพัฒนาตามที่ครูได้รับการพัฒนา โดยครู เปลี่ยนฐานะมาเป็นพี่เลี้ยงให้กับเพื่อนครู ในขั้นตอนนี้เน้นการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC มาใช้เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูโดยเพื่อนครู

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พีแคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาคูแบบพีแคน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียม (Prepare : P) 2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K) 3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A) 4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A) 5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways : N)

เอกสารประกอบรูปแบบ (เอกสารนอกเล่ม) ประกอบด้วย

1. Power Point เรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน : การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2. แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

นำเสนอใน 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ดังตาราง 4.3 – 4.4

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทีของการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบ (n = 40)

ผลการทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t-test	df	Sig.
หลังอบรม	14.7500	2.66747	13.133	39	0.00**
ก่อนอบรม	7.6750	2.54586			

**ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตาราง 4.3 การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบ พบว่า ครูมีคะแนนหลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและ การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์สูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
หัวข้อการบรรยาย	4.5875	.41429	มากที่สุด
1.1 กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน	4.6500	.48305	มากที่สุด
1.2 การเชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ : การวิเคราะห์หลักสูตร จิตวิทยาสำหรับผู้เรียนวิธีการจัดการเรียนรู้สื่อและ นวัตกรรมการวัดและการประเมินผลและแผนการจัดการ เรียนรู้	4.5750	.50064	มากที่สุด
1.3 กลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียน : การวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้	4.6000	.49614	มากที่สุด
1.4 รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.5250	.50574	มากที่สุด
สถานที่/ด้านการบริการ	4.6050	.40380	มากที่สุด
2.1 สถานที่จัดการอบรมมีความเหมาะสมกับรูปแบบ โครงการ	4.5500	.50383	มากที่สุด
2.2 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร กระตือรือร้นเต็มใจให้บริการ	4.6500	.48305	มากที่สุด
2.3 การชี้แจงและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการให้บริการที่ ชัดเจน	4.5750	.50064	มากที่สุด
2.4 ความสามารถของวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้	4.6000	.49614	มากที่สุด
2.5 การเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามหรือมีส่วนร่วม	4.6500	.48305	มากที่สุด
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ	4.5750	.34530	มากที่สุด
3.1 มีกระบวนการและขั้นตอนเป็นระบบชัดเจน	4.4750	.50574	มาก
3.2 ระยะเวลาดำเนินการมีความเหมาะสม	4.6000	.49614	มากที่สุด
3.3 มีการประสานงานและการประชาสัมพันธ์	4.5250	.50574	มากที่สุด
3.4 มีเอกสาร/ข้อมูลต่างๆ ประกอบการอบรมให้บริการ	4.7000	.46410	มากที่สุด
ด้านความรู้ความเข้าใจ/คุณภาพในการให้บริการ	4.3750	.41986	มาก
4.1 ความรู้ที่ได้รับตรงตามวัตถุประสงค์/ความต้องการของ ผู้เข้าอบรม	4.1250	.72280	มาก
4.2 ความรู้ความเข้าใจ <u>ก่อน</u> เข้าอบรม	2.2500	.89872	น้อย
4.3 ความรู้ความเข้าใจ <u>หลัง</u> เข้าอบรม	4.6250	.49029	มากที่สุด
การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	4.5667	.43494	มากที่สุด
5.1 เนื้อหาที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันและการทำงานได้	4.5750	.50064	มากที่สุด

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
5.2 เอกสาร/สื่อ/นวัตกรรมที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.5750	.50064	มากที่สุด
5.3 ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้	4.5500	.50383	มากที่สุด
รวม	4.5625	.25820	มากที่สุด

จากตาราง 4.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.5625$, S.D. = .25820)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านความรู้ความเข้าใจ/คุณภาพในการให้บริการ

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ข้อ 3.1 มีกระบวนการและขั้นตอนเป็นระบบชัดเจน ข้อ 4.1 ความรู้ที่ได้รับตรงตามวัตถุประสงค์/ความต้องการของผู้เข้าอบรม อยู่ในระดับมาก และข้อ 4.2 ความรู้ความเข้าใจ ก่อน เข้า อบรม อยู่ในระดับน้อย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้กระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ดังตาราง 4.5 – 4.21

ตาราง 4.5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 1

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำ	17	42.50	23	57.50

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
แผนการจัดการเรียนรู้				
2. การเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	8	20.00	32	80.00
3. การเลือกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	8	20.00	32	80.00
4. การเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	18	45.00	22	55.00
5. เลือกเนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	9	22.50	31	77.50
6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	37	92.50	3	7.50
7. วัดดูประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามตัวชี้วัด	6	15.00	34	85.00
8. เขียนวัดดูประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	5	12.50	35	87.50
9. เลือกการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	3	7.50	37	92.50
10. เลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	0	0.00	40	100.00
11. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	5	12.50	35	87.50
12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	32	80.00	8	20.00
13. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	21	52.50	19	47.50
14. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	17	42.50	23	57.50
15. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	2	5.00	38	95.00
16. เครื่องมือการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัดดูประสงค์	2	5.00	38	95.00
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัดดูประสงค์	2	5.00	38	95.00
18. แนวทางการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อทำวิจัย	7	17.50	33	82.50

จากตาราง 4.5 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 1 พบว่า ครมมากกว่าร้อยละ 50 ไม่ทำตามที่ได้รับการอบรม แต่ยังคงดำเนินการตามปกติ คือดาวน์โหลดแผนการจัดการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต ยกเว้นข้อ 6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา 12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน

ตาราง 4.6 ค่าความถี่และค่าร้อยละของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 2

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	34	85.00	6	15.00
2. การเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	34	85.00	6	15.00
3. การเลือกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	34	85.00	6	15.00
4. การเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	28	70.00	12	30.00
5. เลือกเนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	33	82.50	7	17.50
6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	39	97.50	1	2.50
7. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามตัวชี้วัด	18	45.00	22	55.00
8. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	18	45.00	22	55.00
9. เลือกการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	19	47.50	21	52.50
10. เลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	18	45.00	22	55.00
11. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	18	45.00	22	55.00
12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	34	85.00	6	15.00
13. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	36	90.00	4	10.00
14. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	28	70.00	12	30.00
15. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับ	19	47.50	21	52.50

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
เนื้อหา				
16. เครื่องมือการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	19	47.50	21	52.50
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	19	47.50	21	52.50
18. แนวทางการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อทำวิจัย	23	57.50	17	42.50

จากตาราง 4.6 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 2 พบว่าครูมากกว่าร้อยละ 50 ทำตามที่ได้รับการอบรม ยกเว้นข้อ 7. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามตัวชี้วัด ข้อ 8. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง ข้อ 9. เลือกการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ข้อ 10. เลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ข้อ 11 11. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา ข้อ 15. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา ข้อ 16. เครื่องมือการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และข้อ 17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยอบรมความรู้เพิ่มเกี่ยวกับการเขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบ/วิธีการ/เทคนิคการสอน สื่อประกอบการสอน การวัดและประเมินผล

ตาราง 4.7 ค่าความถี่และค่าร้อยละของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 3

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	36	90.00	4	10.00
2. การเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	37	92.50	3	7.50
3. การเลือกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	37	92.50	3	7.50
4. การเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	34	85.00	6	15.00
5. เลือกเนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	35	87.50	5	12.50
6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	40	100.00	0	0.00
7. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามตัวชี้วัด	29	72.50	11	27.50
8. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	27	67.50	13	32.50

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
9. เลือกการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	36	90.00	4	10.00
10. เลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	24	60.00	16	40.00
11. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	24	60.00	16	40.00
12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	37	92.50	3	7.50
13. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	37	92.50	3	7.50
14. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	31	77.50	9	22.50
15. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	33	82.50	2	17.50
16. เครื่องมือการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	33	82.50	2	17.50
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	33	82.50	2	17.50
18. แนวทางการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อทำวิจัย	34	85.00	6	15.00

จากตาราง 4.7 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ 3 พบว่าครูร้อยละ 100 ทำตามที่ได้รับกรอบรม

จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ครั้ง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวครูด้านการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้ : แผนการจัดการเรียนรู้ แสดงผลการเปลี่ยนแปลงได้ดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ค่าความถี่ของการทำ/ไม่ทำตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 รอบ

ประเด็น	ทำ/ครั้งที่			ไม่ทำ/ครั้งที่		
	1	2	3	1	2	3
1. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	17	34	36	23	6	4
2. การเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	8	34	37	32	6	3

ประเด็น	ทำ/ครั้งที่			ไม่ทำ/ครั้งที่		
	1	2	3	1	2	3
3. การเลือกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	8	34	37	32	6	3
4. การเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	18	28	34	22	12	6
5. เลือกเนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	9	33	35	31	7	5
6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	37	39	40	3	1	0
7. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามตัวชี้วัด	6	18	29	34	22	11
8. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	5	18	27	35	22	13
9. เลือกการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	3	19	36	37	21	4
10. เลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	0	18	24	40	22	16
11. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	5	18	24	35	22	16
12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	32	34	37	8	6	3
13. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	21	36	37	19	4	3
14. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	17	28	31	23	12	9
15. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	2	19	33	38	21	2
16. เครื่องมือการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	2	19	33	38	21	2
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	2	19	33	38	21	2
18. แนวทางการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อทำวิจัย	7	23	34	33	17	6

จากตาราง 4.8 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมีพัฒนาเพิ่มขึ้นในทุกข้อ

ตาราง 4.9 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 1

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. การเลือกสาระการเรียนรู้	37	92.50	3	7.50
2. การวิเคราะห์หลักสูตร	17	42.50	23	57.50
3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	8	20.00	32	80.00
4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู	4	10.00	36	90.00
5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก	7	17.50	33	82.50
6. การปฏิบัติการสอน	32	80.00	8	20.00
7. การสะท้อนผลหลังสอน	34	85.00	6	15.00
8. การปรับปรุงเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอนรอบใหม่	29	72.50	11	27.50

จากตาราง 4.9 ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 1 พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติ การสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด ยกเว้นข้อ 2. การวิเคราะห์หลักสูตร ข้อ 3. การจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ 4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครูและข้อ 5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก

ตาราง 4.10 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 2

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. การเลือกสาระการเรียนรู้	40	100.00	0	0.00
2. การวิเคราะห์หลักสูตร	34	85.00	6	15.00
3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	27	67.50	13	32.50
4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู	11	27.50	29	72.50
5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก	34	85.00	6	15.00
6. การปฏิบัติการสอน	37	92.50	3	7.50
7. การสะท้อนผลหลังสอน	35	87.50	5	12.50
8. การปรับปรุงเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอน รอบใหม่	33	82.50	7	17.50

จากตาราง 4.10 ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 2 พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติ การสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด ยกเว้นข้อ 4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู

ตาราง 4.11 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 3

ประเด็น	ทำ		ไม่ทำ	
	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. การเลือกสาระการเรียนรู้	40	100.00	0	0.00
2. การวิเคราะห์หลักสูตร	36	90.00	4	10.00
3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	36	90.00	4	10.00
4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู	24	60.00	16	40.00
5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก	40	100.00	0	0.00
6. การปฏิบัติการสอน	40	100.00	0	0.00
7. การสะท้อนผลหลังสอน	40	100.00	0	0.00
8. การปรับปรุงเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอน รอบใหม่	36	90.00	4	10.00

จากตาราง 4.11 ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 3 พบว่า ครูปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด

ตาราง 4.12 ค่าความถี่ของการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ จำนวน 3 รอบ

ประเด็น	ทำ			ไม่ทำ		
	1	2	3	1	2	3
1. การเลือกสาระการเรียนรู้	37	40	40	3	0	0
2. การวิเคราะห์หลักสูตร	17	34	36	23	6	4
3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	8	27	36	32	13	4
4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู	4	11	24	36	29	16
5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก	7	34	40	33	6	0
6. การปฏิบัติการสอน	32	37	40	8	3	0
7. การสะท้อนผลหลังสอน	34	35	40	6	5	0
8. การปรับปรุงเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอนรอบใหม่	29	33	36	11	7	4

จากตาราง 4.12 การปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบของครูมีพัฒนาเพิ่มขึ้นในทุกข้อ อย่างไรก็ตามยังพบว่าการวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยเพื่อนครูยังน้อยกว่าการวิพากษ์โดยกลุ่มคนอื่น ๆ

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนจากการใช้รูปแบบ

ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนา	4.6000	.49614	มากที่สุด
2. การเปลี่ยนแปลงทักษะการทำงานของครู	4.6000	.49614	มากที่สุด
3. การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวกับวิชาชีพครู	4.6000	.49614	มากที่สุด
4. ความมั่นใจและความรู้ในการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้	4.5250	.50574	มากที่สุด
5. ความมั่นใจและความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	4.5000	.50637	มากที่สุด
6. ความมั่นใจและความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	4.6250	.49029	มากที่สุด
7. ความมั่นใจและความรู้ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้	4.6000	.49614	มากที่สุด
8. ความมั่นใจและความรู้ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	4.5250	.50574	มากที่สุด

9. ความมั่นใจและความรู้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้	4.5250	.50574	มากที่สุด
10. ความมั่นใจและความรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	4.6250	.49029	มากที่สุด
11. การเปลี่ยนแปลงด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียน	4.5250	.50574	มากที่สุด
12. การเปลี่ยนแปลงด้านทักษะพิสัยของผู้เรียน	4.7000	.46410	มากที่สุด
13. การเปลี่ยนแปลงด้านจิตพิสัยของผู้เรียน	4.5750	.50064	มากที่สุด
14. การเปลี่ยนแปลงด้านสมรรถนะของผู้เรียน	4.6750	.47434	มากที่สุด
15. การเปลี่ยนแปลงด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน	4.5250	.50574	มากที่สุด
16. การบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน	4.5250	.50574	มากที่สุด
17. การนิเทศออนไลน์	4.6000	.49614	มากที่สุด
18. การนิเทศโดยเพื่อนครูและผู้บริหาร	4.6000	.49614	มากที่สุด
รวม	4.5806	.23935	มากที่สุด

จากตาราง 4.13 ความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนจากการใช้รูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งภาพรวมและทุกข้อคำถาม ($\bar{X} = 4.5806$, S.D. = .23935)

นอกจากนั้นยังกล่าวถึงปัญหา อุปสรรค และให้ข้อเสนอแนะ ดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1. ผู้บริหาร และเพื่อนครูไม่มีเวลานิเทศ	ผู้นิเทศควรเป็นนักวิชาการหรือศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้	38	95.00
2. ภาระงานมาก กิจกรรมมาก เกิดความเครียดในการดำเนินกิจกรรม	ควรให้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาครูและการลดภาระงานด้านอื่นของครู เพื่อให้มีเวลาจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่	36	90.00
3. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับครูอย่างเดียว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ผู้บริหาร ผู้ปกครอง นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด เป็นต้น	ขอความร่วมมือ / ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อประโยชน์โดยตรงของนักเรียน ซึ่งทุกฝ่ายต้องเข้าร่วมกัน (มีบางโรงเรียนบอกว่า ผู้ปกครองไม่ค่อยสนใจ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่อยู่กับปู่ตายาย มีปัญหาพ่อแม่เล็กกัน)	24	60.00

4. ครูไม่สอนตามหลักสูตร จาก การเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ เห็นชัดเลยว่า ครูสอนไม่ตรงตามที่ หลักสูตรกำหนด ดังนั้นถ้าครูได้มี การทบทวนทั้งระบบเหมือนการ พัฒนาในครั้งนี้ เชื่อว่าผลการเรียน และคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ของ นักเรียนต้องเพิ่มขึ้น	กำหนดให้เป็นนโยบายในการพัฒนาครู	21	52.50
5. ศึกษาניתเทศก์และพี่เลี้ยงพูดกัน ไปคนละทิศคนละทาง	ควรมีการอบรมศึกษานิตเทศก์ ผู้บริหาร และพี่เลี้ยงเพื่อให้การนิตเทศ คำตอบหรือ การวิพากษ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	18	45.00
6. การจัดการศึกษาทุกระดับควร ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อ ความต่อเนื่องและยั่งยืน	จัดทำเป็นนโยบายในระดับประเทศให้ กระทรวงศึกษาธิการ	15	37.50
7. การพัฒนาครูครั้งนี้ดีมาก ตั้งแต่ เคยได้รับการพัฒนามา มีครั้งนี้ที่รู้ ดี รู้ครบถ้วนและนำไปใช้ได้มาก ที่สุด อยากให้ครูทุกคนได้รับการ พัฒนา เพราะไม่ใช่ได้รับความรู้ อย่างเดียว ยังได้รับการพัฒนา ทักษะชีวิต การแลกเปลี่ยนมุมมอง ชีวิต การเพิ่มความสุขอย่างง่าย ๆ วิธีคิด และเครือข่ายระหว่างครูผู้ ปฏิบัติและนักวิชาการที่ผลิตครู	ควรมีอีกอย่างต่อเนื่องและเพิ่มปริมาณครู ให้ครบทุกคน	11	27.50

จากตาราง 4.14 ผู้ร่วมวิจัยหรือกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า รูปแบบการพัฒนาครูในครั้งนี้สามารถพัฒนาครูให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน และยังต้องการนักวิชาการเพื่อเป็นพี่เลี้ยงในการดำเนินการพัฒนาตลอดระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนา

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครูครั้งที่ 1

ด้าน/ข้อความ	ผลการประเมิน		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
การออกเสียง (Pronunciation)	4.5313	.39705	มากที่สุด
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ	4.5750	.50064	มากที่สุด

ด้าน/ข้อความ	ผลการประเมิน		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก	4.5750	.50064	มากที่สุด
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว	4.5250	.50574	มากที่สุด
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	4.4500	.50383	มากที่สุด
คำศัพท์ (Vocabulary)	4.5875	.36051	มากที่สุด
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	4.6000	.49614	มากที่สุด
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	4.5750	.50064	มากที่สุด
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	4.6000	.49614	มากที่สุด
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	4.5750	.50064	มากที่สุด
ไวยากรณ์ (Grammar)	4.5437	.29897	มากที่สุด
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	4.4750	.50574	มากที่สุด
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	4.5750	.50064	มากที่สุด
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	4.5500	.50383	มากที่สุด
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง	4.5750	.50064	มากที่สุด
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	4.5437	.29897	มากที่สุด
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	4.6000	.49614	มากที่สุด
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	4.5750	.50064	มากที่สุด
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	4.4750	.50574	มากที่สุด
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	4.5250	.50574	มากที่สุด

จากตาราง 4.15 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู พบว่าครูส่วนใหญ่ประเมินตนเองอยู่ในระดับ 1

นอกจากนั้นครูยังประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู ซึ่งผลการประเมิน ดังตาราง

ตาราง 4.16 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	19	47.50
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	7	17.50
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	4	10.00
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	3	7.50

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	2	5.00
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	2	5.00
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	1	2.50
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	1	2.50
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	1	2.50

จากตาราง 4.16 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู พบว่าครูส่วนใหญ่ประเมินตนเองอยู่ในระดับ 1

ตาราง 4.17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู ครั้งที่ 2

ด้าน/ข้อความ	ผลการประเมิน		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
การออกเสียง (Pronunciation)	3.9375	.54523	มาก
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ	4.1250	.60712	มาก
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก	4.0250	.69752	มาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว	3.8000	1.04268	มาก
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	3.8000	.79097	มาก
คำศัพท์ (Vocabulary)	3.6563	.52099	มาก
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	3.6750	.69384	มาก
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	3.7000	.96609	มาก
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	3.6500	.97534	มาก
4. ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์	3.6000	.63246	มาก
ไวยากรณ์ (Grammar)	3.6500	.41138	มาก
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	3.7750	.61966	มาก
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	3.8250	.78078	มาก
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	3.6250	.80662	มาก
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง	3.3750	.83781	ปานกลาง
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	3.6750	.50064	มาก
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	3.5750	.78078	มาก
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	3.7500	.80861	มาก

ด้าน/ข้อความ	ผลการประเมิน		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	3.7500	.83972	มาก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุذب้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	3.6250	.77418	มาก

จากตาราง 4.17 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู พบว่า ครูประเมินตนเองอยู่ในระดับทักษะที่ 1 – 2 เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามครูยังประเมินว่า ครูมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมาก

นอกจากนั้นครูยังประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู ซึ่งผลการประเมิน ดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	15	37.50
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	5	12.50
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	6	1.50
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	5	12.50
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	3	7.50
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	3	7.50
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	1	2.50
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	1	2.50
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	1	2.50

จากตาราง 4.18 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู พบว่าครูส่วนใหญ่ประเมินตนเองอยู่ในระดับ 1

ตาราง 4.19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู ครั้งที่ 3

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
การออกเสียง (Pronunciation)	3.4188	.53526	ปานกลาง
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ	3.2500	.89872	ปานกลาง

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก	3.5000	.78446	ปานกลาง
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว	3.4000	1.05733	ปานกลาง
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	3.5250	.96044	มาก
คำศัพท์ (Vocabulary)	3.2187	.43185	ปานกลาง
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	3.4000	.70892	ปานกลาง
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	3.0250	.89120	ปานกลาง
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	3.0500	.90441	ปานกลาง
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	3.4000	.70892	ปานกลาง
ไวยากรณ์ (Grammar)	3.3188	.49674	ปานกลาง
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	3.2500	.89872	ปานกลาง
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	3.1250	.85297	ปานกลาง
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	3.4000	.84124	ปานกลาง
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง	3.5000	.84732	ปานกลาง
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	3.4875	.53394	ปานกลาง
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	3.3250	.91672	ปานกลาง
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	3.4750	.78406	ปานกลาง
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	3.5750	.87376	ปานกลาง
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	3.5750	.74722	มาก

จากตาราง 4.19 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู พบว่า ครูประเมินตนเองอยู่ในระดับทักษะที่ 1 – 2 เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามครูยังประเมินว่า ครูมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง

นอกจากนั้นครูยังประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู ซึ่งผลการประเมิน ดังตาราง 4.20

ตาราง 4.20 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครู

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	11	27.50
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	6	15.0

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	6	15.0
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	6	15.0
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	5	12.5
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	3	7.5
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	1	2.5
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	1	2.5
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	1	2.5

จากตาราง 4.20 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู พบว่าครูส่วนใหญ่ประเมินตนเองอยู่ในระดับ 1

ตาราง 4.21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
กระบวนการพัฒนาความรู้	4.4667	.43885	มาก
1. ความรู้ที่ได้รับตรงกับความต้องการ	4.6000	.49614	มากที่สุด
2. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้	4.4250	.50064	มาก
3. วิธีการอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	4.3750	.49029	มาก
การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอน	4.5321	.22410	มากที่สุด
4. ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา	4.8000	.40510	มากที่สุด
5. ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	4.2250	.42290	มาก
6. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เหมาะสม	4.4500	.50383	มากที่สุด
7. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	4.5500	.55238	มากที่สุด
8. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับคำอธิบายรายวิชา	4.4750	.50574	มาก
9. วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด	4.4750	.50574	มาก
10. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	4.7500	.43853	มากที่สุด
การใช้จิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้	4.4917	.32015	มาก
11. การให้การเสริมแรง	4.3000	.46410	มาก
12. การให้ฝึกปฏิบัติ	4.5000	.50637	มาก

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
13. การใช้การลงโทษ	4.6750	.47434	มากที่สุด
วิธีการจัดการเรียนรู้	4.5111	.23577	มาก
14. การเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	4.4750	.50574	มากที่สุด
15. เลือกกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา	4.4250	.50064	มาก
16. เลือกกิจกรรมสอดคล้องกับผู้เรียน	4.7250	.45220	มากที่สุด
17. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	4.3000	.46410	มาก
18. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู	4.7250	.45220	มากที่สุด
19. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	4.3250	.52563	มาก
20. กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4.4500	.50383	มาก
21. สถานที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม	4.5750	.50064	มากที่สุด
22. วัสดุ/อุปกรณ์เหมาะสมในการจัดกิจกรรม	4.6000	.49614	มากที่สุด
การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้	4.4917	.21334	มาก
23. การเลือกสื่อเหมาะสมกับผู้เรียน	4.7000	.51640	มากที่สุด
24. การเลือกสื่อเหมาะสมกับวัตถุประสงค์	4.3750	.49029	มาก
25. การเลือกสื่อเหมาะสมกับเนื้อหา	4.3500	.48305	มาก
26. สื่อมีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.7250	.45220	มากที่สุด
27. การนำสื่อให้เพื่อนครูวิพากษ์	4.3750	.54006	มาก
28. การนำสื่อให้ผู้รู้เรื่องสื่อวิพากษ์	4.5250	.55412	มากที่สุด
29. การทดลองใช้ก่อนสอนจริง	4.6500	.48305	มากที่สุด
30. การปรับปรุงสื่อ	4.2000	.40510	มาก
31. มีการประเมินผลการใช้สื่อจากผู้เรียน	4.5250	.50574	มากที่สุด
การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	4.5167	.23943	มากที่สุด
32. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์	4.6250	.49029	มากที่สุด
33. การเลือกรูปแบบของเครื่องมือวัดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.4000	.49614	มาก
34. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับพฤติกรรมทางการศึกษา	4.5500	.50383	มากที่สุด
35. การวิเคราะห์จำนวนข้อคำถาม	4.7000	.46410	มากที่สุด
36. การสร้างข้อคำถามตามพฤติกรรมทางการศึกษา	4.2500	.43853	มาก
37. การให้เพื่อนครูประเมินเครื่องมือวัดผล	4.6750	.52563	มากที่สุด
38. การให้ผู้รู้/ศึกษานิเทศก์ประเมินเครื่องมือวัดผล	4.3500	.48305	มาก
39. การนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น	4.3750	.49029	มาก
40. การปรับปรุงเครื่องมือวัดผล	4.7250	.45220	มากที่สุด

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	4.4313	.33005	มาก
41. การทำวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียนจากผลการวัดและประเมินผลตามการวิเคราะห์หลักสูตร	4.2250	.47972	มาก
42. การใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนานักเรียน	4.4750	.50574	มาก
43. ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.7750	.42290	มากที่สุด
44. การเขียนรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียน	4.2500	.43853	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้	4.5550	.27730	มากที่สุด
45. ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้	4.5250	.50574	มากที่สุด
46. ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง	4.7250	.45220	มากที่สุด
47. ท่านสามารถเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้	4.4250	.50064	มาก
48. ท่านสามารถเขียนองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง	4.4250	.50064	มาก
49. ท่านจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้	4.6750	.47434	มากที่สุด
การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้	4.5167	.26635	มากที่สุด
50. ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ	4.6250	.49029	มากที่สุด
51. ท่านมีความรู้/ทักษะภาษาอังกฤษ	4.4750	.50574	มาก
52. ท่านมีความสามารถ/ความพยายามในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.3500	.48305	มาก
53. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.6250	.49029	มากที่สุด
54. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับเวลา	4.4750	.50574	มาก
55. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	4.5500	.50383	มากที่สุด
กระบวนการศึกษาชั้นเรียน	4.4942	.04904	มาก
ขั้นตอนที่ 1 จัดตั้งกลุ่มการศึกษาชั้นเรียน	4.5500	.35042	มากที่สุด
56. หาสมาชิกเพิ่ม	4.6000	.49614	มากที่สุด
57. จัดทำแผนการพบกัน	4.4250	.50064	มาก
58. การตั้งกฎระเบียบในการทำงานกลุ่ม	4.6250	.49029	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 2 ทำการศึกษาชั้นเรียน	4.5250	.34499	มากที่สุด
59. ตกลงเรื่องแนวการทำวิจัย	4.5250	.50574	มากที่สุด
60. เลือกเนื้อหาวิชา	4.3500	.48305	มาก
61. การคัดเลือกหน่วยที่จะทำ	4.7000	.46410	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการทำวิจัย	4.3875	.38377	มาก

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
62. พัฒนาแผนการสอน	4.4250	.50064	มาก
63. ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ	4.3500	.48305	มาก
ขั้นตอนที่ 4 สอนและสังเกตการสอน	4.4833	.35365	มาก
64. การปฏิบัติการสอนตามแผนการสอน	4.7500	.43853	มากที่สุด
65. การบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นจากการสอนตามแผน	4.2250	.42290	มาก
66. การให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอน	4.4750	.50574	มาก
ขั้นตอนที่ 5 อภิปรายและวิเคราะห์ผลการวิจัยชั้นเรียน	4.5250	.37468	มากที่สุด
67. การวิเคราะห์ผลการวิจัยในชั้นเรียน	4.7500	.43853	มากที่สุด
68. การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน	4.3000	.46410	มาก
ขั้นตอนที่ 6 สะท้อนผลและวางแผนขั้นตอนต่อไป	4.5312	.26667	มากที่สุด
69. การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย	4.6250	.49029	มากที่สุด
70. การสะท้อนผลการปฏิบัติการสอน	4.5750	.50064	มากที่สุด
71. การหาแนวปฏิบัติที่ดี	4.5000	.50637	มาก
72. การวางแผนขั้นตอนต่อไป	4.4250	.50064	มาก
การนิเทศออนไลน์	4.5167	.36941	มากที่สุด
73. ความสะดวก รวดเร็วในการนิเทศ	4.5000	.50637	มาก
74. ความเชื่อมั่นในการได้รับความรู้	4.4500	.50383	มาก
75. ความทันต่อความต้องการรับการนิเทศ	4.6000	.49614	มากที่สุด
คุณลักษณะที่เกิดขึ้นกับนักเรียน	4.4850	.27132	มาก
76. นักเรียนมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน	4.4000	.49614	มาก
77. นักเรียนมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนอกห้องเรียน	4.5250	.50574	มากที่สุด
78. นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด	4.5500	.50383	มากที่สุด
79. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	4.3750	.49029	มาก
80. นักเรียนมีทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.5750	.50064	มากที่สุด
รวม	4.5008	.48614	มาก

จากตาราง 4.21 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.5008$, S.D. = .48614)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้และการนิเทศออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ยกเว้นด้านการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้และการนิเทศออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 49 ข้อ และมี 31 ข้ออยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ดังนี้

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ จำนวน 3 โรงเรียน ปรากฏ ดังนี้

แบบบันทึกผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2559 และ ปีการศึกษา 2560

โรงเรียนในสังกัดเทศบาล

ผล วิชา	โรงเรียน			ระดับสังกัด				ระดับประเทศ			
	ปี 2559	ปี 2560	ผลต่าง	ปี 2559	ผลต่าง	ปี 2560	ผลต่าง	ปี 2559	ผลต่าง	ปี 2560	ผลต่าง
ภาษาไทย	47.18	46.48	-0.7	46.81	+0.37	48.77	-2.29	46.36	+0.82	48.29	-1.81
คณิตศาสตร์	30.35	22.45	-7.9	29.53	+0.82	26.55	-4.1	29.31	+1.04	26.3	-3.85
วิทยาศาสตร์	36.2	29.05	-7.15	35.12	+1.08	32.47	-3.42	34.99	+1.21	32.28	-3.23
ภาษาอังกฤษ	31.08	28.09	-2.99	31.39	-0.31	30.14	-2.05	31.8	-0.72	30.45	-2.36
สังคมศึกษา	47.00	-	-	49.34	-	-	-	49.00	-	-	-

แบบบันทึกผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2559 และ ปีการศึกษา 2560

โรงเรียนในสังกัดสพม. 40

โรงเรียนที่ 1

วิชา \ ผล	โรงเรียน		
	ปี 2559	ปี 2560	ผลต่าง
ภาษาไทย	44.06	42.21	-1.85
คณิตศาสตร์	25.49	21.28	-4.21
วิทยาศาสตร์	34.92	29.09	-5.83
ภาษาอังกฤษ	28.65	25.81	-3.15
สังคมศึกษาฯ	44.24	-	-

โรงเรียนที่ 2

วิชา \ ผล	โรงเรียน		
	ปี 2559	ปี 2560	ผลต่าง
ภาษาไทย	44.44	51.57	+7.13
คณิตศาสตร์	24.35	21.39	-2.96
วิทยาศาสตร์	33.08	30.33	-2.75
ภาษาอังกฤษ	29.39	25.88	-3.51
สังคมศึกษาฯ	46.07	51.57	+5.50

จากข้อมูลของทั้ง 3 โรงเรียน พบว่า คะแนน O-NET ในปี 2560 ของโรงเรียนที่ 1 และ 2 ลดลงทุกวิชา ส่วนโรงเรียนที่ 3 ลดลงจำนวน 3 รายวิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และเพิ่มขึ้น 2 รายวิชา คือ ภาษาไทยและสังคมศึกษาฯ ซึ่งผลของคะแนนยังไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ดังตาราง 4.22

ตาราง 4.22 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครั้งที่ 1 ($n = 400$)

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
การออกเสียง (Pronunciation)	4.4625	.33277	มาก
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ	4.3500	.48305	มาก
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก	4.4250	.50064	มาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว	4.5000	.50637	มาก
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	4.5750	.50064	มากที่สุด
คำศัพท์ (Vocabulary)	4.4562	.27670	มาก
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	4.3000	.46410	มาก
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	4.7500	.43853	มากที่สุด
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	4.3000	.46410	มาก
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	4.4750	.50574	มากที่สุด
ไวยากรณ์ (Grammar)	4.4937	.31768	มาก
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	4.6500	.48305	มากที่สุด
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	4.5250	.50574	มากที่สุด
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	4.3250	.47434	มาก
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง	4.4750	.50574	มาก
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	4.5000	.44217	มาก
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	4.5000	.55470	มาก
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	4.3500	.53349	มาก
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	4.5750	.54948	มากที่สุด
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	4.5750	.63599	มากที่สุด

จากตาราง 4.19 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

นอกจากนี้นักเรียนยังประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งผลการประเมิน ดังตาราง 4.23

ตาราง 4.23 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
-------	------------	-----------

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	83	20.75
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	107	26.75
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	94	23.50
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	36	9.00
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	43	10.75
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	24	6.00
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	6	1.50
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	6	1.50
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	1	0.25

จากตาราง 4.23 นักเรียนส่วนใหญ่ประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเองว่าอยู่ระดับ 2 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75

ตาราง 4.24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครั้งที่ 2 (n = 400)

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
การออกเสียง (Pronunciation)	4.0062	.57593	มาก
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ	4.2250	.69752	มาก
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก	4.0500	.93233	มาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว	3.8500	1.12204	มาก
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	3.9000	1.15025	มาก
คำศัพท์ (Vocabulary)	3.9000	.61707	มาก
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	4.0250	.89120	มาก
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	4.0250	1.20868	มาก
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	3.9250	.91672	มาก
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	3.6250	1.12518	มาก
ไวยากรณ์ (Grammar)	3.9438	.60045	มาก
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	3.9250	1.14102	มาก
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	4.0250	1.04973	มาก
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	3.8000	.96609	มาก

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง	4.0250	1.16548	มาก
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	4.1437	.63772	มาก
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	3.9750	1.04973	มาก
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	4.1250	.79057	มาก
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	4.0750	1.16327	มาก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	4.4000	.92819	มาก

จากตาราง 4.24 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้นักเรียนยังประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งผลการประเมิน ดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	20	5.00
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	109	27.25
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	82	21.00
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	67	16.75
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	64	16.00
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	37	9.25
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	9	2.25
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	8	2.00
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	4	1.00

จากตาราง 4.25 นักเรียนส่วนใหญ่ประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเองว่าอยู่ระดับ 2 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25

ตาราง 4.26 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครั้งที่ 3 ($n = 400$)

ด้าน/ข้อความ	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
การออกเสียง (Pronunciation)	3.6250	.63043	มาก
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ	3.5250	1.13199	มาก
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก	3.6500	1.12204	มาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว	3.5750	1.23802	มาก
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	3.7500	1.19293	มาก
คำศัพท์ (Vocabulary)	3.7000	.64847	มาก
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	3.7750	1.04973	มาก
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	3.8750	1.26466	มาก
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	3.7000	1.06699	มาก
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	3.4500	1.15359	ปานกลาง
ไวยากรณ์ (Grammar)	3.5625	.63486	มาก
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	3.3250	1.26871	ปานกลาง
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	3.5000	1.24035	ปานกลาง
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	3.5500	1.06096	มาก
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง	3.8750	1.22344	มาก
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	3.8937	.69542	มาก
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	3.6750	1.20655	มาก
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	3.8500	.97534	มาก
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	3.7250	1.30064	มาก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	4.3250	.99711	มาก

จากตาราง 4.26 การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนักเรียนประเมินตนเอง อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก

นอกจากนี้นักเรียนยังประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งผลการประเมิน ดังตาราง 4.27

ตาราง 4.27 ค่าความถี่และค่าร้อยละของผลประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ระดับ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	9	2.25
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	120	30.00
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	80	20.00
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	68	17.00
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	65	16.25
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	34	8.50
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	10	2.50
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	9	2.25
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	5	1.25

จากตาราง 4.27 นักเรียนส่วนใหญ่ประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเองว่าอยู่ระดับ 2 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน มีข้อค้นพบดังตาราง 4.28

ตาราง 4.28 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 3 ครั้ง

ระดับ	ครั้งที่		
	1	2	3
ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย	83	20	9
ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย	107	109	120
ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด	94	82	80
ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	36	67	68
ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก	43	64	65
ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้	24	37	34
ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	6	9	10
ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก	6	8	9
ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ	1	4	5

จากตาราง 4.28 พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งของการพัฒนา

ตาราง 4.29 ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ (n = 400)

ด้าน/ข้อความ	ความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.2688	.13141	มาก
1. ครูมีการจัดกิจกรรมหลากหลาย	4.5500	.50383	มากที่สุด
2. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4.0750	.26675	มาก
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง	4.3750	.49029	มาก
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	4.0750	.26675	มาก
ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.3687	.14965	มาก
5. เปิดโอกาสให้ซักถาม	4.5000	.50637	มาก
6. ตอบคำถามนักเรียนด้วยความเต็มใจ	4.4000	.59052	มาก
7. คำตอบกระตุ้นให้นักเรียนอยากค้นหาความรู้เพิ่ม	4.0000	.42000	มาก
8. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนักเรียน	4.5750	.50064	มากที่สุด
ด้านการใช้สื่อประกอบการสอน	4.2200	.13436	มาก
9. ใช้สื่อประกอบการสอนทุกครั้ง	4.0000	.42000	มาก
10. สื่อมีความน่าสนใจ	4.3750	.77418	มาก
11. สื่อเหมาะกับเนื้อหา	4.2500	.43853	มาก
12. สื่อเหมาะกับเวลา	4.3250	.47434	มาก
13. สื่อเหมาะสมกับผู้เรียน	4.1500	.36162	มาก
ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู	4.2375	.21145	มาก
14. ครูใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการสอน	4.0000	.41800	มาก
15. ครูสามารถอธิบายจนท่านเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.0000	.41877	มาก
16. นักเรียนสามารถโต้ตอบกับครูด้วยภาษาอังกฤษ	4.3750	.77418	มาก
17. สามารถนำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.5750	.50064	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.2062	.20324	มาก
18. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอน	4.2500	.43853	มาก
19. เนื้อหาน่าสนใจ	4.0000	.87741	มาก
20. เนื้อหามีความทันสมัย	4.5750	.50064	มากที่สุด
21. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.0000	.42107	มาก
รวม	4.2583	.11457	มาก

จากตาราง 4.29 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.2583$, S.D. = .11457)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 1. ครูมีการจัดกิจกรรมหลากหลาย ข้อ 8. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อ 17. สามารถนำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและข้อ 20. เนื้อหามีความทันสมัย อยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะ ดังตาราง 4.30

ตาราง 4.30 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อเสนอแนะ (n = 400)

ข้อความ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหา เพราะครูพูดเป็นภาษาอังกฤษ	83	20.75
2. ไม่ค่อยกล้าถามตอบเป็นภาษาอังกฤษ	79	19.75
3. เนื้อหายากอยู่แล้ว เวล่าน้อย เรียนไม่ทัน	77	19.25
4. ได้เรียนกับสื่อที่หลากหลาย สนุกมาก	63	15.75
5. ครูสอนดีขั้น มีสื่อพร้อม	60	15.00
6. เวลามีคนมานั่งในห้องเรียนทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง เกร็ง	58	14.50
7. ครูควรให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ด้วย	39	9.75
8. แจ้งเนื้อหาล่วงหน้าก่อนสอน จะได้เตรียมคำศัพท์	38	9.50
9. ทำทนายดีชอบ ได้ใช้ภาษาอังกฤษ	34	8.50
10. ให้ครูทุกคนสอนเป็นภาษาอังกฤษเลย จะได้กล้าพูด กล้าแสดงออก	32	8.00

ตอนที่ 4 นำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

จากการดำเนินการสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ พบว่า โครงสร้างหลักของรูปแบบไม่มีความแตกต่างจากการสร้างรูปแบบในตอน ที่ 2 หากแต่มีรายละเอียดที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่ม เช่น ควรอบรมพี่เลี้ยง หรือศึกษานิเทศก์ให้มีความรู้ไปในทิศทางเดียวกัน การจัดการศึกษาทุกระบบ คือ ตั้งแต่อนุบาล การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความต่อเนื่องของการใช้ภาษาของนักเรียน และที่สำคัญ

ที่สุด คือ ควรออกเป็นนโยบายเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ครบถ้วนทั้งระบบ โดยเฉพาะควรเป็นหลักสูตรอบรมครูใหม่ทุกคน

สรุป รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พี แคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียม (Prepare : P)
2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K)
3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A)
4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A)
5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways : N)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research & Develop : R&D) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 วิธีดำเนินการวิจัย
- 5.3 สรุปผลการวิจัย
- 5.4 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.5 ข้อเสนอแนะ
 - 5.5.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้
 - 5.5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
 - 5.5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

นำเสนอรายละเอียด ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
2. เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
3. เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
4. เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติการสอนของครูโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
5. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

6. เพื่อศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

7. เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

8. เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) ประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research & Develop : R&D) ดำเนินการวิจัย เป็น 4 ระยะ

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁)

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis)

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Develop : D₁)

เพื่อสร้างรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์เอกสาร(Documentary research) ดำเนินการโดยผู้วิจัยจัดทำ (ร่าง) รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และเอกสารประกอบรูปแบบ (ร่าง) รูปแบบ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 และค่า $E_1/E_2 = 86.75/87.33$ Power Point มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.0 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.77 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 - .076 และค่าความเชื่อมั่น = 0.824 แบบสอบถาม

ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 และมีค่าความเชื่อมั่น = 0.989

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R₂)

เพื่อพัฒนาครูด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ มี 3 กิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pre-Posttest Desing กับครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และเอกสารประกอบรูปแบบ ดำเนินการวิจัย คือ พัฒนาครูด้วยรูปแบบฯ ตามเอกสารประกอบด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการในวันเสาร์ อาทิตย์ที่ 25-26 พฤศจิกายน 2560 ณ.ห้องประชุม 1225 อาคาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลการพัฒนา ก่อนหลังด้วยค่าที (t-test)

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์กับครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ จำนวน 4 ชนิด คือแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู ค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 และแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis) ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กิจกรรมที่ 3 ศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ศึกษาทักษะภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 และสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2560 ที่เรียน

กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้มี 3 ชนิด คือ แบบสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เครื่องมือทั้ง 3 ชนิด มีค่า IOC. อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยแจกเครื่องมือแต่ละชนิดให้นักเรียนดำเนินการในชั่วโมงสุดท้ายและผู้วิจัยรวบรวมกลับด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis) ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Develop : D₂)

เพื่อนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เป็นการปรับปรุงแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์โดยผู้วิจัย

5.3 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 อายุงาน 6-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5

สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ สรุปได้ดังนี้ การจัดการเรียนรู้ของครู ดำเนินการโดยใช้เอกสารสิ่งพิมพ์ของสำนักพิมพ์ ยังไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง ทำให้เกิดปัญหาที่นักเรียนยังไม่ได้รับการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด อย่างไรก็ตามครูส่วนใหญ่ยังต้องการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบโดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดทำคำอธิบายรายวิชา จนกระทั่งถึงการวัดและประเมินผลโดยบูรณาการภาษาอังกฤษเข้าไปใช้ในการสื่อสาร และนำปัญหาไปสู่การพัฒนาครู ในรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การพัฒนาในครั้งนี้ควรมีการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันและจัดการพัฒนาครูที่โรงเรียน รวมทั้งมีการสังเกตการณ์ในชั้นเรียนด้วยโดยมีผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการเป็นที่ปรึกษา และสามารถติดต่อสื่อสารถามปัญหาได้ตลอดเวลา

รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาขั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พีแค้น โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแค้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียม (Prepare : P) 2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K) 3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A) 4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A) 5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways :N) รายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นเตรียม (Prepare : P) ประกอบด้วย 3 กิจกรรมคือ
 - 1.1 รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ
 - 1.2 ติดต่อ/ประสานงาน
 - 1.3 ทำMOUกับรร.และครู
2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K)

เกี่ยวกับหลักสูตร จิตวิทยา รูปแบบ/วิธีการ/เทคนิคการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบ การสอน การวัดและประเมินผล และการวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียน
3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A)

ใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A)

เป็นการประเมิน/สะท้อนความคิดในภาพรวม ประกอบด้วย

 1. วิธีการพัฒนา
 2. ผลที่เกิดขึ้นกับครูทั้งผลที่เกิดจากการปฏิบัติการสอน และการเปลี่ยนแปลงด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยของครู
 3. ผลที่เกิดกับนักเรียน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย
 4. ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมองผลกระทบกับเพื่อนครู โรงเรียน และผู้ปกครอง
5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways : N)

การเปลี่ยนบทบาทครูจากเพื่อนครูเป็นพี่เลี้ยงให้กับเพื่อนครู

เอกสารประกอบรูปแบบ (เอกสารนอกเล่ม) ประกอบด้วย

 1. Power Point เรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน : การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 2. แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

การพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์พบว่า ครูมีคะแนนหลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์สูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านความรู้ความเข้าใจ/คุณภาพในการให้บริการ เมื่อ

พิจารณารายชื่อ พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ข้อ 3.1 มีกระบวนการและขั้นตอนเป็นระบบชัดเจน ข้อ 4.1 ความรู้ที่ได้รับตรงตามวัตถุประสงค์/ความต้องการของผู้เข้าอบรม อยู่ในระดับมาก และข้อ 4.2 ความรู้ความเข้าใจ ก่อน เข้าอบรม อยู่ในระดับน้อย

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 รอบ พบว่า รอบที่ 1 ครูมากกว่าร้อยละ 50 ไม่ทำตามที่ได้รับการอบรม แต่ยังดำเนินการตามปกติ คือดาวน์โหลดแผนการจัดการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต ยกเว้นข้อ 6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา 12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน รอบที่ 2 ครูมีพัฒนาการดีขึ้นจนรอบที่ 3 พบว่า ครูร้อยละ 100 ทำตามที่ได้รับการอบรม

ผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบจำนวน 3 ครั้ง พบว่า ครั้งที่ 1 ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด ยกเว้นข้อ 2. การวิเคราะห์หลักสูตร ข้อ 3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครูและข้อ 5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก ส่วนครั้งที่ 2 พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบตามที่รูปแบบกำหนด ยกเว้นข้อ 4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู และครั้งที่ 3 พบว่า การปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบของครูมีพัฒนาเพิ่มขึ้นในทุกข้อ อย่างไรก็ตามยังพบว่ามีการวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยเพื่อนครูยังน้อยกว่าการวิพากษ์โดยกลุ่มคนอื่น ๆ

ความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนจากการใช้รูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งภาพรวม และทุกข้อคำถาม

การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยครู จำนวน 3 ครั้ง พบว่า ครูมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในแต่ละครั้งทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์และความคล่องแคล่วในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามครูส่วนใหญ่ยังประเมินตนเองว่ามีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้และการนิเทศออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และศึกษาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนน O-NET ในปี 2560 ของโรงเรียนที่ 1 และ 2 ลดลงทุกวิชา ส่วนโรงเรียนที่ 3 ลดลงจำนวน 3 รายวิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และเพิ่มขึ้น 2 รายวิชา คือ ภาษาไทยและสังคมศึกษาฯ ซึ่งผลของคะแนนยังไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทักษะภาษาอังกฤษจากการพัฒนาทั้ง 3 รอบ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษดีขึ้นทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่ว และประเมินตนเองว่า ทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 1. ครูมีการจัดกิจกรรมหลากหลาย ข้อ 8. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อ 17. สามารถนำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและข้อ 20. เนื้อหามีความทันสมัย อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เรียกว่า PKAAN Model อ่านว่า พีแคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียม (Prepare : P)
2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge : K)
3. ขั้นปฏิบัติการสอน (Action : A)
4. ขั้นประเมินผล (Assessment : A)
5. ขั้นเดินก้าวใหม่ (New Ways : N)

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ค้นพบ ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ปัญหาที่เกิดจากจากการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้หนังสือสำนักพิมพ์และสามารถดาวน์โหลดเอกสารอื่นๆ ได้ตามความต้องการ มีข้อดีคือ ทำให้ครูมีทางเลือกในการทำงาน สะดวก รวดเร็ว หากแต่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลายประการ กล่าวคือ 1) เมื่อนักเรียนมีหนังสือสำนักพิมพ์แล้ว ครูก็จัดการเรียนการสอนไปตามกิจกรรมในหนังสือ 2) ครูไม่มีการตรวจทานว่าหนังสือสำนักพิมพ์นั้นจัดทำครบตามที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ หากไม่ครบถ้วน ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ไม่เป็นไปตามหลักสูตร 3) ครูไม่ได้ลงมือทำการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้อย่างส่งผลให้ครูขาดการพัฒนาตนเองในด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ทำให้ครูไม่สามารถวิเคราะห์ผลการเรียนรู้เพื่อจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจทำได้ 4) เมื่อครูใช้หนังสือสำนักพิมพ์ ทำให้ครูไม่สามารถสร้างเอกสารประกอบการสอน หรือหนังสืออ่านประกอบเพื่อจัดทำเป็นผลงานทางวิชาการของตนเองได้ ดังนั้นการพัฒนาจึงควรพัฒนา เติบโตในสิ่งที่ครูเคยเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา เพื่อนำองค์ความรู้นั้นไปใช้ในการพัฒนานักเรียนอย่างจริงจัง ดังนั้นครูจึงต้องการการพัฒนาแบบเป็นระบบครบวงจร เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้มาใช้ในสถานที่ทำงานจริงได้อย่างมีความเชื่อมั่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศราพร ชัยงาม และดร.แขก บุญมาทัน (2558 : ค-จ) ที่พบว่า การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยกระบวนการ Lesion Study ผ่านระบบ E-CLIP พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่มี การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคน เป็นรูปแบบการพัฒนาที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนของครู เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ง่ายต่อความเข้าใจ เป็นการนำสาระของวิชาชีพครูมาเรียงร้อยเพื่อให้ครูเห็นความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันของแต่ละองค์ความรู้ที่ครูเคยเล่าเรียนมา โดยรูปแบบเน้นที่ปัญหาของครู ดังนั้นตัวรูปแบบเองจึงมีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้สูง ซึ่งครูและพี่เลี้ยงสามารถเพิ่มหรือลดได้ตามความต้องการหรือสภาพปัญหา นอกจากนั้นกระบวนการพัฒนาครูในครั้งนี้ ยังได้เชื่อมโยงนักวิชาการและนักปฏิบัติเข้าด้วยกัน เพื่อร่วมมือกันพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากสาระที่ใช้ในการพัฒนานั้นเป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูทั้งสิ้น และดูเหมือนเป็นการพัฒนาครูเข้ากับสิ่งที่เรียนมาแล้ว หากแต่รูปแบบมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิง เพราะสาระในรูปแบบไม่ได้เน้นที่ตัวศาสตร์อย่างลุ่มลึก หากแต่เน้นที่การประยุกต์ศาสตร์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นสื่อ หรือ การวัดผล หรือการวิจัย ทั้งหมดเน้นเพื่อประยุกต์ใช้เพื่อจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนทั้งสิ้น จุดนี้เองที่ทำให้รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคนมีความแตกต่างและครบวงจรของการจัดการเรียนรู้

ส่วนกระบวนการที่ใช้ในรูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคนนั้นใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ ซึ่งทำให้ครูและพี่เลี้ยงได้เรียนรู้ร่วมกัน แก้ปัญหาร่วมกัน พบหน้ากัน และสามารถปรึกษาหารือได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Yoshida (2005) ที่กล่าวว่า กลุ่มครูเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอก เพื่อให้เข้ามาร่วมกันทำงานกับครู และในปลายปีการศึกษา กลุ่มการศึกษาชั้นเรียนสะท้อนผลการศึกษาและการเรียนรู้และเสนอรายงานเกี่ยวกับข้อค้นพบและผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัย โดยเฉพาะในประเด็นที่เป็นเป้าหมายของกลุ่มและหัวข้อที่เป็นวิจัยของโรงเรียน โดยจุดมุ่งหมายปลายทางของกิจกรรมในกระบวนการนี้มีอยู่ 2 ประการ คือ การสร้างแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการสอน และการเรียนที่มีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดของนักเรียน ส่วนการนิเทศนั้นต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาครู สร้างแรงจูงใจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพดังคำกล่าวของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548 : 15-16) ที่กล่าวว่า การนิเทศเป็นกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษา และสอดคล้องกับหลักการนิเทศของชาร์ มณีศรี (2542 : 27-28) ที่กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยกระตุ้นเตือนการประสานงานและแนะนำให้เกิดความเจริญงอกงามแก่ครู การนิเทศต้องตั้งอยู่บนรากฐานของประชาธิปไตย และเป็นกระบวนการส่งเสริมสร้างสรรค์ ดังกล่าวแล้วว่าการนิเทศครั้งนี้ใช้ออนไลน์ให้เกิดประโยชน์ต่อการนิเทศ เนื่องจากสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของรติ ศรีเหมือน (2556 : ข) ที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารความสามารถในการสื่อสาร ที่พยากรณ์ประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมของพนักงานในธุรกิจธนาคารพบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร และความสามารถในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการทำงานเป็นทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

การสื่อสารในการจัดการเรียนรู้ระหว่างครูและนักเรียนนั้นใช้ภาษาอังกฤษ ที่เรียกว่าภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อฝึกให้นักเรียนและครูมีประสบการณ์และใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ กล้าพูดมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามด้วยเวลาอันจำกัด (พัฒนา 3 รอบ) ดังนั้นทักษะภาษาอังกฤษจึงยังไม่ปรากฏเด่นชัดหรือ

เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนัก อย่างไรก็ตามการพัฒนาในครั้งนี้ พบว่า ครูท่านอื่น ๆ ยกย่องให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่เลี้ยงในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับอิสราพร ชัยงามและแขก บุญมาทัน. (2558 : ค-ง) ที่พบว่า ครูที่เข้าร่วมโครงการดำเนินการวิพากษ์กันเอง โดยมีครูภาษาอังกฤษเป็นผู้ทำหน้าที่ในการวิพากษ์คำ ประโยคให้ถูกต้องตามหลักวิชาภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในครั้งนี้ ครูเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากกว่าเน้นความถูกต้องทางไวยากรณ์ และมีการเสริมแรงเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกด้วยภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับธูปทอง กว้างสวาสดี (2549 : 19) ที่ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้คำผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุผลนี้ผู้สอนจึงไม่ควร แก่ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคน ทำให้ครูกลับมาพัฒนาตนเอง วิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ครูเกิดความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจในการพัฒนาตนเอง พัฒนานักเรียน และมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้เนื่องจากมีความเชื่อมั่นจากผลการพัฒนาด้วยรูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคนเนื่องจากรูปแบบดังกล่าวผ่านการทดลองใช้ และหาคุณภาพ โดยมีค่าประสิทธิภาพมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คะแนนหลังสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความพึงพอใจต่อการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับกนกพร ทองสอดแสง (2552 : ข-ค) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึก อบรมครูสอนวิชาเพศศึกษา ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พบว่า ผลการประเมินใบเนื้อหา 13 หน่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 4.82 - 4.95 ผลการประเมินหลักสูตร 13 หน่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 4.78 - 4.97 ผลการนิเทศการสอนของวิทยากรได้ร้อยละ 90 ขึ้นไปทุกหน่วย และผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อหลักสูตร ฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 4.93

ผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียน (O-NET) ของนักเรียนลดลงเมื่อเทียบกับปี 2559 ยกเว้น 2 รายวิชา คือ ภาษาไทยและสังคมศึกษาฯ ทั้งนี้เนื่องจาก ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยยังไม่มากพอ กล่าวคือ เริ่มดำเนินการพัฒนาครูต้นเดือนมกราคม และนักเรียนต้องสอบภายในเดือนกุมภาพันธ์ ทำให้ผลการสอบในครั้งนี้ ยังไม่ได้เป็นผลจากการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคนทั้งหมด อย่างไรก็ตามผลการเปลี่ยนแปลงด้านอื่น ๆ ยังคงเป็นไปในทิศทางที่ดี และผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียนยังมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องอีกหลายปัจจัย และประการที่สำคัญคือ นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์บางคำที่ครูพูด ทำให้เข้าใจการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษไม่ลึกซึ้งนัก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของแขก บุญมาทัน และคณะ (2558 : ง-ด) ที่พบว่า คะแนนโอเน็ตในแต่ละปีนั้นไม่สามารถพยากรณ์ได้ล่วงหน้า เนื่องจากมีการขึ้นลงในแต่ละปีแตกต่างกันไป ทั้งที่โรงเรียนมีการดำเนินกิจกรรมคือ การติว เหมือนเดิม ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับคุณภาพของนักเรียนในแต่ละปี ซึ่งมีความแตกต่าง

กัน ส่งผลให้คะแนนแตกต่างกันทั้งที่ครูและการบริหารจัดการเรียนรู้อย่างคงเดิม ดังนั้นผลคะแนนโอเน็ต จึงขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ แต่นักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญองค์ประกอบหนึ่ง

5.5 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พีแคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคนไปใช้ ดังนี้

1. การพัฒนาครูในชั้นพัฒนาความรู้ นั้น ผู้ทำหน้าที่เป็นวิทยากรต้องนำเสนอภาพรวม/กว้างให้ผู้เข้ารับการพัฒนารู้ระบบการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบโดยเริ่มจากหลักสูตรสู่การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้ หรือเริ่มด้วยคำถามที่ว่า ครูสอนอะไร จนกระทั่งครูต้องพัฒนานักเรียนอย่างไร จากนั้นจึงลงลึกในแต่ละส่วน และตลอดการให้ความรู้ วิทยากรจะต้องสะท้อนถึงความเชื่อมโยงของแต่ละส่วนอยู่เสมอ

2. ในการพัฒนาองค์ความรู้ทั้ง 6 ส่วน คือ หลักสูตร จิตวิทยา รูปแบบ/วิธีการ/เทคนิคการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้น อาจลดเพิ่มเนื้อหาได้ตามความต้องการและสภาพที่เกิดขึ้นในการพัฒนาครู หากครมีความรู้ ความสามารถในด้านนั้นแล้ว ก็อาจไม่จำเป็นต้องพัฒนาแต่อาจใช้การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ครูนำสิ่งที่รู้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

3. ควรจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ประกอบการพัฒนาให้ครบถ้วนและทันกับความต้องการใช้ เช่น แบบฝึก แบบทดสอบ แบบประเมินต่างๆ เป็นต้น

4. การพัฒนาในครั้งนี้ดำเนินการในสภาพการจัดการเรียนการสอนจริงของครู ดังนั้นจึงต้องมีการจัดทำความร่วมมือ (MOU) เพื่อให้เกิดภาระงานร่วมกัน

5. การพัฒนาในครั้งนี้ใช้เวลาในการพัฒนาทั้งระบบครบวงจร ดังนั้นจึงใช้เวลาในการพัฒนาค่อนข้างนาน ครูจะอยู่ที่โรงเรียน ส่วนผู้เป็นวิทยากรหรือพี่เลี้ยงจะเป็นผู้เดินทางไปพัฒนาครูที่โรงเรียน ดังนั้น วิทยากรหรือพี่เลี้ยงควรมีการเตรียมตัวทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะให้พร้อมกับลักษณะงาน

6. ควรจัดสรรสัดส่วนของครูและพี่เลี้ยงในการพัฒนาให้เหมาะสม กล่าวคือ พี่เลี้ยง 1 คน ควรดูแลครูที่อยู่ต่างโรงเรียนกัน ไม่เกิน 10 คน แต่พี่เลี้ยง 1 คน สามารถดูแลครูทั้งโรงเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถของพี่เลี้ยงด้วย

7. พี่เลี้ยงในการพัฒนาครูควรมาจากหลากหลายภาคส่วน เช่น คณาจารย์จากหน่วยผลิตครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร เพื่อนครู หรือผู้ประกอบการ ซึ่งพี่เลี้ยงทุกคนควรเข้าอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

8. พี่เลี้ยงและครูควรมีสื่ออุปกรณ์ในการติดต่อสื่อสารอย่างพร้อมเพียงเหมาะสมแก่การใช้งาน โดยเฉพาะการรับส่งข้อมูล

5.5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อให้เกิดการนำรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ เรียนว่า PKAAN Model อ่านว่า พีแคน โมเดล หรือ รูปแบบการพัฒนาครูแบบพีแคนไปใช้ครู ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. ควรมีการจัดทำตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างหน่วยผลิตครูกับสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาวิชาชีพครู
2. ครูบรรจุใหม่ควรผ่านการพัฒนาโดยใช้ PKAAN Model
3. มีการกำหนดภาระงานให้กับครูและพี่เลี้ยงในการร่วมกันพัฒนาตาม PKAAN Model
4. หน่วยงานผลิตครูควรนำ PKAAN Model ไปใช้เพื่อให้นักศึกษาครูได้สร้างชิ้นงานประกอบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือจบการศึกษา

5.5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยนำให้ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาครูโดยใช้ PKAAN Model กับครูในระดับต่างๆ เช่น ระดับก่อนเรียน ระดับอาชีวะ หรือขยายการพัฒนาครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน
2. ควรเพิ่มเวลาในการพัฒนาครูด้วย PKAAN Model เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับครูและนักเรียนในพฤติกรรมทางการศึกษาทั้ง 3 ด้าน
3. ควรศึกษาการพัฒนาโดยใช้ PKAAN Model แต่เพิ่มพี่เลี้ยงเป็นศึกษานิเทศก์ เพื่อครูผู้บริหาร และผู้ปกครองเพื่อให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมและศึกษาผลที่เกิดจากความร่วมมือนั้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กนกกร ฉัตรหิรัญเลิศ. (2546). การศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนในกรุงเทพมหานครที่
ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา. วิทยานิพนธ์ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กนกพร ทองสอดแสง. (2552). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิค
การเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด:
แนวทางสู่การปฏิบัติ เอกสารชุดปฏิรูปการเรียนรู้ลำดับที่ 2 โครงการปฏิรูปการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมสตรี.
- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). แนวทางการนิเทศช่วยเหลือโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง.
กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กฤษณะ โฆษณานนท์. (2559) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย : กรณีศึกษา
บริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร. สุทธิปริทัศน์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 93 มกราคม -
มีนาคม 2559
- กิดานันท์ มลิทอง. (2544). สื่อการสอนและฝึกอบรม : จากสื่อพื้นฐานถึงสื่อดิจิทัล. กรุงเทพฯ : อรุณ
การพิมพ์.
- เขมิกา กลิ่นเกษร. (2553). พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษาของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. การค้นคว้าอิสระศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลิม มลิลา. (2526). ทักษะการสอนแบบจุลภาค. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- แขก บุญมาทัน. (2555). การพัฒนาทักษะการวิจัยและนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ด้วยโจทย์วิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่นมะขามหวานเพื่อรองรับ
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กลุ่มวิชาวัดผล ประเมินผล และวิจัยทาง
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- แขก บุญมาทัน. (2560). เอกสารประกอบการสอน การวิจัยทางการศึกษา. กลุ่มวิชาวัดผล ประเมินผล
และวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เอกสารอัดสำเนา.
- แขก บุญมาทัน และคณะ (2558). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40 โดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษา

- บทเรียนและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ : ระยะที่ 2. คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เอกสารอัดสำเนา.
- แขก บุญมาทัน. (2556). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กลยุทธ์การเชื่อมโยงปรัชญา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เอกสารอัดสำเนา.
- แขก บุญมาทัน. (2561). เอกสารประกอบคำสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา. กลุ่มวิชาวัดผลประเมินผล และวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เอกสารอัดสำเนา.
- คณะกรรมการการประเมินศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2541). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประเมินศึกษาแห่งชาติ. เอกสารชุดการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 1, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ไพศาล ทองเนื้อแปด. (2547). การปฏิบัติการนิเทศการศึกษาตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประเมินศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์ (2549). ที่มาของการศึกษาชั้นเรียนในประเทศไทย. สัมภาษณ์. 20 กันยายน.
- ชนิดา ยินดีเขต. (2550). การพัฒนาการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน. พระนครศรีอยุธยา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.
- ชวาล แพรัตกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : หลักพิมพ์.
- ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2545). การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : เคแอนด์พีบุ๊คส์.
- ชารี มณีศรี. (2542). การนิเทศการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2545). การบริหารงานวิชาการ. ปัตตานี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ทัศนีย์ ใจห้าว. (2548). การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ทิวดี มณีโชติ. (2549). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ธนะชัย อยู่มั่น. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการนิเทศภายในกับผลการประเมินคุณภาพภายนอก ด้านผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อํารง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา. กรุงเทพฯ : ธาริษ.

- ฐปทอง กว้างสวาสดี. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506714 การสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. (2552). การศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) : นวัตกรรมเพื่อพัฒนาครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นันทนา เต่าทอง. (2542). การศึกษาการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- ประจักษ์ โพพิจิตร. (2549). การพัฒนาแนวทางปฏิบัติการนิเทศการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปรียวิศว์ ชูเชิด และพุกษ์ภูมิ อีรานูตร. (2561). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 3G หรือ 4G ในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. บทความวิชาการ วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 3 (ตุลาคม 2560 – มกราคม 2561).
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สุเนตรฟิล์ม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2551.) เอกสารประกอบการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า. [ออนไลน์] [สืบค้นวันที่ 20 สิงหาคม 2556]. จาก http://www.elearning.msu.ac.th/opencourse/1299108/section1_1.htm.
- รติ ศรีเหมือน. (2556). พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสาร ที่พยากรณ์ประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของพนักงานในธุรกิจธนาคาร. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2551). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ล้วน สายยศ. (2527). หลักการสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ. (2543). มิตีสัมพันธ์สำคัญไฉน. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เล่ม 2.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2556). “การเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างเครื่องมือในการประเมินทางการศึกษา” ในประมวลสาระชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการประเมิน หน่วยที่ 5. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัลลภ พัฒนพงศ์. (2554). การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมนักพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพ. วิทยานิพนธ์หลักสูตร ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

- ภาคิวิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น : สานต่อที่ท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : บริษัท เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอรี จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิรัตน์ ธานีวรรณ. (2554). **การพัฒนาครูด้านการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนบ้านเชิง สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต1**. กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2550). **เทคนิคเคลฟาย: การใช้พัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการสอน**. วารสารรามคำแหง, 24(3), 104 – 110.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). **“ทฤษฎีการประเมินและการตัดสินใจ”**. ใน ประมวลสาระชุดวิชา การประเมินและการจัดการโครงการประเมิน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- ศิริรัตน์ มงคล. (2553). **การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. ปรินญา กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2554). **ความหมายและวิวัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสาร**. [ออนไลน์] 2554. [สืบค้นวันที่ 27 สิงหาคม 2556]. จาก http://commarts.stou.ac.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=510:2553-07-28-03-M-%S&catid=241:2553-07-28-02-m-s.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2538). **หลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2540). **รวมบทความการประเมินโครงการ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2520). **การพัฒนาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมานจิต พงษ์สนาม. (2542). **การศึกษาการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขต 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)**. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2550). **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**. กรุงเทพฯ : บุ๊ค พอยท์.
- สิริอร วิชาวุธ. (2554). **จิตวิทยาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาติ กิระนันท์. (2541). **เทคโนโลยีสารสนเทศสถิติ : ข้อมูลในระบบสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธนู ศรีไธย์. (2549). **หลักการนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550). **การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร**. เลย์ : โรงเรียนเซนต์โยนาถวิทยาเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2.

- สุมน อมรวิวัฒน์. (2533). **การสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ**. กรุงเทพฯ : ตีรณสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรวิช แก้วอำไพ. (2544). **ภาวะผู้นำทางการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย**. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวยชัย ผกามาศ. (2542). **วาทกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อิสราพร ชัยงาม และดร.แซก บุญมาทัน. (2558). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40 โดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วยการศึกษาบทเรียนและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์**. เพชรบูรณ์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- Alfonso, Robert J. and others. (1981). **Instructional Supervision**. Boston : Allyn and Bacon.
- Alkin, Marvin C. (1969). **Evaluation Theory Development**. Los Angeles : U.S.A.
- Armstrong, D.G. (1989). **Developing and Documenting the Curriculum**. Needham Heights, Mass : Allyn and Bacon.
- Bartz, W.H. (1989). **Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom: Language in Education : Theory and Practice**. Virginia: The Center for Applied Linguistics.
- Bloom, Benjamin A. (1956). **Taxonomy of Education Objective Handbook I : Cognitive Domain**. New York : David Mc Kay Company.
- Bloom, Benjamin A. (1983). **Human Characteristics and School Learning**. New York : McGraw-Hill.
- Bobbitt, Franklin. (1981). **The Curriculum**. Boston : Houghton Mifflin.
- Burton, William H. and Leo J. Brueckner. (1965). **Supervisor : A Social Process**. New York : Appleton Century Crofts.
- Canale M.;& Swain M. (1980). **Theoretical Base of Communicative Approaches to second Language Teaching and Testing**. Retrieved December 1st, 2007.
- Carrall. (1982). **Testing Communication Performance**. London : Pergamon Press
- Cogan, Morris. (1973). **Clinical Supervision**. Boston : Houghton Mifflin
- Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of Psychological Test (5th ed.)**. New York: Harper Collins.
- Dabrisay, M. (1982, January). "A Feasibility of Large Scale Communicative Testing," *A journal of Applied Linguistic*. 1 : 76 – 83.

- Desai, M.A.. (1963). **Corporate tax avoidance and firm value**. The Review Economics and Statistics, 91(3), 537-546.
- Ebel, R. L. (1978). **Essential and Education Measurement**. 2d ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Halls
- Ebel, R.L. and Frisbie, D.A. (1986). **Essentials of Educational Measurement**. 4th ed. Englewood Cliffs ,New Jersey: Prentice-Hall.
- Eye, Glen G. and Lanore A. Netzer. (1965). **Supervision of Instruction**. New York : Harper and Row.
- Fernandez, C. and Yoshida, M. (2004). **Lesson study: A Japanese approach to improving mathematic teaching and learning**. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associate.
- Finocehiaro, M. (1983). **The Functional-National Approach : From Theory to Practice**. Oxford : Oxford University Press.
- Gagne, R. M. (1970). **The Condition of Learning**. New York : Holt, Rinchart and Winston.
- Glickman, Carl D. (1985). **Supervision of Instruction : A Development Approach**. Massachusetts : Allyn and Bacon,Inc.
- Gold, A. H., Malholtra, A., & Segers, A.H. (1980). **Knowledge management: An organization capabilities perspective**. Journal of Management Information System, 18(1), 185-214.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book
- Gronlund, Norman Edward. (1976). **Measurement and Evaluation in Teaching**. New York : Macmillan.
- Harris, B.M. (1985). **Supervisory Behavior in Education**. 2d ed. Englewood Cliff, New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Harris, D.P. (1988). **Testing English as a Second Language**. New York : McGraw Hill.
- Romiszowski, Alexander J. (1999). "Educational Systems Design Implication of Electronic Publishing", **Educational Technology**. 34 (September 1994), 6-12.
- Jerrold E. Kemp. (1989). **Planning, Producing, and Using Instructional Media**. (Book, Illustrated)
- Johnson, Keith and Keith Morrow. (1981). **Communication in the Classroom**. London : Longman.
- Larsen - Freeman, D. (2000). **Techniques and Principles in Language Teaching (2nd edition)**. Oxford: Oxford University Press.

- Lewis, C. (2002). **Lesson Study: A handbook of teacher-led Instructional change**. Philadelphia: Research for better schools, Inc.
- Lucio, William H., and John D. Mc Neil. (1969). **Supervision : A Synthesis of Through and Action**. New York : McGraw-Hill.
- McKean, Robert C.; & Mills, H. H. (1965). **The Supervision**. New Delhi: Prentice-Hall of India.
- Neagley, Fose l. and Evans, N. (1964). **Hondbook for Effective of Instruction**. Englewood Cliffs, New York : Prentice-Hall.
- Noll, Victor H. (1965). **Introduction to Educational Measurement**. 2d ed. Boston : Houghton Mifflin.
- Spears , Harold. (1967). **Improving the Supervision of Instruction**. New York : Prentice – Hall.
- Savignon, Sandra. J. (1983). **Communicative Competence**. Massachusetts : Addison – Wesley.
- Stufflebeam Daniel L., and others. (1971). **Educational evaluation and Decision Making**. Illinois : F. E. Peacock Publishing.
- Taba, H. (1962). **Curriculum Development Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace and World.
- Tyler, R. W. (1949). **Basic Principle of Curriculum and Instruction**. Chicago : University of Chicago Press.
- Wiles, Kimball and Lovell, John T. (1983). **Supervision for Better School**. 4th ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall.
- Wiles, L.K. (1967). **Supervision for Better Schools**. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Yoshida, M. (2005). **An overview of lessonstudy**. In Wang-lverson, P., and Yoshida, M. (Eds.) *Building our understanding of lesson study*. Philadelphia: Research for Better Schools.
- Yoshida, M. (2004). **An overview of Lesson Study**. In *Building our understanding of lesson study* (pp.1-12). Philadelphia: Research for better schools Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
และ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

- 1.รศ.ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน
2. อาจารย์นพวรรณ จำนวน
3. อาจารย์อิศราพร ชัยงาม
4. อาจารย์ภูมินทร์ เหลาอำนาจ
5. อาจารย์สมคิด คำสิงห์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1.รศ.ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน
2. ดร.ชัชฉัตร สุขคุ้ม
3. 5. อาจารย์สมคิด คำสิงห์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศธ ๐๕๓๙.๑ /พิเศษ

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เพชรบูรณ์

ถนนสระบุรี – หล่มสัก

อ. เมือง จ. เพชรบูรณ์

๖๗๐๐๐

8 ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน.....

ตามที่ดร.แขก บุญมาทัน ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์โดยได้รับงบประมาณแผ่นดินจากสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผ่านการพิจารณาของวช.

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ต้องใช้เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
2. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
4. แบบสอบถามปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
5. แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู
6. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
7. แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน
8. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พิจารณาว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้ ดร.แขก บุญ

มาทัน ตำแหน่งคณาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์และขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงวิทย์ ปทุมมาศ)
คณบดีคณะครุศาสตร์ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๕๖๗๑-๗๑๔๗

โทรสาร ๐-๕๖๗๑-๗๑๔๗

ที่ ศธ ๐๕๓๙.๑ /พิเศษ

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เพชรบูรณ์

ถนนสระบุรี – หล่มสัก

อ. เมือง จ. เพชรบูรณ์

๖๗๐๐๐

8 ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์เพื่อการวิจัย

เรียน.....

ตามที่ดร.แขก บุญมาทัน ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนายกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน และการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์โดยได้รับงบประมาณแผ่นดินจากสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผ่านการพิจารณาของวช.

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ต้องใช้เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ดังนี้รูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์ และเอกสารประกอบรูปแบบ ประกอบด้วย

1. Power Point เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
2. แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มี
3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พิจารณาว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์และเอกสารประกอบรูปแบบ จึงขอ

ความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรงรูปแบบดังกล่าวให้ ดร.แขก บุญมาทัน ตำแหน่ง
คณาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์และขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงสวัทย์ ปทุมมาศ)
คณบดีคณะครุศาสตร์ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๕๖๗๑-๗๑๔๗

โทรสาร ๐-๕๖๗๑-๗๑๔๗

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบสัมภาษณ์ สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้
หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียน
และการนิเทศออนไลน์**

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับครูในการแสดงความคิดเห็น
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ต่ำกว่า 25 ปี ☐25-30 ปี ☐31-35 ปี ☐36-40 ปี ☐41-45 ปี ☐46-50 ปี
☐51-55 ปี ☐56-60 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์
4. อายุงาน
☐ต่ำกว่า 5 ปี ☐6-10 ปี ☐11-15 ปี ☐16-20 ปี ☐20 ปีขึ้นไป
5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

1. ปัจจุบันท่านจัดการเรียนการสอนอย่างไร (มีการวิเคราะห์หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ ฯลฯ หรือไม่อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้ตามข้อ 1 มีปัญหา/ก่อให้เกิดปัญหาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ท่านต้องการพัฒนาตนเองในเรื่อง/ด้านอะไรบ้าง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านต้องการการพัฒนาด้านการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมเรื่อง การปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและ
การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้

วันที่ 25-26 พฤศจิกายน 2560 ณ อาคารคณะครุศาสตร์ ตึก 12 ห้อง 1225

คำอธิบายแบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินกรอกให้ครบทั้ง 3 ตอน เพื่อ
เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 25-30 ปี ☐ 31-40 ปี ☐ 41-50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปี
3. การศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้.....

ตอนที่ 2ระดับความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจของท่านเกี่ยวกับโครงการนี้

ระดับ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. หัวข้อการบรรยาย					
1.1 กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน					
1.2 การเชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ : การวิเคราะห์หลักสูตร จิตวิทยาสำหรับผู้เรียนวิธีการจัดการเรียนรู้สื่อและนวัตกรรมการ วัดและการประเมินผลและแผนการจัดการเรียนรู้					
1.3 กลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียน : การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
1.4 รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
2. สถานที่/ด้านการบริการ					
2.1 สถานที่จัดการอบรมมีความเหมาะสมกับรูปแบบโครงการ					
2.2 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตรกระตือรือร้นเต็ม ใจให้บริการ					
2.3 การชี้แจงและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการให้บริการที่ชัดเจน					
2.4 ความสามารถของวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้					
2.5 การเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามหรือมีส่วนร่วม					
3. ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ					
3.1 มีกระบวนการและขั้นตอนเป็นระบบชัดเจน					
3.2 ระยะเวลาดำเนินการมีความเหมาะสม					

3.3 มีการประสานงานและการประชาสัมพันธ์					
3.4 มีเอกสาร/ข้อมูลต่างๆ ประกอบการอบรมให้บริการ					
4. ด้านความรู้ความเข้าใจ/คุณภาพในการให้บริการ					
4.1 ความรู้ที่ได้รับตรงตามวัตถุประสงค์/ความต้องการของผู้เข้าอบรม					
4.2 ความรู้ความเข้าใจ <u>ก่อน</u> เข้าอบรม					
4.3 ความรู้ความเข้าใจ <u>หลัง</u> เข้าอบรม					
5. การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์					
5.1 เนื้อหาที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการทำงานได้					
5.2 เอกสาร/สื่อ/นวัตกรรมที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้					
5.3 ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้					

ตอนที่ 3 ปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ครั้งที่.....

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับผู้วิจัยและครูในการแสดงความคิดเห็น
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 25-30 ปี ☐ 31-35 ปี ☐ 36-40 ปี ☐ 41-45 ปี ☐ 46-50 ปี
☐ 51-55 ปี ☐ 56-60 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์
4. อายุงาน
☐ ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี ☐ 16-20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป
5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....

ตอนที่ 2 การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ประเด็น	การประเมิน	เหตุผล/คำชี้แจง
1. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
2. การเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
3. การเลือกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
4. การเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
5. เลือกเนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
6. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
7. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ครบถ้วนตามตัวชี้วัด	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
8. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
9. เลือกการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
10. เลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	

11. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
12. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
13. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
14. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
15. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
16. เครื่องมือการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
18. แนวทางการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อทำวิจัย	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

แบบบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ ครั้งที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับผู้วิจัยและครูในการแสดงความคิดเห็น
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ต่ำกว่า 25 ปี ☐25-30 ปี ☐31-35 ปี ☐36-40 ปี ☐41-45 ปี ☐46-50 ปี
☐51-55 ปี ☐56-60 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์
4. อายุงาน
☐ต่ำกว่า 5 ปี ☐6-10 ปี ☐11-15 ปี ☐16-20 ปี ☐20 ปีขึ้นไป
5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....

ตอนที่ 2 การบันทึกผลการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

ประเด็น	การประเมิน	เหตุผล/คำชี้แจง
1. การเลือกสาระการเรียนรู้	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
2. การวิเคราะห์หลักสูตร	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
3. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
4. การวิพากษ์แผนโดยเพื่อนครู	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
5. การวิพากษ์แผนโดยบุคคลภายนอก	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
6. การปฏิบัติการสอน	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
7. การสะท้อนผลหลังสอน	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	
8. การปรับปรุงเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอนรอบใหม่	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

**แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจาก
การใช้รูปแบบ**

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับครูในการแสดงความคิดเห็น
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอน และปัญหา

อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการใช้รูปแบบ

4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ต่ำกว่า 25 ปี ☐25-30 ปี ☐31-35 ปี ☐36-40 ปี ☐41-45 ปี ☐46-50 ปี
☐51-55 ปี ☐56-60 ปี

3. กลุ่มสาระการเรียนรู้

☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์

4. อายุงาน

☐ต่ำกว่า 5 ปี ☐6-10 ปี ☐11-15 ปี ☐16-20 ปี ☐20 ปีขึ้นไป

5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของครูต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีคะแนนและความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนา					
2. การเปลี่ยนแปลงทักษะการทำงานของครู					

3. การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวกับวิชาชีพครู					
4. ความมั่นใจและความรู้ในการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้					
5. ความมั่นใจและความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
6. ความมั่นใจและความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้					
7. ความมั่นใจและความรู้ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้					
8. ความมั่นใจและความรู้ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้					
9. ความมั่นใจและความรู้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้					
10. ความมั่นใจและความรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
11. การเปลี่ยนแปลงด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียน					
12. การเปลี่ยนแปลงด้านทักษะพิสัยของผู้เรียน					
13. การเปลี่ยนแปลงด้านจิตพิสัยของผู้เรียน					
14. การเปลี่ยนแปลงด้านสมรรถนะของผู้เรียน					
15. การเปลี่ยนแปลงด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน					
16. การบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน					
17. การนิเทศออนไลน์					
18. การนิเทศโดยเพื่อนครูและผู้บริหาร					

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

แบบสอบถามทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู
ครั้งที่

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับครูในการประเมินตนเอง
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 25-30 ปี ☐ 31-35 ปี ☐ 36-40 ปี ☐ 41-45 ปี ☐ 46-50 ปี
☐ 51-55 ปี ☐ 56-60 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์
4. อายุงาน
☐ ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี ☐ 16-20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป
5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....

ตอนที่ 2 รายการประเมินทักษะภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครู

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีคะแนนและความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับทักษะ				
	5	4	3	2	1
การออกเสียง (Pronunciation)					
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ					
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก					

3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว					
4. ออกเสียงถูกต้อง พุดได้					
คำศัพท์ (Vocabulary)					
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้					
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้					
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม					
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์					
ไวยากรณ์ (Grammar)					
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้					
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง					
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย					
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง					
ความคล่องแคล่ว (Fluency)					
1. พุดแล้วหยุดนาน พุดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้					
2. พุด ๆ แล้วพุดต่อไม่ได้ พยายามพุดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่					
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก					
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา					

จงประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูว่าอยู่ในระดับใด โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน(เลือกได้ 1 ระดับที่ตรงกับความจริงของครูมากที่สุด)

ผลประเมิน	ระดับของทักษะภาษาอังกฤษ
	ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพุดไม่ได้เลย
	ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย
	ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด
	ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว
	ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก
	ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พุดได้
	ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน
	ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก
	ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับครูในการแสดงความคิดเห็น
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 25-30 ปี ☐ 31-35 ปี ☐ 36-40 ปี ☐ 41-45 ปี ☐ 46-50 ปี
☐ 51-55 ปี ☐ 56-60 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์
4. อายุงาน
☐ ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี ☐ 16-20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป
5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบ

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีคะแนนและความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
กระบวนการพัฒนาความรู้					
1. ความรู้ที่ได้รับตรงกับความต้องการ					
2. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้					

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. วิธีการอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา					
การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอน					
4. ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา					
5. ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้					
6. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เหมาะสม					
7. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา					
8. การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมกับคำอธิบายรายวิชา					
9. วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด					
10. เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ถูกต้อง					
การใช้จิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้					
11. การให้การเสริมแรง					
12. การให้ฝึกปฏิบัติ					
13. การใช้การลงโทษ					
วิธีการจัดการเรียนรู้					
14. การเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา					
15. เลือกกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา					
16. เลือกกิจกรรมสอดคล้องกับผู้เรียน					
17. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน					
18. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู					
19. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน					
20. กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา					
21. สถานที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม					
22. วัสดุ/อุปกรณ์เหมาะสมในการจัดกิจกรรม					
การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้					
23. การเลือกสื่อเหมาะสมกับผู้เรียน					
24. การเลือกสื่อเหมาะสมกับวัตถุประสงค์					
25. การเลือกสื่อเหมาะสมกับเนื้อหา					
26. สื่อมีความหลากหลายและน่าสนใจ					
27. การนำสื่อให้เพื่อนครูวิพากษ์					
28. การนำสื่อให้ผู้รู้เรื่องสื่อวิพากษ์					
29. การทดลองใช้ก่อนสอนจริง					
30. การปรับปรุงสื่อ					
31. มีการประเมินผลการใช้สื่อจากผู้เรียน					

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
32. การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์					
33. การเลือกรูปแบบของเครื่องมือวัดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
34. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับพฤติกรรมทางการศึกษา					
35. การวิเคราะห์จำนวนข้อคำถาม					
36. การสร้างข้อคำถามตามพฤติกรรมทางการศึกษา					
37. การให้เพื่อนครูประเมินเครื่องมือวัดผล					
38. การให้ผู้รู้/ศึกษานิเทศก์ประเมินเครื่องมือวัดผล					
39. การนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น					
40. การปรับปรุงเครื่องมือวัดผล					
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
41. การทำวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียนจากผลการวัดและประเมินผลตามการวิเคราะห์หลักสูตร					
42. การใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนานักเรียน					
43. ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน					
44. การเขียนรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียน					
แผนการจัดการเรียนรู้					
45. ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้					
46. ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง					
47. ท่านสามารถเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้					
48. ท่านสามารถเขียนองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง					
49. ท่านจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้					
การบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้					
50. ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ					
51. ท่านมีความรู้/ทักษะภาษาอังกฤษ					
52. ท่านมีความสามารถ/ความพยายามในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
53. การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา					
54. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับเวลา					
55. การใช้ภาษาอังกฤษประกอบการสอนเหมาะสมกับนักเรียน					
กระบวนการศึกษาชั้นเรียน					
ขั้นตอนที่ 1 จัดตั้งกลุ่มการศึกษาชั้นเรียน					
56. หาสมาชิกเพิ่ม					

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
57. จัดทำแผนการพบกัน					
58. การตั้งกฎระเบียบในการทำงานกลุ่ม					
ขั้นตอนที่ 2 ทำการศึกษาชั้นเรียน					
59. ตกลงเรื่องแนวการทำวิจัย					
60. เลือกเนื้อหาวิชา					
61. การคัดเลือกหน่วยที่จะทำ					
ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการทำวิจัย					
62. พัฒนาแผนการสอน					
63. ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ					
ขั้นตอนที่ 4 สอนและสังเกตการสอน					
64. การปฏิบัติการสอนตามแผนการสอน					
65. การบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นจากการสอนตามแผน					
66. การให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอน					
ขั้นตอนที่ 5 อภิปรายและวิเคราะห์ผลการวิจัยชั้นเรียน					
67. การวิเคราะห์ผลการวิจัยในชั้นเรียน					
68. การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน					
ขั้นตอนที่ 6 สะท้อนผลและวางแผนขั้นตอนต่อไป					
69. การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย					
70. การสะท้อนผลการปฏิบัติการสอน					
71. การหาแนวปฏิบัติที่ดี					
72. การวางแผนขั้นตอนต่อไป					
การนิเทศออนไลน์					
73. ความสะดวก รวดเร็วในการนิเทศ					
74. ความเชื่อมั่นในการได้รับความรู้					
75. ความทันต่อความต้องการรับการนิเทศ					
คุณลักษณะที่เกิดขึ้นกับนักเรียน					
76. นักเรียนมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน					
77. นักเรียนมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนอกห้องเรียน					
78. นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด					
79. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น					
80. นักเรียนมีทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ครั้งที่.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับนักเรียนในการประเมินตนเอง
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ อายุ 14 ปี ☐ อายุ 15 ปี ☐ อายุ 16 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษาฯ ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีคะแนนและความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับทักษะ				
	5	4	3	2	1
การออกเสียง (Pronunciation)					
1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้ใช้เฉพาะคำศัพท์บางคำ					
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก					
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว					
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้					
คำศัพท์ (Vocabulary)					
1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้					

2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้					
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม					
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์					
ไวยากรณ์ (Grammar)					
1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้					
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง					
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย					
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง					
ความคล่องแคล่ว (Fluency)					
1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้					
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่					
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก					
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา					

จงประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน(เลือกได้ 1 ระดับที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด)

ผลประเมิน	ระดับของทักษะภาษาอังกฤษ
	ระดับที่ 1 ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย
	ระดับที่ 2 ใช้ภาษาได้เล็กน้อย
	ระดับที่ 3 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด
	ระดับที่ 4 ใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว
	ระดับที่ 5 ใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก
	ระดับที่ 6 ใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการและปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้
	ระดับที่ 7 ใช้ภาษาได้ สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน
	ระดับที่ 8 ใช้ภาษาได้ดีมาก
	ระดับที่ 9 ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แบก บุญมาทัน

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 3 ตอน
2. ใช้สำหรับนักเรียนในการแสดงความคิดเห็น
3. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐/ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ อายุ 14 ปี ☐ อายุ 15 ปี ☐ อายุ 16 ปี
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้
☐ ภาษาไทย ☐ สังคมศึกษา ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ คณิตศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนด้วยรูปแบบการปฏิบัติการสอนโดยใช้หลักสูตรเป็นฐานและการบูรณาการภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและการนิเทศออนไลน์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีคะแนนและความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ครูมีการจัดกิจกรรมหลากหลาย					
2. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา					

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง					
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
5. เปิดโอกาสให้ซักถาม					
6. ตอบคำถามนักเรียนด้วยความเต็มใจ					
7. คำตอบกระตุ้นให้นักเรียนอยากค้นหาความรู้เพิ่ม					
8. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนักเรียน					
ด้านการใช้สื่อประกอบการสอน					
9. ใช้สื่อประกอบการสอนทุกครั้ง					
10. สื่อมีความน่าสนใจ					
11. สื่อเหมาะกับเนื้อหา					
12. สื่อเหมาะกับเวลา					
13. สื่อเหมาะสมกับผู้เรียน					
ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู					
14. ครูใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการสอน					
15. ครูสามารถอธิบายจนท่านเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
16. นักเรียนสามารถโต้ตอบกับครูด้วยภาษาอังกฤษ					
17. สามารถนำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
ด้านเนื้อหา					
18. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอน					
19. เนื้อหาน่าสนใจ					
20. เนื้อหามีความทันสมัย					
21. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูล
ดร.แขก บุญมาทัน

ประวัติคณะผู้วิจัย

ดร.แขก บุญมาทัน

ด้านการศึกษา

- มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวิทยานุกูลนารี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
- ปริญญาตรี ศศ.บ. สาขาเกษตรกรรม (เศรษฐศาสตร์การเกษตร) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ กศ.ม. การวัดผลการศึกษา จากมหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
- ปริญญาเอกบริหารศึกษาศาสตร์ กศ.ด. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ด้านการสอน

สอนระดับปริญญาตรี ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์และปริญญาเอกบริหารศึกษาศาสตร์ ในรายวิชา

- การวิจัยทางการศึกษา
- การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยในชั้นเรียน
- วิธีวิทยาการวิจัยขั้นสูง
- ระเบียบวิธีการวิจัย
- การประเมินโครงการ
- หลักการวัดและประเมินผล
- การประเมินผลตามสภาพจริง
- การประกันคุณภาพการศึกษา
- การประกันคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาการศึกษา

ด้านวิทยากร

วิทยากรเกี่ยวกับ

- วิธีวิทยาการวิจัย
- การวิจัยในชั้นเรียน
- การวิจัยเชิงคุณภาพ
- การวัดและประเมินผล
- การประเมินโครงการ
- การประกันคุณภาพการศึกษา
- การท่องเที่ยว
- วัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการทำงาน

- คณาจารย์ภาคทดสอบและวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ตัวแทนสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์สายผู้สอน
- คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ตัวแทนสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ฝ่ายบริหาร
- ประธานหลักสูตรปริญญาโท สาขา วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- ประธานหลักสูตรปริญญาเอก สาขา วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)

นางอิศราพร ชัยงาม

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)

MrsItsarapornChaingam

เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน

3-1601-00362-48-0

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ ระดับ 7

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

กลุ่มวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ต.สะเดียง อ.เมือง จ. เพชรบูรณ์ 67000

E-mail: Itsara_chai@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา (คบ.)

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (ศษ.ม.)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอก

ลำดับ ที่	ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่พิมพ์	การเผยแพร่	แหล่งทุน
1	การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการเรียนรู้และกระบวนการสื่อความหมาย โดยใช้ผังมโนทัศน์	2553	บทความ รายงานการ วิจัย อินเทอร์เน็ต	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
2	การสร้างบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องสื่อการเรียนรู้ การสอน สำหรับนักศึกษา ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	2553	บทความ รายงานการ วิจัย อินเทอร์เน็ต	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
3	การผลิตสื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน เรื่อง วัสดุสามมิติ	2553	บทความ รายงานการ วิจัย อินเทอร์เน็ต	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
4	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีวิธีการนำเสนอ 2 รูปแบบเรื่อง เรียนรู้และกระบวนการสื่อความหมาย ระดับปริญญาตรี	2554	บทความ รายงานการ วิจัย อินเทอร์เน็ต	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
5	การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่าย เรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการศึกษาสำหรับวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	2556	บทความ รายงานการ วิจัย อินเทอร์เน็ต	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
6	การศึกษาพฤติกรรมการใช้และความต้องการใช้อีเลิร์นนิ่ง เพื่อการศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	2557	บทความ รายงานการ วิจัย	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
7	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพครูเรื่อง การสร้างบทเรียนวีดิทัศน์ สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	2557	บทความ รายงานการ วิจัย	มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เพชรบูรณ์
8	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40 โดยใช้	2558	บทความ รายงานการ	มหาวิทยาลัย บูรพา

ลำดับ ที่	ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่พิมพ์	การเผยแพร่	แหล่งทุน
	รูปแบบการปฏิบัติการสอนเป็นฐานด้วย การศึกษาค้นคว้าและการบูรณาการ ภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ผ่านระบบ การสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์		วิจัย	